هەندىٰ ووتارو چاو پیکهوتنی ویژهیی

ھەندىٰ ووتارو چاوپێكەوتنى وێژەيى

بەشى يەكەم

خاليسد دليّسر

1910

يتشكهشبه

نامینهی کچی نامین چاوشینی کوری هستهفای یاسینی بن

- ـــ له شاری کویه له دایك بوو بوو ، تهمیه نی به لیکدانهومی مین له دمور و بهری چل سال دا یوو .
- سد اففره تیکی هیمین و لهسهر خوّ و خوّ پاگر و دنّ پاك و مساده و مشوور خوّزی ژبانی مالّ و مندالّی خوّیو کهی بانووی چاك بوو ه
 - همهوو سهردممی ژیانی لسه کویر مومدی دا به سسه ر بر د بوو
 مردنه کهشی ههر به ثازار و ثهشکه نیجه گهیشته کام ه
- ـــ تا تمه رق ، وهك سه رباز يُكى نه ناسر او ، ژنيكى باش و خزمـــه ت گوزار و بن ناوه .
- سه تهمړتو ، هــه ر به ډيکهوت ، ثم کتيبه له بير ، وورد ي ۲۹ سال تيــه پ بوون به ســه د کوچی دوایی "لهودا (۵/ی/حوز ، ير انی/۱۹۵۵ نووسينه ره ی تهواو بوو ه
 - ــــ ئەو ئافرەتە دايكى من بوو .

خۆشەوبستى ى بى سنوورى بۆس ، پايكەوتەكەشيان لەگەلدابى ھەموو ئەمانە بەسەرم دا دەسەيتىن كە يېتىكەش كردنى ئەم كىيسە وەك ديارى يەكى بىچكۆلانە ، لە جگەرگۆشەكەى خۆيەو، ، كىسە ھەتا ھەتايى خۆى بە قەرزارى ئەو دايكە دەزانى ، تەنيا ھەلال و زەلالى ئەوبى ، وەك ئەو شىرە باك و ھەلالەى كە داويەتى يېم ، لەگەل دوو داتوپ فرىتسكى دېزلىنانىشدا ،

حەلبەت خوتىدەوارى بەرېزىش ئەم راستى يە لەبەرچاودەگرن كە
 ئەوى دلسۆزى بۆ دايكتىكى وەھا نەبى ، بۆ كورد و كوردستان و
 بۆ ھىج مەسەلەيەك و بۆ ھىج كەسى دىكەشى نابى ،

سلیّمانی ـ ٥ي حوزهيراني ـ ١٩٨٤

« سەرەتا »

نەتەرەكەي ئېمە ، بە تايبەتى چينە نەدارەكانى ، زۇر شنى چــــاك و پتناسی مرزفانهی تندایه . یاك لهوانه ، به نهمسه كی و به چاك زانېنېكى قوولە . مۆي ئەمەش بەشتېكى زۇرى بۇ ئەو، دەگەرېتەو، ك زوّر چەوستىراو.تەو.و زياترىش ئازار دراو. • ھەر ئاغا ، بەگ ، شىتخ، سهردار ، یان همه ر لایه کی دیمی ، راست بووه تهوه ، کشاویه تمی ب تهوقی منهری دا و تهومنده لنه هویه کانی تهو باره نا سروشتی به پرسیاری له خوّی کردوه ، بوّ بهم جوّره مامهآیم لهگهآندا دمکهن ؟ تاوانم جی یه ؟ وه تهوه ندهش بو دوزینهوهی چارمسهری گهراوه و بسری کردوتهوه ـ جـا لــهم هــهول دانو بيركردنهوانه دارتا ج دادميه ل كميشتوومته مەبەست يان نا ئەور ، جېگەي ئېرەنىيە ـ مرۆڤى بېر كەرەوەش ھەستى وورد و ناسك دهين ــ بسهم جسوّره ، ههستي مرقريانهي نهتهوه كهمان ــ مه به ستم چه و ساوه کانه به پاده یه که ناسک و سرك و همستیار بووه ، که بحیووکترین چاکهی له یهکیك دیبی ، به لایهو. كرداریکی زوّر گــهور. بووه و یخی زانبوه و دوو چهندانه و چهند چهندانه گهورمی کردوتهوه ثهمـه به ینی ثهو داستی یه که زور جار شتی باش و خوش بــه زوّر دینن و چهشتنی شنه خراب و ناخوشه ک.می پنجهوانه یهو. د.زانری یان ھەستى يىن دەكرى ، وەك يەكى كە ئاريىكى زۆر دىبى نرخى رووناكى له په کنکي ديي باشش دوزاني ۵۰۰ و مند ه

له گه آن نمه شدا ، دیارده ی دره نگ به خو که و تنیش هه یه بو چاکه و یاداشت دانه وه ی مهیش هه در به هوی زوّر جه تنینی نالی و سویری چه دوساند نه و و ستم لی کردن و سه رلی شیّراند نیه و ، یان به هوی نه بوونی و ده ست نه پویشته وه که نمیش به ری تالی هه سان دره ختی نا په به هوی تیا با با با برو بوده وی گیانی گوی یی نه دان و پشت به پور آگار به سین و به په آلایی و ناپی کی و شیّوادی لانه کانی ژبانی و باشما وه که نی درد به گایه تی یه وی و بودونی و بیّاسه کانی ژبانی جور تیادی و پیّاسه کانی ژبانی همه به و و در نه و ده دو ده وی گونجاو ، نه و جاد له پاش تیه په بودی و که همه کانه می ده ده ست جووه و تازه به په ناجه بو کروشتن و ده ست دان ناییته و ه

بی گومان همتا زووتر و زیاتر ثهم باری چهوساندنهو. و لتی و چله ژمهراوییهکانی کـه لهگهلیدان ، لهسـهر نهتموهکممیان سووك بیټو زیاتر پرووناکی زانست و بیروباو،ری پیشکهونن خوازی بگهنه ناوجه جیا جیا کانی کوردستانهو، ، خوو، چاکهکان لهناویاندا باشتر دمجهسیّن و پهره دمستیّن و خوو،کانی کهم و کوری دهنویّن خیّراتر له ناو دمچن و نامیّن ۰

ثهم پاستی یه یو ثهوه نا خهمه بهرچاو که و ها لیک بدریده که من مهبه ستم نهوه یق به جوّره من مهبه ستم نه وه بن هم جوّره من مهبه ستم نا په ایستانه و چونکه خه لک له ژبانی تاییه نی خوّیانه اک نیش بخ خوّیان ده که نا نهمه به یارمه تی دانی خوّم ده رُمیّرم که یارمه تی منی یخ ده ده ن و دوای ثه وه مین خوّم به بووده له تر ده زانم له وه که به حوّی ثه و پاستی یه هوی ثه و پوونم کرده و و خسمه لک جی و پی یه کیان بوّداناوم که به بیتی شه و پی شویی و شوینه شایانی یارمه تی دان به و لهم پووه و و و من قه رزاری گهله کمانیم و

ثه و پاستی یه بو دو مهبست دمخه به به ر چاو ۰ یه کیکیان نهومیه که پزیگه ی کو کردنه و پداچونه و م به همندی له بلاو کراو مکانم و چاپ کردنیان بهم شیرمیه ی که لهبه درمستان دایه ، بو باك بحکاته و ، م و به همه دو و كو و تم من خوم له ناو كومه آدا و وك نه و دمینم که که میك لهمه و به و بو به بو به و به بو به و به بو دو از و نووسینه کانم كه میك لهمه و ، بو به باید بیش که به ناچاری نهر کیکی زور تهدو می دیگه یا نه به بی به باید بیش که به ناچاری نهر کیکی زور تهدو دی دیگه یان بو به به یا دیگه کردنه له تهدو دی دیگه یان بو به به دیگم که به ناویاری کردنه له تالیایی کوره و به توانایی اید و به توانایی به توانایی دیگه و به توانایی و به توانایی

یو بروانه مؤنراومی (پاله) به گوفاری پسهیان ژمساره (۷۱) مانسکی کانوونی دوومی ۱۹۸۲ ۰

خوّی به ســهر ثهم و هــاو چهشنهکانی ثــهو دا نوواندو. • چهندی له توانام دا ههین ههول د.ددم هیچ ئهرکنیـکی دیی نه خهمه ئهــنتریانهو. • دوومیشیان ئهمــه.یه :ــ

نهوانهی نرخی ویژهی شوپشگین و پیشمکهوتن خسوان بزانن و شنیکی لی شساره دابن و پیسوه ندی یه به هیز و پیهو و له پسان نمهاتوه کمی نیوان کومه لانی خه لک و نهو ویژه وانه بزانن که خوی به لای کومه لانی خه لک دا ساغ کردو تهوه و شهو پرتبازه ی گر تو ته به درانن که بوونی متمانه و پیشت به یه کنری به ستنی نهم دوو لایه نه چه نه گرنگو بنه په یه هر دوو لایه که ه

کردنهومی ثمسه ثهگمر ثمو متمانه یه زوّرین و بهمه شکوّداریم ، کسه بهلای منسوم تمنیا ثمسه رئی ژبان و بسه فیروّ سه چوون و نمسری ویژموان و هممووکمسیّکیدیکشه ه

بر نهم دوو مدبسته ، که هیچ کامیکیان بدین شهوی دیمی نایه ته دیمی ، یان پراست هیوای هاتهدیمی لی ناکری ، وائهم بدرگم چاپ کرد بدمه ، مدبستی دووهمیش دینه دیمی و من شایانی نمو بدرزی یهبم ؟ تیوه بلین نمه بینی ؟ دلنیام لموه ک همر بریاری جمهاوه ر پاست و سهره کی و همهوو شنیکه ،

بق ناگاداریتان ، شـهم ووتاد و چاوپنیکهوتنانه ، هـهموویان و به تیـکــــایی ، به تایبـــــتی تموانهی بلاوکراونهتهو. پاش ثهومی پیمیان دا چوومهو. و لیّره دا نووسیمنهو. ، ههولّم دواه دمقهکانی کاتی تووسینیان بیاریزم و زوّر کهم نهیی دمسکاریم نه کردوون ۰ سویاستان دمکم .

خالید دلسیّر مسلیّمانی / گەرەكى كاریّزمووشىك

۱۹۸۵ / ۱۹۸۶

پيشىنياريك (١)

شم ووتاره له لا پهپه یه کی ژماره (۱۲۰۰)ی پروژنامهی (ژبن)ی پروژنامهی (ژبن)ی پروژن پتنج شهممه ـــ ۱۹۰۶/۵/۲۰ ۱ بلاو کر او متهوه • به بن دمسکاری تیدا کردن ده پنخمهوه بهر چاو • پهراویزه کانی له کانی خوی دا نه نووسرا بوون چونکه پیریستی یان به نووسین نه ده کرد • لهم دوایی یه دا نووسیومن •

ه وهکوو ناشکرایه که یهکیك لهو همقانهی که گدلانی گیتی ههیانه (همقی خوینده)به زوبانی خویان وه خویندنی میزووی پابردووی باوکو باییریانه وه خویندنی بویژ^(۲) (أ د ب) ی خویانه ۵ ثهو بویژهی که له ناو جهرگهی هوز وهرده گیری وه ناوینهی ژیانی نهو گدلانه یه که وینهی چونیهی ژیانی نهو هوزه نهداتهوه ۵

یمك لمه و هززانه ی گینی هززه قارمانه کهی تیمه یه همتا تیستا توانیویه نی دوبان و بویژی خنزی بیباریزی وه بهره و پیشمه وه ببات ه نهته وی کورد له خویدن و نووسین به زوبانی خنزی بی بهشه لمم كماته ا همه ر جه ند كاك (ع.ب)(۳) ثهای لمه قوتابخانه دمست یی كراوه كانی(۵) كوردستانی عیراق به زوبانی كوردیه ه به لام دیسان لمه همه و قوتابخانه ابتدائیه كان نیمه ه بو تمهونه نزیكترین جنگا له كاك (ع.ب) لمه شاره كهی خزی ركویه) كه همه تا تیستاش خویدن له

قوتابىخانەى كېژانى ابتدائى ھېر بە عارەبيە ، ئەمپە جگەلەوەى كە لە قوتابىخانە ناۋەنجىيەكان ۋ بەرزەكان قوتابيەكانى كورد بى بەشن لىــە خويندن بە زوبانى(⁶⁾ خۆيان ، ئەمە لە لايەن خويندنەۋە ،

بهلام لــه لایهن نووسین به زوبانی کوردی ، تهگـهر بلام نهتهومی کورد بهشي له نووسين زياتر ني.په له خوټندن به زوبانهکهي لام وايه به ههله نه چووبم چونکه تاشکرایه له کوردستانی عیراق ههفته و ههفت تاكه يەك رۆز نامە دەر ئەجتى كە (زىنى خۆشەرىستە) ئەرىش لاپەرەكانى چىوار يىسەكى رۆژنامە عارەبيەكانە وە رۆژنامىسەيەكى بويژى و كۆمەلايەتىيە ، و. سالەوسال سى (٣)يا خود چــوار پەرتوك (كتاب) به زوبانی کوردی دهربحتی یاخود نا ۰ ثهب باسیکی کورنی خویندن و نووسینه به زوبانی کوردی که ثهم باره له بناغهوه به پنچهوانهی هسه قی نه تهوایه تی کورد. ک همقی (خویّندن و نووسینه به زوبانی خوّی) من یه کیسکم لسهو کوردانهی ک پر به دلیان حهز ئهکهن زوبانی پشتاو و پشتی باوك و باپيريان بلاوېتهو. و پنش كەوتت ، به پنويستى ئەزانم كە ھـــەوڭ بدرى بۆ ئىزن وەرگرىن لـــە وەزارەتى كاروبارى (الداخلية) بۆ پیِّك هیِّنانی لیژنهیهك له بویّژ و نووسهر. گهور.كانی كورد تا تهم لیژنهیه ھــەول بــدات بۆ پېش خستني نووسيني كوردى ج ھــــەلبەست و چ نووسین و ووتار و چ چیرؤك به دانانی خهلات و. پشت گیری نووسهر و شاعیره کوردهکان بکات بو بالاوکردنهومی نووسراوه کانیان ثهم لنژنه یه رِوْژنامدیهك یا گوْنَاریْك به زوبانی خوّیهو. دەربهیّنی و. همولّ بدات بۆسەندنى ھەقى نەتەومىيمان لە خوتندن بە زوبانى كوردى لە ھىسەموو یایه یه کی خوتندن دا به هوی به رپا کردنی هیرش بو شم همه قه له ناو مهجلیسی نوینه ران (مجلسی نیابی) وه له ناو رِدوشهن بیرانی عیراق و م له خهآك بگديدنتي كه ندو هـــــة هدةيـــكي درستووريو قانووني و

نهتموایه تی یه و مهوری شایانی باسه ، که تهم لیزندیه گهایک کوسمی دیته پیش له کساتی ثیش کردنی بهلام من دانیام که هیچ کوسپه یهال خسوّی ناگری لهبمر قوانگی ثیشکهران و مهیچ شنیک به بی زمحمهت و مدمس ناهینرین ه

هیوادارم که نهم (پیشنیازه) جیسگهی خوّی بگریّت وه من لهو پیشنیاره دا به پاستم نهزانی که چوّنیه نیش کردنی شهو لیژنهیه بنووسم ه به لکور نهمه نه کهویّت سهر شانی نهندامانی نهم لیژنهیهو توانای نهوان » ه

۔ لينو ۔

ئەي خامسە

ثهم ووتاره ، شیوه پهخشانه ، له ړۆژنامهی : [ژین ــ ژماره /۱۲۱۱ سالی ۲۹ ــ پنج شهمو ۱۹آب/۱۹۵۶ ــ لاپهره (۱)]دا بلاو کراو،تهوه پاست کردنهوه ی پاینووسه کهی نهبتی ، ثهوهی دیکهی به دهقی خسقی دهخهموه بهرچاوی خوینهر ه

د دهسته ودامانت بم شهی خاصه ، ووردتر و دوور پین تر به ، لسه نووسینه کانتا ، بق شه وهی ژیانی گهل دیار بخهیت به تهواوی و، به بی که و کورتی ، تاو،کوو باشتر گهل له ژیانی خوّی بگات ، همرو ماش بهر چاوی دوژمنی بخه ، تاو،کوو شهویش بزانی کهوا گهل خاصه ی و ه ک ته م جوّره به ووردی له ژیانی گهل شهکو آیته و به نووکه باریکه کهت پرتیگای ژیانی گهل به دور شمخهی ،

ثهی خاسه ! گهل نووسراوه شینه کهی تؤی بسه نووسراویکی پووناك دیشه بهر چاو چونسكه پرووناكی ژیانی لسه ناوا ثهبینی ه بهلام دوژمنسانی گهل نووسراوه شینه کهی تؤیان به شین ترو به پهش دیسه بهرچاو ، چونكه دوژمن ثهزانی كه نووسراوه شینه كهی تؤ همش (۱) بؤ ثهو كونه كاتهوه كه پروژیك دیت ثهو همشه كوكراوه به بهسه ، بو سهری ثهو دوژمنه و نقوم بوونی لهتی ثهو لهناویا ه

تەي خامىيە ؛

شمو دوژمنه تهزانی که هـــهد چهنده نیشی تؤ سسته ، بهلام هیچ

نوخیات نیه بو ثمو ثبشه سستهی تو تمرخان بکریت و لدیمر ثموه به به همهوو توانای خوی همول ثمدان بو کرینت ، به همه ر نرخیاک بیت چونکه به هم ترخیکی توی بی بکریت لای ثمو همر کمه و به لی دوژمن همستی بموه کردوه و لدیمرثموه یه گملیش زیاتر همستی بمهوه کردوه و لدیمرثموه یه گمل به همموو توانای خوی پاریز گاریت ثمکان و توی کردو ته په همسوی خسوی ه

لەي خامىيە ؛

دوو باره تمکات لتی نه کهم که به ووردی و راستی ژبانی گسه دیاربخه و بسه گسهل نیشان بده و بنووسه لهسمد ژبانی ناهسهمواری تیسته کهی و وینهی ژبانی دوا روژی گهل بو گهل بکیشه ، ثهو ژبانهی که له سایه ی فینکی ناسایش له باخی خوشیوکامه رانی دا ده حهسیته و و

لەي خامىيە 1

ومك تقر به تینت به مسن داوه که تسکایه کانم به جتی بگهیمنی وه لسه نوو که باریکه کهت ژیانی گمل به دیاربخهی ، منیش بهم جوّره به تینت پی شدهم (ک هدرگیز به همموو سامان و دراوی دوژمنی دمولهمسه ندم نمت فروّشم ، هدر چهنده نرخی تق نمی خامه ته نها سدد فلسینکه) ه

لەي خامىيە ؛

نو زوّر حـه و نهک میت نهشکتیت لـه به رئه و مه آین بن بسه بی ومستانه و له بیناوی ثاشتی دا تن بکوشم بو نهودی بت پارتزم له شکاندن و له کار که وتن و معما بتوانبی له ژبر سایه ی ناشتی دا ناواتم بهینیته دیی که دوانه له باری ناخوشی ژبانی گهل ۰ ۰

ـ کزینه ـ

پسه پسينك (همسه) بۆ ناو گويى ژين

ثمم ووتارمش له لایهره (۱)ی (ژین)ی (ژماره/۱۲۲۸)ی پتنسج شسسهمو ــ ۱۹/ کانسوونی پسهکهم / ۱۹۵۶ دا پلاوکراوه تهوه

گریش خوشهویست ؛ شهی تاک پوژنامهی گوردی له کوردستانی عیراق دا ، هــه ر وه کو خوّت شهزانی ، پئویستی به کی زوّر گهوره و گران لهســه شــانی توّیه ، کــه پئویسته وه هیوادارین بــه گورجی وه به پی باکی هه لی گری و له هیچ کوّسپ و کهندیک نسلهمیته وه جونکه له کوّسپ سلهمینه وه بیساو ترسنوك و شیرزه نه کات ، برینگانه وه له پوّیین بهره و نامانیج ، لهشو بیر فیری تهمیه لی و درینی کردن ته کات ه

ئەو پۆويستىيە گەورە و گرانەي لەسەر شانى تۆيە ، گە بەرز

کردنسه ومی زوبان و ویژه (أ د ب)ی کوردیسه (لهسهر شیّومی تازه) ومشان دانه بهری باری کسه چی کومه لایه تیسانه ، بوّ پراست کردنه و می و دووانه له و شتانه ی بوونه ته هوّی که چی ی و خواری شهم باره ، و ه تاشکرا کردنیانه بوّ کوملانی خهالت ، ناوه کوو نه وسابگه شیّت دو به ومی که نه گه ی به نامانچ و نه و ساکه هیچ گومانی تیانی یه که هیچ زاریّك نا توانیّ گله ی له ناو بیّته دمر ه

هـ و چه نده آتیمه افزانین لـه گیتی ، هدتا سه ر هدر به هار ، یا هدر هاوین ، وه یا هدر پاییز نابی (لهم پروّژه دا) پاییز به سه ر چسوو ، اتیستا بـ هره و زستان نه پروّین ، سـه رما ده ستی کرده وه به گویچکه و لووت و په نجیه تداندن!! به لاّم کـه تیمه پریّوارین ، نابی لـه و سدرمایه بترسین ، به لکوو پیّویسته بروّین به ره و نامانج و قوّناغمان چونکه نه گهر هدر له سهر پروّینی خوّمان پروّیشین لهشمان گهرم دادیّت و سهرما کارمان لیّن ناکا ، به لاّم نهگ در بری دانیشین ، نه و ا هـموو له شمان نه ته نیری نه به و سهرما خوّی له سهرمان نه کا به شیّری نه به و

تیمه نهو پسه پسهت له گوئ نهکهین ، ناتین لهو جواد جیوه ی لده و ریان کیشاوی سه ربهیته ده ره وه ، به لکوو داوای نهوه نهکهین لسه ناو چوار جیو که دا جوو تیته وه ، هه تا سه ر ، وه به ین دریخی کردن ه

_ محد کووی _

هسيوا

ثهم بهخشانه له مانیکی تشریسنی دووممی ۱۹۹۳ ده نووسسراوه و له نامیلکهی (گزنسگی هسه تاو) (۷)دا بلاوکراوه تهوه ۰

هيينوا

به هيزه

له ههموو هيزي به هيزتر.

هَنِرَانِي _ هايدروّرُين _ ثه توّم ، ثه له تريك

چ هيزيك له ثهوان به هيزتره ؟

هيچ هينريك له ثهوان به هين تر نيه لهو كاتهدا تهنها

هیوا نهبی . هیوا له تهوان به هیر تر. چونکه :ــ

ه نهومی هېزی هايدروژين و نهتوم و نهلهتريکېشي

دروست کرد ، هیوا بوو ، ۰

هەر ھېزېكى تر دروست بكرى يا بدۆزرېتەو.

به هۆي ھېواو، ئەبتى .

له همموو تینی تواناتر.

چ شتیك ثبمړو له مروف تواناتر. ؟

که دروست کهری ثهو شارستانیهتهیه که مروّقایهتی همتا ثیمروّ

شارستانیه تی و هسای نه دیوه ه

که دروست کهری نهو پیشکهوتنهیه له همموو لانیکی ژیانهو.

مرۆڤ له هەموو ئىتتى تواناتر. •••• بەلام

هبوا له مرؤق تواناتره ٥٠٠ چونکه :_

هیوا مرزّثایهتی لیّ خورِی وه پانّی پیّوهنا بوّ دروست

گردنی ثهو شارستانیه ته و مهر ثهو له دوا روّژا

ئەو شارستانيەتەمان يىت دروست دەكا كە تىستا خەوى

پٽوء ٿهبنين

هیوایه ، کولهگهی پاگری تهلاری ژبان

مرۆف به خونینو و دەمار و گۆشت و تیسقان ناژی ، به لیکوو

مرة به هیوا ته ژنی . هه و مهردومیّك هیوای ته بی

مردو. ، با خونین و گوشت و تیسقان و ههموو پیویستی یه کی

تری ژیاتی همهیں ..

ئەوانەي ھېوايان نپە لە تارىكىيەكى بى سنووردا ئەۋىن .

ژیان له تاریکشا مردنه .

جیاوازی چیه بهینی تاریکی گوّړ و تاریکی سهرز<u>،وی</u> ؟

مەردوم بە نەبوونى چساو كو<u>تر</u>نايى .

به نەبوونى ھىوا كوٽر ئەبتى .

گەلتى كوٽرى دڵ يو هيوامان ديوه ، كردارى و.هايانكردو. ، كه

چاوی چاو ساغهکان بړوایان به ډاسِتی ئهو کردهو. نه

کردوه و سهریان سوړ ماوه ۰

گەلتى كوٽرى ھىوادار ھەنە گەيشتوونەتە پلەي ومھا ،

چاو ساغه کان که سه یری شوینه کانیان ته کهن ،

كالأويان لهسهر بهر ثهييتهوه !!

هيوا

رووناكى چاوه

هوی ژبان و پ*نشکهوتن*ه

تواناترين تينه

به هێز ترين هێزه

ـ كەركورى ـ

ملاحظات حول القصة الكرديسة

أين الروايات والقصص الطويلة في الادب الكردى

من المعلوم ان فن القصة هو احد الاعمدة الرئيسية التي ترتكز عليها عمارة الادب الحديث الشامخ بصورة عامة ه

والقصة تعد احدى الوسائل المهمة التي يستطيع بها الاديب ان يعبر عن افكاره وآرائه واحاسيسه وملاحظاته حول مشاكله الخاصة ومشاكسل ابناء مجتمعه وبيين بها طرق حلها وتسهيلها ويوضح تطلمات شعبه وآمالهم

ونظراً لتطور الحياة ومتطلباتها الكثيرة • ومشاكلها وارتباط هـذ. المشاكل بعضها بالبعض وسعة ميدان التعبير في القصة ، فقد احتلت القصة لنفسها هذا المكان البارز المهم في الادب الحديث •

والقصة في الادب الكردى مع كونها متأخرة ، فقد خطت بعسض المخطوات في مضمار التطور والتقدم غير انها لازالت بعيدة عن احتسالال مكانها وعاجزة عن اشغال الفراغ الواسع الذي يحيط بها ، وسرعة تأثير التصمة في عصرنا هذا اقلمن سرعة تطورها في المهودالسابقة بكثير، ففي الوقت الذي نرى ملاحم قصصية رائمة كثيرة من امثال (معموزين) ، تركها لنا ادباء شمينا في المهود الماضية لاتبزال تحرك اعساق سامعيها وتسال استحسانهم ، ترى القصة الكردية الحديثة متأخرة بكثير ،

ولا أقسد بالقعة الكردية الحديثة هذه المجموعات القلية التي نشرت مؤخرا ، اذ انني والحق يقال لم أقرأ معظمها لحد الآن ولم اسمع من احد ما يشجعني على قراءتها ، وانعا اقصد المجموعات التي نشمرت في سنوات ما قبل تورة تموز ١٩٥٨ ، وبعدها بقليل ، اقول ذلك دون ان انسى وجود بعض القصص الجيدة ، منها على سبيل المثال قصة خانزاد ، للسيد جمال يابان وبعض قصص السيد محرم محمد امين و _ بووكي الريد دواري يرمن اى عروسة الخيمة السوداء ، التي لا اتذكر مسع الاسف ، اسم كانها

وارجو ان تكون القصة الكردية قد دخلت فترة الارهام ، لاسيما بعد ان شاهدت كردستان مآس وآلام في السنوات الماضية تجدر بأن تكون مواضيع تخلق منها روائسم قصصية ، وتتمخض في المستقبل القريب عن قصص جدة تضع نهاية لازمة القصة الكردية .

الملاحظ في القصة الكردية المشورة لحد الفترة التى ذكرتها سابقــا بل واقول لحد الآن ، ان اكثرها تصنعى قصيرة ولم تنجح الادب الكردى لحد الآن مع الاسف الشديد في انتاج قصص طويلة أو روايات .

والملاحظة الثانية في القصة البكردية هي ان معظمها يتحسدت عن شاكل وآلام دون اعطاء الحل الجذري او الحل الكامل لها .

غير ان ذلك يجب ان لا يمنىع الاديب الكردى من قول كلمنــه الحقة الفاصلة . وبهذه المناسبة اقول ان رسالة الاديب المقدــة لا تنحصر في كتنف نواقص الحيساة وعيوبها والتعيير عن آلام الشعب وطبقاته المضطهدة لان ذلك هو جزء من رسالته ، اما الجزء الأهم فهو تبيان طرق الحل ووسائله والعمل على ادخال هذه المفاهيم عن طريق الانتاج الأدبي في اذهان المجتمع ،

اما الملاحظة الاخيرة التي لاحظتها في القصص الكردية القليلة التي قرأتها في المجموعات التي نشرت مؤخرا أى بعسد ايقاف حرب اقتنال الاخوة ، ومع ان الملاحظة تعلق على عدد قليل جدا من تلك القصص ، غير انني ارى من المضرورى عرضها ، والملاحظة هي تسرع بعض القاصين في الكتابة دون ان يقوموا بتمحيص دقيق لمجمل الفسكرة او الموضوع الذى تدور حوله القصة ، مما اوقعهم في اخطاء كبيرة ، كاحدى قصص السيد احمد اسعاعيل المنشورة في كراسته داره كدى بعر مألمان المشجرة المواجهة ليننا اذ انه يساوى فيها بين احسد الفدائيين المناضلين وبين احد خونة الشعب وكذلك احدى قصص السيد كاكه مهم فهخرى المنشورة في مجموعته بورمه لهرزه له كؤمى مهنددا لزلزال في بركة هادئة ومع كون القصة تقدمية الا ان سياق الفكرة قاد القاص بركة هادئة ومع كون القصة تقدمية الا ان سياق الفكرة قاد القاص مسألة الصراع بين المحق والباطل ،

وختاما اتمنى التحرك الأنسط والاكتردقة لقصصينا وتقدما مضطردا لهم وآفاقا جديدة للقصة الكردية •

« نشرت لي جريدة النور (العدد ٣٨٦ ــ في ٣٣ ـ ١٩٧٠) هده الاسطر باللغة العربية ، ورايت من الانسب عندم ترجمتها الى اللغنسة الكردية ، بل ابقائها واعادة نشرها نصا وهي باللغة العربية » .

وجه الي ، في حينه : من ادعى بانه مراسسل جريسة المراق ، الصفحة الادبية ، بعض الاستلة ، حول القضايا الادبية الطروحة في تلسك الفترة ، وهذه هي اجوبتي عليها ، التي لم تنشر في حينه والتي حبسدت بقائها باللغة العربية .

الجواب الاول : _

الجواب الثاني : ـ

اتسي الى مدرسة الواقعية الاشتراكية ، وانني مكرس أدبي المتواضع للخدمة المستثمرين والمضطهدين (بفتح الميم والهاء) ، ولكون تلك المدرسة هي الوحيدة التي يستطيع من خلالها الاديب والكانب - كل حسب امكانياته واسلوبه ونوع ادبه - ان يساهم في عرض قضايا هؤلاء البؤساء والمعدمين نوسيا حولها ووسائل تحقيقها بشكل جلي وواضع المامهم ويبخلق في نفوسهم وافكارهم الرؤيا الواضحة والاندفاع والترثب للقضاء على كسل اشكال الاستغلال والاضطهاد به ويتمثل ذلك البوم في التصدى الحازم للامريالية والصهيونية والرجمية وان يطور الاديب ممن خلالها نفسه وادبه تمشيا مع حاجة تطور المجتمع الى ذلك ، فهذه هي المدرسة التي تشد من تلاحم الشعب والاديب ويدفع هذا التلاحم الاديب الى قسسة الابداع ، فتوخيا لتحقيق هذه الاهداف والامنيات وغيرها ، التي اعتبرها قمة ما ابتغيه في الحياة انتمى الى هذه المدرسة ،

الجواب الثالث : _

الشعر الكلاس الكردى _ هى تلك العديقة الزاهرة ، البديسة ، التي استطاع فيها البستانيون _ وهم الشعراء الكلاسيون الاكراد _ المائشين في طبيعة كردستان الباسمة ، ان ينتبوا ويربوا فيها أروع الورود والرياحين _ وهى قصائدهم _ التي تعتبر وتعبر عن اعلى واجمل واكمل

ما توصـــل اليها الذوق الشعري البكردى والقريحة البكردية في تلك الازمـــان .

امسا الشسم الحسر الذي اعاد ظهوره في دنيسا الادب وهسو المعبر الشعرى الصادق عن معاناة وافكار واهسداف شعراتا الشباب عمرا ، وهو محق كل الحق _ في هذه الايام والحياة المقاة ـ في المطالبة بالحرية والانمتاق من بعض قيود الشعر الكلاسي ، ولكن لا اوافق على اهمال جميع شروط الشعر الكلاسي وعلى الاخمس ، الموسيقي الشعرى ، لكون حقا شعرا لذيذ الطعم وطب الراشحة ويعبر عن ذاتسه وعن اماني واهداف الشعب في هذه الحياة السريعة التطور ،

الجواب الرابع : ــ

ان الكثيرين من مجموعة (روانكه) هم مـن اصدقائي و ممارق ، واقدر النواحي الايجابية في انتاجاتهم الادبية و ومع ذلك فهذا لا يمنمني من قول ما اعرفه عنهم بصراحة و واعتقد ان هذا هو الواجب لا بالنسبة لي ، وانما بالنسبة لكل ادبب ولكل انسان ملتزم ، ومع ان المجموعة لم تبق كمجموعة وحدة منذ مدة ، غير ان توجيهكم للسؤال بهـذا الشكل يضطرني الى التحدث عنهم بايجاز

ان المجموعة ظهرت ، أول ما ظهرت ، كككل انتخابي ـ وكان هذا حقا مشروعا لهم ـ للفوز في المؤتمر الاول لاتحاد الادباء الاكراد الـ في كان من المقرر عقده في بداية (حزيران ١٩٧٠) على ما اتذكر ، كانت المجموعة ، يصورة عامة تتكون من عدد من الادباء الشباب ، غير موحدى الفكر والنهج ، اما بيانهم الأدبي ، الذي تشروه ، ورفضوا فيـ الواقع الادبي السائد آنذاك فكان وسبلتهم للظهور كككل ادبي يجلب الانتباء ،

وعندما لأقوا بعض التشجيع من لدن بعض الشباب ، ادعت المجموعة بانها هي التي خططت النهج الادبى الكردى الحديث الذى يرفض الواقــع الادبي برمتــه .

فكانت المجموعة فكريا وطبقيا من البرجوازية الصغيرة ، وكمانت مجموعة تائهة ، ففي الوقت الذي رفضت الواقع الأدبي بمحاسنه ومساوئه لم تستطع ، وهي في هذه الحالة الفكرية ، ان تأتي بواقع كتلوكي بل تاهت في مناهات تصوراتها ، اذ ان رفض الواقع برمته ـ اى واقسع كان ـ لا يصح ، ولا يمكن حتى الثورة عليه دون الاعتماد على بعض الاجزاء الصالحة منه ، او الممكن اصلاحها لذلك الواقع ، ولا يشعر الان بوجود المجموعة ، ولمل اهم عوامل ذلك هو عدم وجود الفكر بين افرادها كما قلت ، وقد سبقت وان ظهرت حالات مماثلة في ادب كثير من الشعوب الاخرى ،

الجواب الخامس : _

اهم قصائدى التي الفتها الى هذا التاريخ ، حسب رأيى ، هى قصيدة لم تنشر لحد الآن وهى بعنوان (هدية أياد المتواضعة) وتشكون من ثلاثة فصول ، فغي اولاها تعرض قضية الطبقة العاملة كقضية بصورة عامـة ، وقد تم نظم هذا الفصل ويتكون من مائتين وستون بينا (A) والفصل الثاني يعالج فيه كيفية حل هذه القضية ، اما الفصل الاخيس فيوضح العلاقة القوية بين هدد القضية وبين المائلة الوطنية ، وأأمل ان انجز نظم الفصلين الاخيرين ايضا ،

١/ تشرين الاول / ١٩٧٦

فۆلكلۆرەكامان تۆمارى تۆمار نەكراو

نولکلور ، نسه و ووشه یمی که له سانی ۱۸۵۷ ی نینگلیزی دایهتیاوه ، لسه میسرانی دیرین و له میرینهی نه ته وایه نی زور و زمه ند داء نه و هو نه ر و پیشه سازی و کرده و ، و یاری یه جوّر به جسوّر و ، نه ریت و بایه نی تیسگه یشتن و به ند و وباوه خاومان نا دیاره کان ده گریته و ، که له که آن جوّری ژیان و سروشتی ده روونی و ناره زووی سروشتی یانه و سه لیقه و بله ی تیکه یشتنی جه ماوه ری میلله ت دا ده گونجی ، به یی ی سه ردم ، هه ر سه ردمه هی خوّی ه

شهوه پراستی بنی ، تا تیستاش ، پسپوپرانی فولکلور ، سنووریکی دیار و ناشکرای نهو تویان بو فولکلور نه کیشاه ، تما به بنی شهول کیشان و بیر کردنه و له با به ته کانی دیکهی سامانی نه ته وایه نی دا ، وهك که له پیوور و ویژه ی مبللی و ٥٠ هند جیا بکریته و ، ثه و مهرجیانه ی تا تیستا ثه و پسپورانه لهسه ری یه کن که ده بن نه فولکلور دا هه بن ، همر شهمه نده یه که ده لین ده یی ثه و فولکلوره که که ک سهلیسه ی سروشنی و زمان و بله ی تیگه پشتنی تویژه کیانی ژیره وه ی جهماه دری میله تا کیستنی تویژه کیانی ژیره وه ی جهماه دری میله تا دیگو بیش بنی ه

بيّ ثهمهك نهبين ، كمه ثهمه له هممووشتيْكي خراب نا شيرين تره،

داهینه رانی فولکلوّر ل. یاد نهکهین که سهربازی نهناسراوو خه ٔلسکی له خوّ بوردوو ، موّمی تواومی پووناکی و خوّشی و ناسوودمیی بهخشی ژیانمانن و سامانیسکی زوّری بیّ نهندازمیان بوّ بسمجیّ هیشتووین ، یخ نهومی ههر تهنیا ناویک بوّ خوّیان ، له پاش مردنیان بهجیّ بهیٰلّن ،

به شدگانی فؤلکنور ، چی تاکه تاکهبن و چی بهتیسکوایی بن ، بوشایییهکی زوّر له ژیانی گهلهکهی خاومنی دا پر دهکهنهو. و کاریسکی زوّر دهکهنه سدر ژیانی و پوّلهکانی شمو گهلمحهزبکهن یا حهزنهکهن ، تا پاده یهکی زوّر دهستیان همیه له کیشانی نهخشهی پهوتی ژیانی سهردهم و دووا پوّژیشدا ه

ثهم سامانه زوّر و زمبهنده ، له گ ن گوّران و پیشکهوتنی ژیانی خهآلت دا همر له زوّر بوون و گشه کردن و پیش خستن دایه ، نهوه لهدوای نهوه ، ماوه له دوای ماوه ، ده یخه نه سهری و بارستایی شهو خهرمانه پر له خیّر و فه په بهرز ده پیتهوه و ژماره ی سهربازه نا دیاره کان ، که داهیتانی میللی و ساده و ناسایی ههر له خوّیان دی ، زیاد دمین ، فولکلوّر له گهل همهر گوّران و پیشکهوتنیکی دا ، زیاتر له ژیانی سهرده می گوّران که نزیک ده بیتهوه و کهلکی بو نهو ژیانه زیاتر ده بی سهدرده می گوّرانه که نزیک ده بیتهوه و کهلکی بو نهو ژیانه زیاتر ده بی سهدرده ی گوران و پیشکه و نیاتر ده بی همدرده ی گورانه که نزیک ده بیتهوه و کهلکی بو نهو ژیانه زیاتر ده بیته م

فولکلوریش ده سکاری ده کری ، به لام نابی هدر کسی لسه خویه و به بین نهوری ناماده می همان نامی هدی که خویه و به بین نه باردا همین ، ده ست به بست در نهم نه رکسه دا برگری ، نسموه ی نهم فرمسانه بگریسه خویه و ، ده بی شاره زایی یه کی زور و قوولی له فولکلوردا هم بی و سه لیته و زهوتیکی ساده و میللی یانه و بی خهوش هم بین و له هموو لاتیکی یوستی زیانی سهرده می کوپان تیدا کردنه که دا شاره زایت و جوندی و چونی گوپانه که و مستایاته همست بین بکاو و دمست نیشان بکا و

زور مدوج و پنویستی دیسکه نی بو نهنجام دانی نهم فرسانه پنویستن و پنویسته فولکلور به همموو جوّر و بهشه کانیه و پنش بخری به مدرجی تام و چنیتی پمستنی خسته کی به دمست نه دا و نهوه نده پنش خسته ی بخریته سهری که ژبانی نه و سه درمه گسمره کیه بی و به و سه رجه تام و چیزه کهی هم له تام و چیزی پیشوی و درگیرایی و نهوی تیدا دیار بی بمانه وی و نه مانه وی و گوپانی هم تیدا ده کری و و گوپانی هم تیدا ده کری و و مواه پیش تیمش گوپانیان تیدا کردوه و به نموونه ده آیم : جلو به رکی کوردی کسه له باوك و بایرانه وه بودان به جی مساوه دمسایه یه کی فولکلوریسانه و له بایرانه و میشراوه وه که هی نموه و می نمونه کردن نموه و بیک و بیدا کی داه نیسدا کردن نموی خوان و بیک و نیک و له بارسان بوسروشنی نموی همی و دری که دو این نمور همیه و این نموی همی در این نموی همی در این نموی همی در این نموی همیه و دری که دادار سان بوسروشنی

یا هدندی لـه الوازه کوردی یه رمسه نه کانی بؤ ان به جتی ساون ، تیستا گزرانیان تیسدا کراوه و به سه دامیره کانی مؤسیقه یی انه سه ددمه دا دابسه کراون و نامو چیزیسکی نایاب ده به خشن کـه هــه د له نام و چیزه کهی هدو آلی خیریه و هاتووه ه

سهرچاومی فولکلوری کوردی ، گانی زوّرن ، فرموانن ، فرم ناون و جنگهی دلّ خوّشی و مایهی شانازی گهله کهمانن ، نهگیه ر به چاوی بنویست سهیریان بکری سایهی پیشکهونن و کهلک بهخشینی گیهوره و زوّرن له ژبانی گهله کهماندا بو نمونه ده آیم ند ده توانری له دینگهی پیشخستنی فولکلوره و ، دوشنبیری کوردی ، ههروه ها هونه ری کوردی ، و مؤ شانو گهری و ههانیه رکی و گورانی و مؤسیقه و وینه کیشی و ۵۰۰ متد هه نگاوی گهوره بیشه و بیش ، جونکه له و بارو دۆخەدا ، و د له پاش دەست كەوتنى ئەو ئەنجامە باشە ،ئەو لانانسەى ژيانى گەل كسە ناومان بردن ، لە فۆلكلۇرنىكى يېشكەوتوو گونجاو لەگسەل يۇويستى يەكانى سەردەمدا ، كەرمىنەى زۆر بە كەلكيان لەبـەر دەستدا دەبى و لە گەشەكردنى خۆياندا كەلكى لىن وەردە كىرىن ، چونكە ئەو لانانە لەگسەل فۆلكلۇردا بە ھىج شىتىك لە يەكترى جيا ناكرينەو

له سهرده مهی تیمه دا ، فولکلور ، مافی نه واوی خوی له کوی پیدان و خزمه تکردن نه در اوه تی و به بهم مه ندی له به شه کانی کسه م تا زفر بهره و پیشه و می بیدان و خزمه تکانی کسه م تا زفر بهره و پیشه بیدان و خواد ده مه بیل پیوه نانه همه و به به کانی و ملا یه نه گر تو ته و ، بی و ویسه خواد ده مه نی یه فولکلوریه کان بسهره و له ناو چوون ده پی ق و ویسه خواد ده مه نی خود که شه ش خواد دی کرا که نه میش خواد دی کرد دستان دا ده کرا) ، یان (به مان _ که شه ش خواد دنی زور به ی خدلکی کوردستان بوو)یان (به مان _ که شه سه که له سرکه ی خدلکی کوردستان بوو)یان (به مان _ که دو ست دو به در و _ ده نواد دی بید و یا وجه ی کویه و ۱۰۰ همت بیدو و و ۱۰۰ زور چه شنه خواد ده مه کود ای و ۱۰۰ زور ی چه شنه خواد ده مه کود دی کرده و خزمه ته ی که در تی و به نه خواد که بود ی که بید و به نه نولکلوری یه کیان نه کراوه و ده بود و تا تیستا که لی چیر ترکی شانویی و نابلای سه اگردن و هی وینه ی جوان جوانیان لی ده در به پند دی که نانوی و نابلای سه اگردن و هی وینه ی جوان جوانیان لی ده در به پند دی در به پند دی که نانوی و نابلای سه اگردن و هی وینه ی جوان خوانیان لی ده در به پند در که نانوی و نابلای سه اگردن و هی وینه ی جوان خوانیان لی ده در به پند دی که نانوی و نابلای سه اگردن و هی وینه ی جوان خوانیان لی ده در به پند در که که دی خوان خوانیان لی ده در به پند در که که در که که دی خوان خوانیان کی در به پند در که که دی خوان خوانیان کی در به پند در که که دی خوان خوانیان کی در به پند در که که دی خوان خوانیان کی در به پند در که که دی خوان خوان خوانیان کی در به پند در که کوردی که کوردی که کوردی که کوردی که که کوردی کوردی که کوردی کوردی

قولکلؤر ، ویژه و هدندری سهایقهی سساده ترین تؤیزهکسانی جهماوه ری میلله تن ، بویه پاست ترین شیّوه ی ، زهوق و همست و نهست و خواستی شهوان به بیّ بیّج و په تا ده رده برن ، هسه ر بویهش باك ترین و پروونترین تاویّنه ی ژبانی سهرده می كوّسه لآنی خه لـكن ، له فولكلوّر دا ههموو لاتیکی ژیانی گسهل دوردهکهوی و فولسکلور جسوّر و بابهته ژیانیك دور تا بهی که گهله که خوّی نهیدیوه و بهسهری نهماتووه و بهو قوّناغهدا تیّ نه پهرپیوه و

هـهر نووسه ریت که هه لگری نهم بیروباوه پی ، یان پاستر هانده ری شهو به ناو بیروباوه په بی ده نووسی لـه وه رامی نهم پاستی یانه ی که له خواره وه دیشه به رجاوهان و چـۆن وه رامی پرسیاره کـانی خه لـکی ده دانسه وه ، کـه لـه و پاستی یانه دا ده رده جن :

شەر بەشانەي قۆلىكلۇر كىە دۇي زۆر دارى كردنن ھىي چىدوساتدنەرەي چىنىـايەتى بىق ، كىە زۆربەي زۆردارى كردنەكانى هموو سه ردمیات ، له چوار چیوه ی نهم دا ده رستر درین ، یا همر چه شنه رقر داری یه کی دیکه بلین ، بن گومان له میشک و ده روونی نسه و کسانه وه سه سه سه کسانه وه سه دیکه بلین ، بن گومان له میشک و ده روونی نسه و جهوروسته و چهوساند نه و میان دیوه ، نه و بعثه نه برانه ی فولکلور له ده روونی نازار و نه شکه نبجه دیو دا جنگلی داوه و همانو لیوه ، شهوه ی ده در زنده ی برسی ، همچ ناپرسی ی (۹) وه همار بوشی نایه ، یان نهوی چیاوازی یه کی چیایه تی قوول ، کاریکی قوولتی تی نه کردی ، نازای و بوی نایه بلی : درگی تیر ناگای له برسی نیه (۱۰) هه و شهیه هم کردی مارانسگازی زورداری و ستم نه بن ، چون ده توانن نه و قسمیه هم کیز نمره به به یه و توویانه : «ناو بت با له پردی زالم با نامه دیش گوتر اوه مه میه یه وه و مه درگیز و میه یه وه و هم درگیز المه در میه یه وه و هم درگیز المه در میه یه وه و هم درگیز اداره و مه یه یه وه و هم درگیز اداره و مه یه یه وه و دردی و دردی در دردی در دردی در دردی و سه در کیز درداره و میه یه وه و دردی در دردی در دردی و دردی در دردی در دردی در دردی در دردی دردی

کومدلگایه کی جووتیاری داغ کر اوی همنا سه رئیسقان نه بی که پرژیمی ناغایه تی داغی کر دبی ، کی ده توانی نه و قسمیه بکا که له همموو وولاتی کی ده توانی نه و قسمیه بکا که له همموو وولاتی کی ده نوانی نه ووتوویانه : «ناغا لوولاتی بشکینی ، گووسه کی تیسایه !! ، (۱۱) ، یسان همه رجماوه ریسکی بر ژاوی ناو کووره ی چهوساند نه وه ی ده دره به گیمتی نه بی ، وه له نهوه ی سعره وه که تازه باس کر دنی پهت بوون و له ترسی کردنی پهت بوون و له ترسی خرم و که سوره که ناخی ناغای مردوو نه یان توانیوه به ناشکرا شهو یی خوش بوونه ده ربین ، نهم جهماوه ره نه بی ، کی ده توانی قسمیه کی وه له (ناغای ق ۱۰۰۰ خوا شوکور)(۱۲) بدور تیسه وه یان بوی بی ، که نهم بو ماندش همر له باری ژیانه که وه هم تولاوه و به و قسمیه ، له سه ریکموه ،

⁽⁺⁾ قسەيەكى يېشىنانە ٠

دمست و دایهرمی تاغای یخ ههآخهآمتینی ، ومك تارمایی یه کی تعمومژی که بهسه رقسه که دا کیشاویه تی ، وم له سه ریکی دیسکه شهوه خوشعالی و پیخش بوونی خوی و زور لیکراو، کانی برای تپدا دمربیری ؟!!

میلله تنکی چهوساوه و داغ له دل دژی نزرداری و خونها کو لنده ر و دوور بین نه بی ، کی نه قلمی بو نهوه دمچی ، کی نه مه نده زیرو هیزاو بلیمه ت ده می که نه مه نده فول بووییته و و بایی : همه موو شتیک له باریکی دا ده بسی نزردار له نه ستو وری ؟!! ۱۳۱۰) و ه زور شتی دیکه ش که له باره ی نزرداری و نزرانی نیوان خوینمی ر دا گوتراون و بی گومان نه و قسمه نه ستی و نیشان نه نگیوانه همر له لایه ن چهوساوه و نزر لیکراوانه و گوتراون و

چۆن ه ماران گاز له ختىپهى گورىس دەترىتى ، (۱۱) وه جىــۆر،
سركى ، يان سلّىيه كېان تىدا پەيدا دەيتى كە لە ھــەموو شتىكى مارو ھەر
شتىكى دىكەى كە بە ھى مارىش بىچتى سلّ بكانەو، ، خەلْـكى جــەۈر و
ستەم دىدەش ھەروەھـــا جـــۆرە سركى يەك ، يان جــــۆرە ھەست
ووردى يەكى لەلا پەيدا دەبتى و ژبرى يەك لەو چەوساندنەو، بە فىردەبتى ،
بە يېتى ، ھەر ئەتلە لە خەسارەيەك ، كە وەھــاى لىن دىن ، بە چــاكى
دەمار و ماكنى جەوساندنەو، و چەوسىندەرە، دەناسىنى ،

له لایه کی دیکهشهوه ، زوّرداران و چهوسیّهدوه و کان ، به کوردستانیشدا نهودنده له ناو چهوساندنهوه ی خه آلکو مژینی خویّنی زمحمه تکیشاندا کولاون و شارمزابوون ، به داده یه گهیشتوونه به به ی نهوه که نهخوّشی سادیزم (*) تووش بوون ، خوّشی و نارامی ددرونیان

[﴿] رسادیزم = Sadism) نهخوشی یه که نهواندی تووشی ده بسن خه لك ثازار دانیان له لا خوش ده بن ، پنجهوانه کهی (ماستوشیزم = Masahism)ه که له زمت له ثازار بیسکه پشتن و مرده گری .

لـه چەوساندنەو. و ئازاردانى خەلك دا يىنگەييو. • بوون بە پسپۆپى رەش و رووت چەوساندنەو. •

نمومی نه گهیشتیته نمم پلهیه و خاومنی نمو همموو نموزمون و تاقی کردنمومیه نمین له خمه آل چهوساندنمومدا ، ناتوانی و نازانی ناچیته سمه ر نموم که بلتی : « زمالام نهگم کو کونمالوری له باخه آیدا بومستی به که لکی مسکینی نایه ه (**) زمالامیك که حالی ختری و مهایی له په پووتی و پهریشانیدا ، دمین حالی مال و مندالی و نمو کهسانهی له ژیان و گوزمرانیان دا بهر پرسیاره ، چ حالی بی ؟ زمالامیك ناومد. نمین به به نان و رک ، هموو شنیك بنر نافه ناکا ، کموانه به که لکی مسکنی نایه 11

همانگری شعو بیروباوه پر قسمی و معا دمانی که مانای ثهوه ده گری که امانی ثهوه ده گردی که شعو قسانه یه بازه ی چهوساندنه و وه افرالکلوّری کوردی دا همان که که دوره یان گردو و می شمان نه که شهمه یان زانیا خزمه تی پرژنمی ده ره به گایه تی و چهوساندنه و میان نه درکرد و به نمکوو شهوقسانه برای چاك و که سانی دادیه رو در کر دوویانه و هیچی تر ه

نازانم ٹهمړق ، بق ٹهو کریکارانه ده آین چی که له کارگای وو لآنانی سهرمایهداری دا به نا چاری ثیش دهکهان بی گومان خزمه تی سهرمایهداری تبدایه و بهشی نرقری پرهنجیان بق ثهوانه ، گومان خزیان اممش ، وه له برا چهوساوه کانی پیش خویان ، همست بسه جهوساندنهوه ی جینایهتی خویان دهکهن یان ناکا وه ثهو خو نیشاندان و

پ پر قسدیه کی پیشسینانی سهردهمی رژیمی دهره به گایه تی یه و و تا نهم دوایی په ش ده کوترایه وه و

مانگرتنانه ی دثری شدو چهوساندنه و و لسه پیناو نه هیشتنی شده چهوساندنه و مید و بیساوی چهوساندنه و و دادیه دروه ر بیساوی چاك و دادیه دروه ر به جیاتی كریكار کان و بر كریكار کانی ده كسه و هدانده سرو و دریانه له بهر ده كهن و پروتك و پروویان ناوه ها ده كوپن و هدانده بر پرتیكار کان ده كهن !! یان داركاری كردن ده ده و داوای مافی بر كریكار ه كان ده كهن !! یان كریكار مكان خویان مه حده می به چهوساندنه و دی چیایه نی سهرده م ده كهن و هدر خویان به م خویشاندان و مانگر تنایه هداد مستن ؟

نهمه نه گهر کریکاره کان خوّیان نهبن ، پیاو ده بن بسه لیّنی که نهو « پیاو چاك و دادپهروه رانه ، له راستی دا نه که ری چاکن !!

لهوانه یه که من ایر دا نه توانم و کوو که خوّم دمه وی و درامد مهوی و درامی همه دیگیان همه و بوج و بوج و بوج و درامد انه و به به برخمه و می بوج و درامد انه و می همه دیگیان برخمه این دادیه دروه می بود به ایم بو انه به در که انه و قسانه بیاوی جاك و که سانی دادیه دروه در کردیتیان ، پازیم له سه در انه و قسه یه هم یه که انه و که به چاك و دادیه دروه دانه ، هم در چه و سیتر او مکان خوّیان بن خو شه که درمانگه پیش تیستامان و ده ده به که سانی چاك و داد به دروه در همه و لهوانه شه حد ز به یارمه تی دانی که سانی چاك و داد به دروه د همانی دانی درمانی و مده به به به به به به به به به دروه و جه و دروسته م به جه دروسته م و دادیه در و می به در به بازی خوّیاندا له خوّیان کرایی و م جه له خه لکی دیکه کردین و مهمتیان به چاوی خوّیان دیبتیان و کاری تی کردین و همتیان یی کردین کرد

و کاری تن یان کردین ، پیاو چاکتر و دادیدو و درترن و مه نه نه شهر و ممانه به گهر و ممانه نه گهر و ممانی نه نوولی و ممانی نازان و ناتوانن ثازار و تاسه ذروّیی و هسه ستی قوولی چهوسینر او کان ده ربین ، همه و و مان خوّیشان دانه کهی جماوه ری شاری پاریس ده زانینی که له به رده می بالمخانهی لویسی شانز مهمدا داوای نان و هم رزانیان کر دبوو ، و ، (ماری نه تنوانیت)ی ژنه کهی پاشها که له مهسه لهی ثه و جهم او مرد روش و پووته نه گهیشتبوو ، و ، له نازاری ثه وان شتیکی نه ده زانی ، (زگی تیر ثاگای له برسی نی یه) (*) ، چون گوتبووی و شه و خه لکه ثه گهد ر نانیان ده س ناکه وی ده با کیك چون ای ، ،

یان چوّن کویْریّسکی زگماك ، باتهمهنی زوّریش بیّ ، ناتوانی باسی پرمنگه کان بسکا ، بوّ نهم مهسه لدیهی تیمهش کسه تا تیستا لسه بارهیهوه دهدویّین ، ههروه هایه ، بوّیه نهو قسسانه ، نهو بهرهمهانه تهنیا له لایهن چهوسیّسراه مکان خوّیانهوه کوتراون و به لکهی ناشکراو بیّ دمه ته قین لهسهر نهوه که له زوّر دیرینهوه ، له کوردستان دا چهوساندنهوه بووه ه

بیستوومه که فولکلوریان کردوه به سی بهشهوه ، به به نازانم چی نووسه ریکه و ناش زانم چونی دابهش کردووه ه من له سه ر سی بهشه که پازیم و به پاستی ده زانم که سی بهشه ه بهلای منهوه سی بهشه که نهوانهن بهشیکیان خزمه تی بهرژه وه ندی چهوسیتر اوه و بهش خوراه مکان ده کا ، وه که نهوانهی که لهسه رموه هه ندیکیانم خسته بهر چساو ه به شی دووه میش ، شهوانهن که خزمی خوتینرین و زورداران ده کا ، وه که نهوانه ن که علاج به جووله که ده کی بسه پیشی مسه ددانه تقدم ه (۱۹)یان « ده سی کسه نسه توانم بیپرم ،

[🜪] زكى تير ناكاى لەبرسى نى په = قسەپەكى بيشىينانە -

ماچىدەكەم • • (١٦) و ھەندىدىكى دىكەشى • بەشى سىتى يەمىشىس ئەوانەن كە ھەر لايەك لە دوولاى زۆرانىيە چىنايەتىيەكە ، خوېسۇراۋو خويسۇ ، دەنوانتى بۆ بەرۋەومندى خۆى كەلكى لىتى وەربگرىق • كە زۆربەى فۆلكلۇر لەم بەشەيانە • وەك ئەۋە كە خويسۇراۋېك لە كانىي ئەنگانەدا دەنوانتى بلتى : ـ • خوا كلاوى بۆ بەپرووش كردووه ، (١٧) ، يان • كەلە ئىپرىش نەبتى پۆۋ ھەر دەبىيەۋە ، (١٨) • زۆردارىكىش لە كاتىكدا كە توۋشى ئەنگانە بىتى ، دەنوانتى بە ھەمان قىمە دل خۆشسى خۆى بەلتەۋە •

با فۆلكلۇرەكەمان ، كە سەرچاومى پالاو پوونى رابردوومانە كە تۆمارى پاستەقىنەى ھەموولايەتىكى ژيانى پابردووى نەتەوەگەمانە و تا ئىستا ئۆمار نەكراو، ، خزمەت بكەين ، نەيەلىن دەستى شىواندنى بگاتى، گەشەى يىتى بىدەين ، جۆگەى لەبەر ھەلگرين و بۆ خزمەت كىردنى ئەمرۆ و دوا پۆژمان كەلكى لى وەربگرين و ئەو قىسەيەمان ھەمىشە لەياد بىتى كە گوتراوە : . « تەنيا شۆرشگىرى پاستەقىنە دەتوانى كەلكى تەواو لە فۆلكلۇر وەربگرى » .

ماتکی ٹیسائی / ۱۹۷۷

ر سےکالا)

شهوی ۱۹۷۸/۲/۱۵ بۆ سهردانی خزمان چووسه قهلادزی .
 کچۆلهیه کی بۆلی شهشه می سهره تایی له خزمه کانم ، داوای نووسینیکی لی کردم که بۆ قوتابخانه پئویستی پی همبوو له ژبر ثهم ناوونیشانه دا .
 نووسینه که ثهمه ی بهردمستان دهرچوو کسه هسه د له و دانیششه دا نووسیم » .

 مکالا ، مانای ده ډېرینی ناپوه ایمی په بهرامېه ر به شنیک ، جا هیهر شتیک ین ، وه ثهو سکالا ده ربرینه به هیه د پیکه و هو و جیور و شیوه یه .

به شیّوه ی قسه ، به شیّوه ی شیعر و چیه و پهخشان ، به شیّوه ی تهمسیل کردن ، کسه شهمانه هممووی شیّبوه ی ناشکر او بی پهرده ی ده ربرین ، ه یان لسه ناو پارچه یهك مؤسیقه دا ، یان لسه ناو تابلؤیه کی نایاب دا - ثه و جا له دواییدا - بیّت ده آیم که بؤچی به و تابلؤیه ی سکالآ ده رده به ی مایاب ، ه یان به شیّوه ی پوو گرژ کردن و چرج و لوج خسته ده م و جاوه و ، که تهمه یان ، ساده ترین و ناسانترین شیّوه ی سکالآ ده ربرینسه ،

سکالاً ووشه یه کمی بر لسه درنگ و زرنگ و تاهدنگ و مؤسیقسه ی سادریه ، وا بزانم هدر له زرانی کوردیشدا تهم مؤسیقه و درنگه خؤشهی هدیه و ورها ناسك و تهنگ و شلکه .

خوزیا هـهموو لانیکی ژیانی گهلهکمان خوش و گشاوه و نایاب و جوان و بریسکهدار دهبوو ه هیچ لانیکی و ها نهدما کـه سکالای له بارهیهوه بکری !!ه خوزیا نهو نهو ووشهیه نهك هـهر نـه زمانی کوردیدا نهدما ، به لـکوو لـه هموو زمانیکی نهم جهانهدا هیچ ووشهیهك نه دما کهدمقا و دمقی مانای ووشهی (سکالاً)ی کوردی بدابایه و ژیانی هموو نه تهوه و گهلیکی نهم جیهانه خوش و به ختیارو کامهران ده بوو ه

بهلاّم ٹایا (خوّزیا)ی پرووت ک۔ هیچ کردہومیہکی به که ُلَــکی لهگــهُلدا نهین ، کــه داریک لهــهر بهردیک دانهین ، هیوا و ٹاوات و ٹامانج دہمیّنیّتددیی ؟!! ، .

لهگهل باسه کهی خا دکتور کوردستان موکریانی دا

پېشەكىيەكى يېويست ؛

تیوارمیه ک و پوژ و مانگه که یم اد نماوه و المسهره تای سیالی ۱۹۵۸ دا و له کو لیجی قانوون و له به غدا و (نازل الملائکة) و خا شاعیری عمره بی عیرانی کو کویی دهخوینده وه منیش له کوی که که دا و دانیشتبووم و له دلی خوّمدا دم گوت و کهی دمین تیمه شده مافره تمان تیدا دمین تیمه شده کورد بوو و وه ایه نافره تمان تیدا هدلکه وی و کوی به سمتی و به وشیومیه قسه با و شیم به وینیته و و دخل کوی لی یگری ؟ و ه

ړۆژگارنیکی دور و درېژ بەسـەر ئەو تیــوارەیە دا ړەت بوو بەلام وەك دەردەكەوى ، ئەو خواستە لــە ناو دەروونى مندا جیگایەكی بۆ ختری ھەلكەندبوو .

به یانی دِوْدَی (۱۹۸۰/٤/۲۱)به شدارانی میهره جانی یه که می دِوْشنیری کوردی لـه هوله که دا دانیشتیوون له هـه ولیر میش له که لیاندا ، میوانیکی بانگ کراوبووم و گویّمان له ووتاره کـه ی خا دکتور کوردستان دِاگرتبوو . لهبهر ههندی هؤی گستی و تابیهتی ، تا نهو بهیانییه ، مین له هیچ کوپرنیکی و ها دا ناماده نهبوو بووم که نافرهتیکی کورد قسدی تیدا بخوینیته و ، فهبهر نهوه ، نهو خوزگهیهی له کاتی کوپرهکهی (نازك الملائکة)دا به بیرم دا هاتیوو ، ههر گورچ له دانیشته که دا سهری هه قدایه و ، و هاتهوه بیرم ، نای که خوشه ، خوزگه و ناوانه گهوره کانیشم پنهدیی و به چاوی خوّم بیان بینم ، با دیرو زوریش بخایه نین ه

له گه آن نموه شدا که معبستم بوو گوی بو و و تاره که پرابگرم جاروبار بیرو هوشم هدر بولای نمو خوزگه دیرینه ده گه پایه وه و دیسه نی کوپه کوپه کهی پیشووم به هینه کهی به رده م به راوورد ده کرد له و کاته دا پسووله کاغه زیکیان دایه دهستم ، که له پهیامتیری پووزنامه ی له و کاته دایس به به ده به منتیکی له باره ی و و تاره که و و تیسیدا داوای نووسینی شنیکی له باره ی هه و و که لین و قور بنیکی و و تاره که به دنی من بایه و پیشم خوش نه به و که من بایه و پیشم خوش نه به و که کنی ناو و و تاره که و معروه ها بی گومان داوا کاره کانیش نسه همانه کاره کانیش نسه همانه کاره کانیش نسه همانه که نیان نه درزانی ، دمنا له وانه بوو ، نه م داوایه یان له شاعیر ، یان نه درزانی ، دمنا له وانه بوو ، نه م داوایه یان له شاعیر ، یان نه و سدی کی کرد بایه و

همه ر له کماتی میهرمجانه کمه دا ، تووسینه کهم دایه ده زگای پر قشنبیری و بلاو کر دنه وه ی کور دی و چاوه پانم ده کمر د ، له گه آن باسه کمه ی خا دکتور دا ، هه ر دووکیان به یه که وه ، له گوفراری ده زگایه که دا بلاو بکرینه وه ، که چی وا نه بوو و باسه کمه لمه گوفراری (به یان در ماره ۲۷ – حوز میرانی ۱۹۸۰) دا بلاو کرایه وه ، نووسینه کهی

منی له گه لدا نهبود و ووتم نهوه کا ، نووسینه که یان له بیر نهمایی ، یان کهوتیشه لایه کهوه ، جاریکی دیکه ، له گه ل هزنراوه ی وسیروان، دا نووسیمه و و به دهستی ی برم ناردن و ایم جاره ش ماوه یه کی دریزی به سهردا تیده ی ، هیچ ده نسگی نهبود و

لسه و کسانه دا ، لسه یه کیتی نووسه دانی کورد ، له پیسکه ی بر اده رایه تی یه و م داوای به رهمه نیسکی لیکو آینه و میان لی کردم کسه له یه کتاب در آماده کانی خولی دووه می گوفاری «نووسه دی کورد» دا به بیمانی به در همه این به در همه می باسم کردن ، دام به به مهانیش و ییم و و ییم و و تی که به به مهانه می داو و به دو در گای باس کراوو درستم له و شوشتو ، که لیکو آینه و که یان بالا و یکه دو و «

گؤفاری (بهیان ــ ژ۰اره ۱۸ ــ کانوونی دووهمی ۱۹۸۰)ده چوو ، نووسینه کهی تیدا بوو ، چـهند پۆژیکیش لهباش نهو ، ژمارهی تایهتمی به لیکوّلینه وهی ، نووسه ری کوردیش دهرچـوو(*) هــهمان نووسینی تیــدا بوو ه

له لاپه پره کانی دوایی نهم گوشاره دا ، هه ندی گله یی یان له یه کیك له نووسه ره کان کر دبوو ، و بری بان گو تبوو که نه و له یتناو و درگرتنی باداشتی نوسین و ده سکه و تنی ناوو ناو بانگ و ۱۰۰۰ شتی و ده سای دی ی مه له ده کا بق بلاو کر دنه و می به رهه مه کانی له بلاو کر او مکور دی یه کاندا و ۱۰۰۰ هتد و له دوایی نه و و و تاره دا پسته یه کیشیان ناداسته ی مسن کر دبوو ، و د له بیرم ماین ، ده لی : (هه مان گله پیش ناراسته ی کال خالید دلیر ده که ین) و

[🛨] نووسهری کورد ــ ژماره (۱) شوباتی ۱۹۸۱ / خولی دوومم ۰

لهبه رئے وہ ک شدوی ۲۸ /۱۹۸۳ ، له باره گای یه کیتی نووسه رانی کورد لے سلیمانی ، به ناساده یی دمسته ی به رئیوه به ری یه کیتی یه کیتی یه کیتی یه کیتی یه کیتی به که لهسلیمانی و دکتور عزالدین و ۵۰۰ حتد ، کال محمدی مه لا که ریم ، که نووسه ر و بلاو که رهومی گله یی یه که بوو له گو فاره که دا ایا داوای لی بوردنی لی کر دم و دله وایی کردم ، لهم باره یه وه هیچم له به دلی دا نه ماو نهم مهسه له یه کوتایی هات ،

به لام لیر ددا ، زور به کورتی ، هدندی پاستی دهخده به ر چاوی خویده دوه ، بق مه بستی و درامدانه و می کاك محده د نا ، که و و تم شهم کوتایی هات و ندما ، به لسکوو ته نیا بق مه به ستی پاریز گسادی له خقر کردن ، که شه مافیکی پر دوای هدمو و مرقفیکه ، هدر بایی شهو نند که شه و پاریز گاری به له خقم بکه م به رامبه ر به نووسین و بلاو کردنه و می شود گردن و پازی بوونه و می خه لک و انه زائن که یی ده سگیم له قبوول کردن و پازی بوونه و میه له و شتانه ی که و میانیان داوم و ، به پیوستی ده زانم که شم چه ند پسته یه ش بنووسرین و بلاو بکرینه و ، بود و و پر و و می بر ، ه

داوای لئ بوردنیش له خوپتهر دهکه ، چونکه لهم جی» باشتر و لهبارتر و ناسانترم بؤ هداناکهویتهوه ، بؤ نهم بلاو کردنهوهیه ، به تایبه نی همر نهبی لهبهر نهوه که نهوگلهیی یه پتوهندی یه کی کهمی به نووسینه کهی من و باسه کهی خا دکتور کوردستانیشهوه ههیه ،

لەبەرئەومش لى پىش دىتنەكسەي كاك مىھەمدە ومرامم نەدايەو، ، چونكە جىگايەكم شك نەدەبرد ، گۆئارى نووسەرى كوردىشيان لەگەلدا بىق ، كسە ئەو ومرامدانەوميەم بۆ بلاوبكاتەو، ، ئەمجا دەلىم :

ه بۆ ھەڭپە كردن لە بلاوكردنەومى بەر ھەمەكاتم ، دەتوانم خىسۆم

لهو کهسانه بزمیرم که کهمترین ههول د.ددهن و دمرفهت و.ددست د.خهن بز نهم مهبهسته . بهلکمشم لهم لایهنمو. گهلتی زفر. ، نهمانه ههندیکیانن:ــ

۱ ماوه ی نزیکی سن سال پۆزنامه نووس بووم ، کمترین بهرهمی ویژهیم لهو ماوهیدا بالاوکردؤتهوه ، هدروهسا له گؤفاری پزرگاری دا ، کسه دمتوانی زفرترین بهرهمی لهو بایهتمیان تنسه بالاوبکهمهوه ، لهم بارهیهوه نهك هدر ههآپهم نهکردوه ، بسگره دمیه کی ثهو دهرفهتم نهقوستووتهوه که لهبهردمستم دابووه ،

۷ - له همه وو ماوه ی خولی دوور و دریژی یه که یی گوفادی نووسه ری کورد دا له گه آن نهو شدا که من یه کیك بووم له نه ندامانی ده سته ی دامه زر تبه ری یه کیتی یه که یه تاکه یه ک به به هی منی تیدانی یه و یه که مین به رهه م که له و گوفاره دا بلاو کرایته وه نه و نووسینه یه و که گله یی یه کهم له سه دی بر ناراسته کرا و پاش نهوه ش یسه که گله یی یه کهم له سه دی بر ناراسته کرا و پاش نهوه ش یسه که گله یی یه کهم له یه گوفساره دا بر بر که که دی گوایا بلاو کراوه ته و و مه که ده یه که دن نه ین و شدی گوایا چی شتیک هه نه کردن نه ین و شه دی گوایا چی شتیک هه نه کردن ده ؟!

۳ ـ له هـه.وو گوثار و پوژناسه کانی سهرد.می نیّوان (۱۱ی نازاری الادری) در مهتا (۱۹۷۰) و معتا (۱۱گی نیسانی ۱۹۷۰) ـ کسه هزنراو.یه کم له گوثاری بهیاندا بلاو کرد.وو که ده کا اداوه ی زیاتر له پتنج سال ، له سهرجهمی گوثار و پوژنامه کاندا ، یهك بهرهمی منیان تیّدا نی یه مهمه لهبهر ثهومنا که ثهوان بویان بلاونه ده کرد.مهوم ، به لکوو له به موادد ، که من بهرهم بو نه ده ناردن .

بق پاداشت و درگرتنیش ، همروه ها ده توانم بنیم له ناو هسه مو و شاعیر و نووسه در کانی که له پلهی من دان ، که شرین پاداشتی دراویم له بلاو کر دنه و می بدر همهی و پزری دا و درگر تووه ، نالیم پاداشتی پریز لخی نان و پال پشتی گرتنی بو چوونه کانم و لسم جوّره شنانه ، تا کانی ناراسته کردنی ثه و گله یی به بو سه نووسه دی کورد دا ، همهوو ثه و پاداشته دراوی یه ی من له همهو و ژبانم دا له گوفار و پروّزنامه کاندا و درم گرتوه (سر۲۷) دینار ، ته نیا بیست و حدوت دینار بوو ، حدوت دیناریان لسه پروّزنامه ی عیراق ، ثه و یتریش له گوفاری (به یان) ، له وانه یه به لگه نامه ی پاره و در گرتنه کان مابن ، ثهوی بروانه کا ده توانی بریاندا بحیثه و م ه به پاستی ثه و به به لگه نامه ی به نرخن و زوّر شتی سه یر بو خه به ده ده در ده ده و به به نگه نامانه شتی به نرخن و زوّر شتی سه یر بو خه به ده ده ده ده ده ده در ده ده و به به نگه نامانه شتی به نرخن و زوّر شتی سه یر بو خه به که

جا که من ثهوانهی سدره و هه نویستم بووبی ، وابزانم هدر شه و دو هه نویسته ، به باییسه ی همه نه نه کردنم بوبلاو کردنه وهی به درهم و به بشداری نه کردنم له زوّر کوّنگره و میهره جانی ویژه بی دا که تیابان دا بانگ کراوم ، وا بزانم بهسه بو ثهوه ی خوینده واری به پیر دانیابی له وه دا که من هه نه ناکم بو ناوبانگ و شتی لهم تمرزه بابه ته هسه دا که من هه نیم و هیچی تر ، بو دوا پوژه بو میژوو ، جاریکی دیکه ش داوای لی بوردن له خوینه ده ده پوشه و هم پیشده ستی به زور در بر در بوده ، ه مه به با بینه سه رخودی نووسینه که نه به بشده ستی به زور در بر بوده ، ه مه به به با بینه سه رخودی نووسینه که نه

له بهیانی پروژی دووه می میهره جانه که دا ، (۱۹۸۰/٤/۲۱) ، خا دکتور کوردستان باسیکی جوانی به ناوی (دهنگی نافره تی کورد له نیو هوتر اوه کانی دا) پیشکه ش به به شدارانی یه که میهره جانی پروشنبیری کورد کرد ۰ منیش لهسه د داوای په یامنیری پروژنامهی (هاو کاری) ، که له کاتیکی کهم دهرفه می دا ، داوای نووسینی شتیکی لی کردم له سه در باسه کاتیکی کی کردم له سه در باسه که خاه ده کوردستان ، وا ثهم چه ند لایه نهی خواره وه پیشکمش به خویدری کورد ده کهم ، تومید ده کهم ثه و کاته ی لی به فیرتو نه دهم که تیایا ده ی خویدیه من باری سه رسجی خوم ته تیا له یووی بهرژه وه ندی مهسه لهی نافره ته وه ده خهمه یووو ، که به رژه وه ندی میله ته که شمانه ه

خا دکتور کوردستان له باسه که یدا چهه ند جاریگ ووشه ی (خان)ی به گه آن ناوی شاعیره نافره ته کسان داوه ، وهکوو شهوه گووتویه نمی (نهجیبه خسان) ، (مهمره بان خسان) و ۱۰۰۰ تاد مده دو خادکتور دلمی بروایی نهدا نمه ووشه یه ومیال نموان بدا و شایانی نموانی نهینتی و اسه

پنس تیمه و ماناندا بیر لسه بهلاوه نانی ووشهی (خان) ی بهد فهسسال بکانهوه !!

هــهر لــهم بار..یدو، ، ثمهــهش عهرز بکهم که له ناوچهی کۆیه و پشـدــرایـــتی و موکریانیش ووشـــهی (یا ، یای)بۆ ډینز نان له ثافر ــت بهکار دهمیتری و به مانای خوشکی گهور. دین .

بيّ گومان ههنديّ کهس دهبرسن و ده لّين :ــ

باشه ثمم نیشانه ی له یه جیا کردنه و ی نافره ت و پیاو بوچی همه بن ، مادام که تیمه بر وابیمان به یه کسانی یان هه یه که و رامدا ده تیم جیاوازی له نیوان نافره ت و بیاری کورد دا به جه شنیک هه یه و زوّره که خوّ لی همه له کردنی ناوانیکی گهوره به و چاره سه رکردن و نه هیشتنی نه و جیاوازی یانه به وه نایتی که بشاردر تینه و ، به لکوو به وه ده بی که خه بانی زانستیانه و گونجاو له پیناویاندا بکری ه

باسه کهی خا دکتور ، باسیکی به که که ه هه ندی مهسه لهی گرنسکی تیدا خستووه ته پوو ، به لام به پهله ، له شتیکه و بازی داوه ته سیسه شتیکی تر ، بین تموهی مافی تمواو له شی کردنه و ، پروونکر دنه و میاتی ، هسه لهی زور بنه پهتیسی هه ر باس نه کردوه ، تومید ده که م ، هوی تهمانه ، کهم ده رفه تمی ی بووین و له پیش چاپ کردنی دا ، به شینه بی چاویکی پیدا بخشینیته وه ،

ثهو خالانهی لهم سهرنجدانه خیرایییهدا بهر جاوم کهوتن ، کسه بهلای منهوه ده بی لنی یان بدویم ، ثهمانهن :

۱۹ ـ ناوو نیشانی باسه که ، که مهبهستی بهرههمی ثافره ته به گشتی
 لهگه ل ناوه روکه که ی دا نا گونجی ، تهریان زیاتر پیوه ندی بسه

بهرهممی خا دکتور خویهو همیه ۱ نهگهر بهرهممی خا شاعیر (خانم) نه ژمیرین ۱ که چوار جار نموونهی لی هیتاو آنهو ۱ نهو نموونانهی خا دکتور له هونراوه کانی خوی دا هیتاوه آیه و تهنیایه ژماره بهرامیه ر هموو نهو نموونانهیه که هی هونراوه ی شاعیره نافره تمکنی تره ۱ نهگهر ناوونشانی باسه کهی (ده نسکی نافره تنی و هونراوه کانی ده کوردستان موکریانی و شاعیرانی دیکهی نافره تنی کورد دا)بایه گونجاو تر بوو ۱

۳ – باسی لایه نی نابووریشی نه کردوه کسه تا چ پاده یسه کی نرقر و سهره کی کاری کردؤسه سهر به نده گیسه تی و دیلیه تی نافره تی کوردستان ۹ لهو شهش کوسه له هو نراوه جاب کراوه ی نافره تانی کورد و ثهو ههموو فؤلکلؤرهی کسه به ناوی نافره تهوه ۱ یا لهلایه ن نافره تهوه گوتر اوه و لسه شیعره کانی خوشی دا ۶ خیا دکتور دیره هو نرزاوه یمکی دهست نه کهوتووه ۱ یک با به بهرده بازی ثهو پرتگایه و بوی یسه پرتهوه و هسر نه یی هه ندی ثهم لایه نه گرنگهش باس بکا ۹ له به ره دی می بریده و سیاریک بیک به بکا به به در دو می باس بکا ۹ له به ره می در نه یی نه گهراوم ۱ بؤیه ثهمه وه کوو پرسیاریک بیکا به به رکو و پرسیاریک بیکا به به در دو در دو در سیاریک بیکا به به در دو در در دو در در دو در در داریک در داریک بیکا به به در دو در در دو در در دو در در دو در دو در دو در دو در دو در در دو در در دو دو در دو دو در دو در دو در دو در دو در دو در دو دو در دو دو در دو دو در دو در دو در دو در دو در دو دو در دو در دو دو در دو در

الراستهی خا دکتور ختری و خوینهران دمکهم • پنویسته و دمین نافرمت تی بگهیهندری که سهربهستی تابووری بنجینهی همهموو سەربەستى يەكانى دىكەيەنى، • گەرەكە ئافرەتى دەشتەكى بزانى کے شہو توزقیالہ سەربەستىيەى ل، لادى يەكانى كوردستاندا هديدتي و له نوّي عدباو يدجه هاتؤته دوروه ، به هوّي الدوروميد ک شش ده کاو بهرهه می تابووری وه دمست ده هینی . شه و ثافر متهي ثهو همموو تشرو فرميانه ليه لادي دا بهجي بهتنيء یاو کان و گهوره کانبان ناتوانن دمم و چاو و دمست و قاچیان به یه چه و عدبابه ستنهوه !! هدروها ده بن نافره نبی شاره کانش ثهوانهی دکتور و تهندازیار و ماموّستا و فهرمانیهر و کریّکاری میرین ، تیپگهیهنرین و تیپگهن ، که ثهو سهربهستییهی بۆلش کردن ، به مهبهستی پاره پهیدا کردن ههیانه ، بو هان و جوکردن کارگا کهیاندا ، که به روّژ ، شهش حهوت سهعات بوّ پاره پهیدا کر دن لهگهآاندان ۰ زوّر مهرجه ک افرات بهگشتی و ب ړووني بزانن که له ژبر سايهي پژېميکي تابووړي سوشياليستي زانسشىدا نەبى ، لە ھەمور يوريەكەر، يەكسانيان لەگەل يېــاو دا محاله و خدياله ه

بهلای منسهوه نهده بوو ، وه ناش یخ لهباس کردنی هسسهر لانچکی بهرهسسهمی نافرهت ، یا هی ژیانی نافرهت ، مهسسهلهی نابووری و پنوهندی به نافرهتهوه بخریته پشت کویخوه ۰

خا دکتور ، باسه کهی البلووقه داوم به بهرهه می شاعیره الفره ته ناسراوه کان (۱۹۹۰ میتم نا فؤلکلؤرییه) _ هدانستاوه له جیهانی

هۆنراومی فۆلكنۇری نەتەو،كەماندا ، ھەندى نىوونە لە شىعرى ئافرەت بهئىتتەو، كە بارەی ئەولايەنانەو، كە لىيان دواو، ، بى گومان كە لاوك و حەيران و ھۆنراو، و بابەتەكانى دىكەى قۆلكلۇرى دا گەلى نىمونەى وەھامان دەسدەكەوى ، بى نىمونە لە لاوكى «گەنىجخةلىل،دا كە ھونەرمەندى بە ناوبانگ (كاوەيس ئاغا) ووتوويەتى ، ئەو دىسەنە بى لە سۆز و ھەستى ئىشتىمانى و كوردايەتى و خۆشەويستى يەند كراوى پۆسان ، لە بەندى دئىتتە ئامۆزاى خۆشەويستى بەند كراوى پۆسان ، لە بەندى دئىتتە دەرەو، ، بىي دەراتېتەو، ، نەو،كا پۆسان بىيىزن : « مىسانى ئەلىلى ، سوارەكى كوردە ، چەندى بى كاروبارە » يى شاعىرىكى ئەم سەردەمە ، ئەم جۆرە بەرھەمەى لەبەردەست دىتە دەر ؟ مىن واى سەردەمە كە ھۆنراو،ى ئەم لاوكە قۆلكلۇرىي ،

ثهگەر خا دكتور ، تەمەی بكردبايه و ھەندى خۇی ماندووتر بكردايه ، باسەكەی فووڭتر و فرموانتر دمبوو .

دەست و قاچى كەمتر و بارىكتره لە ھى ئافرەت ، بى گومان دەبئ بەرھەمى ويۆرەيشىى بە ھېزتر و بە پېزترىخ ، بۆيە ئەم باره بەسەر ئافرەتدا دەسەيتىنى كە لاسايى بەرھەمى يېداو بكاتەو، ، ھىلەر كەستك بىتى كە ئەو لاسايىيە ناكرىتەو، ، دەبئى گوناھى ئەو، وەبال ئافرەت بدا كىلە لە بەرھەمى چاكى پاو ناگا، يان ھىلەل نادا يىش بكەوى ، كە ئەمە گونا، وەبال دانىكى ئاپاست و نا پەوايە و ئافرەت لە ھەموو پوويەكەو، چاك و خراپ دەناسى ، بۆيە بەلاى منەو، ئەو لاسايى كردنەو،يە دياردەيەكى زۆر ئاسايى و سروشتى د چاوەپوان كراو، ، ئەم پاكانە كردنە بۆ لاسايى نەكردنەو، ئەگلەر لەلايەن يەكىكى دىكەو، بكرابايە ، لەوائە بوو بە سەرنىچ درىشتى، بۆ بزمېردرى ، بەلام بۆ يەكىكى وەك خا دكتۇر بە ھەلە دەدرىيە قەلەم ،

پارهی افره تهوه ،
 پان به نا تهواوی باس کردوه و مك تهمانه خا دکتور دمانی .

أ ــ تافرهت به شيّوه يه كى قوو أتر و فره واتش و همست يخ كراو تر باسى ووشهى (سهربهستى) خوّى ده كا • ثافره ت سهربهستى خوّ پراز اند نه وه و خوّ جوان كردن به سهربهستى پاستهيّنه نازانيّ • چونكه ئم جوّره سهربهستى يهى تهنيا بوّ ثهوه يه (پاست تر وابوو بايّن «تهنيا بوّ نهوه ئهدريّتيّه)زيّتر يخى رابويرن • ب ــ پنویسته نافرمنی کورد به تاییهنی ، و. روّز ههلاتی به گشتی له بهرههمی هونراومیاندا خهم و سۆزی دڵ و دمروونسان ئازايانىـەتر و چـاو نەترساو تىر دەربېرن بۆئەومى خـــۆيان نوٽنهري دونگي خڏيان بن ٠ له دوايشدا دولي :وو ساو ك بریتی ناوان دونکی هداننه بریت ۰ من له که ل ناوه رو کی نام رِسته یه ی دوایی دا نیم . به لای منسه و . ده بنی پیساو دمنگ بنو مەسەلەي ئافرەت ھەڭبېرىت و ئافرەتىش دەبتى دەنگ بۇ مافى خوراوی پیاو بهرز بکاتهوم چونکه ومك لمسهرموم ووتم ههر دوو رمگ ذرکه لهیماك نشتماندا دورین و بهروو رووی ههمان مهسهله و گیروگرفتن . بغ دمینی بهم شیّومیه لهیهك جِيا بکرێنەو. بە تابىلەتى لەلايەن يەكىكەو. كە ھەز بكاءيه كسانى و جوون يه كى له ننوان ئافر مت و يباودابنيات بنری ؟ شایانی گوتنهو. و ریز کی نانے کے خا دکنور ناوهرۆكى رستە درېژهكەي سەرەومى جەخت كر دۆنەوم و دەڭتى خۇي خاوەن كشەكەيە (مەبەستى ك مەسىملەي جیاوازی نافرهته لهگیه ل پیساودا) ههروه هیا دهای سهربهستی نادری و دمسه ندری ، واته سهربهستی نافرمت دەبتى ئافرەت خۆي بېسەنتى •

(ج) چهند جوانی ووتوه که درآنی : « پهدهممی هونراوهی نافرهتی کورد پتویستی به لیتکولیشهوهی ژانستیانه همیه » وه نه کهر هانبایه کهم پخستیایه سهری ، نهوه ندهی دیکه جوان و پاست و دروست تر دهبوو « بستی گوسان بهدهممی هونراوهی پیاوه کانیشیان ههروه ها » داوا ده کهم

بق گرنگیدان بهو پسته یهی سهرهومی خا دکتور خهاشکی له ژنر دا بکشری ه

جارتیکی دیکهش تومیّد دهکهم خا دکتور کوردستان موکریاتسی دنّی له نووسینه کهم نهرهنجتی و هیوای پیشکهوننی بوّ دهخوانرم • سوپاسی پهیامنیّری رهاوکاری)ش دهکهم که ثهو ههلهی بوّرهخساندم که نُهم وونارهی نیّدا پیشکهش به خو**یّهمان بگهم •**

مەرلىر ۲۲/۱۹۸۰

بهیانی پوژی (۱۱-۲-۱۹۸۲) کال له تیف هه تهه تی شاعیر ، نیردراوی مه تهه بی سلیمانی د دخرگای پوشنبیری و بلاو کردنهومی کوردی له ومزاره تی پاکهیاندندا : نهم پرسیارانهی بو هینامه دایهره منیش وا لیرمدا ، دهلی پرسیار و ومرامسه کانم ده خسهه به برچاوی خوتهرانه و ه

ئىمو پرسيار و ومرامانه لە گۆفارى (بەيان ــ ژمارە ۸۲ى مانكى ئابى ۱۹۸۲) دابلاوكرانەوە ٠

- س ۱ خالید دلیر شاعیریکی ناسراوه ، بهلام حهز دهکهین ، خنوّتان زیاتی خوّتان به خویّنهری شیعرهکانتان بناسیّنن ؟
- ۲ ۔۔ ٹهگەر رەخنــهگر بن راتان دەربارەى ئىبىرەكانى خالىد دلىر چى
 دەيخ. ؟
- ۳ ـ پاتان چی یه ده رباره ی شیعری کوردی بـ ه شیوه یه کی گشتی ، چ
 شیعری کون و چ شیعری نوئ ؟
- پاتان چییه دەربارەی پوخنهی کوردی به شیومیه کی گشتی چ
 پومخنهی سالانی سهردهمی لاویتان و چ پومخنهی هاو چهرخ ؟
 - ه ـ پاتان چې په دورباروي تهمومژ له تهدوبدا ؟
- ۲ جـهند بهرههمتان له چـاب داو. و به لای خوتانـهو. جوانترین بهرهممتان کامه ۶

۷ ــ پرۆژمى ئەدمېي داھاتووتان چىيە؟

۸ ـ لهم سهردهمه دا گهلی پتیازی نهده بی پهیدا بووه و له نهورویاوه به
 وولاتی نیمسه گهیشتوه ۵۰۰ پاتان چی په دهربارهی لاسسایی
 کردنهومی کویرانهی نهو جوره پیبازانه ؟

۹ ـ چۆن تەماشاى شىمرى بەخشان دەكەن؟

۸۰ جگه له شیعر هیچ بهرهمنیکی کهی ثهده بی یا هونهریتان هـــه و
 ۱۵۰ ثایا دهکری له و لایهنه وه چمکیکمان بر پروون کهنه وه ؟

۱۹ ثهده بی کوردی به تشنی ، له چاو ثهده بی جهانی دا له چتاستیکدایه (به تایه تی شیر) ؟ه

١٧_ تكايه ويُنهيهكي خوْتان لهگهڵ وملّامهكاندايتي !

ومرامى پرسيارى يەكەم

لهبهر نهومی ، و ه رامی ثهم پر سیاره ، لهگؤثاری (بعیان)ی ژمساره باس کر اودا بلاونه کر ایه وه ، منیش بلاو کر دنه و هی بوّ د ه ر فسسه تیسکی دیی هدانده گرم ه

ومرامى پرسيارى دووهم

شیعره کانی حالیددایر به به کی منسه وه !! مده ایبه تی یانه ی کنوره وه یا به تی یانه ی خواره وه یان تیدا هسه یه ۵۰۰ مالیم شدانه تدنیا تابیه تین به شیعره کانی شده وه مد خاسیه ته که یا زور له شیعری شاعیره کانی دیکمشدا همیه و به بازم هده وو خاسیه ته کان به کومه آن و داد له شیعره کانی شده دا کو نه بوونه ته وه و حامن له خواره وه دیان خواده و دیانخه مه به رجاوی خواده و ادانه و حونکه بریادی شموان م

خۆیان ، چ به ناك و چ بسه كۆمەن نرخى پاستەقینەی شیمر،كانی دلیر دەر دەخەن لەگەل رەچاو كردنى كات و شویندا .

له پیش شهومی بحیمه سدر باس کردنی تابیه تی یه کانی شیعره کانی شهو ، با به بیری خوینه دانی به پنسه وه که له زووه وه گوتراوه : «کس به دوّی خدوّی نالیّ ترشه وه له وانه یسه شم قسمیه ی پیشینانسه منیش بگریّده ه !!

۱ ـ شیعر کانی به یه ک شیوه زمانی تابیه تی نه نووسراون ه به کوردی
یه کی تیکه ل له ز قربهی شیوه کوردی یه جیا جیاکان نووسراون ،
ثممه پهیتی ثه وه ی بق ثهم مهبه سته زوّر له خوّی بکا ه

له گه آن الهوه شدا که دانیر شیعری تازه ، الهوه یقی ده آنین ،
 دشیعری سه ربه سته ی زوّره و له پایزی سائی ۱۹۵۹ وه الهم جوّره شیعری شیعری بالاو کردوّنه وه ، به لام هه در چوّنی بی شیوه ی شیعری کلاسی به سه ردا زاله ه

۳ ـ به شوتن دروست کردنی وینه و تابلؤی جوان دا ناگهری که به
شیمر دروستیان بکا و زور بو شهم مهبمته خوی ماندوو ناک ه
ثممش زوربهی لهوه وه هاتووه که شیمر بهلای نهوه وه چـه کی
خمباته ، چهك گرنگ نبه جوان بی ، گرنگ نهوه یک کاریگهربی ه

شیعر بهلای دائرهوه لسه پیش شهوهی تابلوّبی ، بیسروماوهر و جوّری سهرنج و نامانج و ههلّویسته ، پهجاو کردنی ثهم پاستی به تا مهودایهکی باش ، دلیر لسه پریزی شساعیره کلاسی یهکان دوور دمخانهوه .

- شیعره کانی له پیزی هده پشده و می شیعری نیشتمان په دو دری
 و شوپ شگنی ی سالانی شدست و هدفتا کانه و ه نه دو ژمند ار په نی
 کر دنی نیمپر یالیزم و داگیر کر دن و کونه په رستی و چهوساند نه و میان
 به زدهی تندا دیاره .
- له شیعر، کانی دا ، که آل له که له پووری خومانه (وما قسمی پشنیان و ه، هند)و هی گهلانی دیکهش و درده گری ه به لایهوه وایه که ثمانه ثه نجام به چاکی و به خیرایی دهده ن به دهستهوه به تاییه تی که کوملانی خه آل نافی کردنه و می تاییسه تی و پروزانه ی ژیانی خویان له گهل ثه و که له پوورانه دا هه یه ه.
- پر مورز و تسهم و مز و مهبهست شاردنهو له تؤی گه لا سلق و قایلکه پیاز و باینجاندا به کار ناهینی ۵۰۰ به لای ثهوموه شیمر یابراغ لینان نیسه که به بی پنچانهو نهکری ۵ ثه گسه سیمر بؤ کومسه لانی خسه لک بنووسری نابی شساردراوه بی ۲ دمنا ثهومههسته ی که لینی پر مچاو کراوه نایه تهدیی ۲ یان در منگتر دیرسه دیر. ۵

زانستی یه(۲۰) . جسا له گسه آن نمومشدا که شیعر مکانی تا نمو رادمیه که دمرفعت حدیثی روون و ناشکرا دمنووستی ، لعبه ر نمو هزیه همندی له خه آلک هدر به سانایی تنی ناگهن .

جسا لهم ومرامدانهومیهدا ، تهگدر لانی چاکی و یاشیم له شیعره کانی دلیّر دا زال کردین به سهر لانی کهم و کوپری و لاوازی یاندا ، ثموا له پیشهوم پاکانهم بو خوّم کرد ، له دوایی میّنان به ومرامی نمم پرسیاره دا ثمم قسمیهی پیشینان دهمیّنمهوم که گوتوویانه « نهگهر کچ به بیّی مهدحی دایکی بیّ خال بوّ خوّی ده یخوازی !! ه(*) ،

ومرامی پرسیاری سیمهم

شیمری کوردیش وه کورد خوّی ، به تایبه ی چهوساوه و زوّر لیکراوه کهی ، قارمانه ، نهبهزه همه خوّ گره ، هیوای ژیان و ووزه ی تیکوشسان و تاسه ی دلداری تیسدایه ، به تایبه ی شه و شیعره پیانیزمه ی که ناوینه ی ژیانی ثه و چینه ئیشکهرانه یه به همموو سهخنی و تهنگانه یه کدا ، خوّی ده پیچیته وه و شه و لایه ن و ثهندامانه ی لهشی ، که سهرما برده له و لاوازن و بهره و گهرده لووله که ده کهون ، خی و گرموّله یان ده کساته وه و دایان ده پوشی و خیوّی کوّده کون ، خی و قوسته وه ی هدر هه لیکی بووژانه وه و خیوّ کردنه و ده وروزشت (الغرف پیشکه و تن که له ثه نجامی باری خودی خوّی و ده وروزشت (الغرف الغاتی والموضوعی) دا ده په ده همینی ه

به َلَـگه لهسهر نهم راستی یانــهی سهرءوه زوّدن ، لیّرهدا بــه تابیــهتی تهنیا یهك بهلگهیان دهآیم كــه زوّد ساده و ناشكرایه و لهبهر

[🛧] نسەيەكى پىشىنانە •

چاوی همه مو و مانه ، نه ویش نه و میه که نه ده بی کوردی به گشتی و شیعری کوردی به تابیه تی ، له گفل نه و مشدا که نه و همه مو دو ژمنه ی همیه و نه و همه و باره ناله بارانه ی به سه ددا تیده به ی ، هم دماوه و سه به به بدر نه داوه ، که نهم سه به بدر نه داوه ، که نهم پاستی به شن زوّر به ی به به به در مختی په سه نایه تی نه ده ب و شیعری کوردی و باری خودی خوّیه تی (الظرف الذاتی) تا نه وه ی هسی هیچ شتیکی دبی بن ، شهم باره خودی خوّبی به گه نی نه باره کانی ده ورویشت به هیز تر بوون کسه جارو بار ، به پی که وت بوی هم کمکوت بوی همکموت بوی به به به ترتر سایه ی دا حه ساوه ته وه و یشتیسکی بوی به به برزگر دوّ ته وه همود هما و میشتیسکی بود

شهم پرمسه نایه تی یه ی شیعری کوردی ، له پیش هه موو شستیکی دیی ، هوبوو ، بق مانو بق جاروبار بووژانه وه ی خقی و نه ده بی کوردی به گشتی ، هیچ کاتن و پرره و از و و شاعری کورد بسه شیعر کانی نه ژباوه و ته نانه ت نهم پرش ، زور به ی جاریش له سه در شیعر نووسین و ده ست گرتن به نه ده به که یه وه ، له قه له نانی دراوه و توشی نازار و نه شکه نجه هار مساوه و هسه در سوار چاکی مسهیدانی ژبان و زورانه نهم دوو سنی پهریگرافه ی سه دره وه ، زور پروست بوو بنووسرین و خوانده وار بیزاین ، لسه سه دریکه وه وه که پرست بود بنووسرین و خوانده وار بیزاین ، لسه دیکه سه در وه که پر له شانازی و دل خوشکه راه له سه در یکی دیی له درسیاره کان ،

شیعری کوردی ماوریه که لـه قاوغـه تهـك و ترووسکه کهی جارانی هانوته دمرهوه و په پو باله کانی لیك داوه و قوولتر بوتهوه و له بارمی زوّر لانی دیکهی ژیان و مهبهست و نامانجی نهتهومیی و چینایه تی و مروّفایه تی دووی و چینایه تی و مروّفایه تی دووی و دونگی هدلدوبری ، پرتباز دوست نیشان دوکا و درمان بوّ ههندی دوردان دیاری دوکا و ههستی به پدیامه پیروّز دکهی کردوو که لمسهر شانیه تی له خزمهت کردنی چهوساو و گسهل و نیشتمان و مروّفایه تی دا ه

ثممه له باری شیعری کوردی یهوه به گشتی ، بهلاّم له بارمی دوو جوّرهکهی شیعری کوردی (شیعری کوّن و شیعری تازه)وه ، ثهگسـهر مهبمست لــه پرسیارهکهتان پوونکردنهومیان بیّ ، ثهوا دهایّم شــ

شیعری کوّن ، شیعری کاریگهر و خاوهن تاقی کردنهوه و جنگای دیاری خوّیهتی له ناو همست و میشکی گهلهکهماندا هکه دهآیم شیعری کوّن ، مهبهستم نهو شیعره کلاسی یانه یه کهله سهدمی نوّزدههمهوه ، کهّله شاعیرهکانی کورد به چړی و زوّری دهستیان به دانانیان کرد ه

همندی لسه شیم کلاسی یانه ، نموانه ی همر له سهر متاداووزه و پنرتیکی نموتویان تیسدا نمبووه ، یسان مردوون و له ناو چوون ، یان پنریان لمسمر لیواری گوچه ، شیمری کون ، نماگمر بشلیم شیمری پیسره (واته پیر بووه) ، له هممان کانیشدا دمالیم ، پیری لمش و قمد لمالیمان پیری نمم شیمرانمدا جیان ، پیری لمش و قسد ، مردنی له دوایه بمالام پیری یمکمی نمان ، پیری یمکمی نموه ، ووشمکان و شیوازه کانیان پیرن ، بملام ناوه روّك و گیانه کسانیان نمسسرن ، هسمندی شت بسه پورن ، بملام ، بملام به جوّش و خروّش و ناهمنگ نا ،

کتی به شوّپشی کوّیلهکان ده لُنی بیربووه یان مردوه ک لمله ناو همسهموو شوّپشتیکی نازادی و بیشکهوتن خوازی تهمروّشــدا خــوّی دەنوئىنى(*) ؟! كى بەو سەربازە نە ناسراۋە دەلى مردۇۋە ۋ لە ناۋ چوۋە كىھ بۇ جارى يەكىم لىھ مېزۇۋى مرۆئايەتىدا دەستى لىسە پرۋوى زۆرداردا پاست كردۆتەۋە ؟! ئەكەرچى ئېسقانىشى كەلى جار ئېكەلاۋى خۆل بوۋەتەۋە ە

یان کنی بهم شیمره جوانسه نسه و تاوداره دهانی پیر و خیسر پیوه نهماو که شاعیرهکهی دهانی ۵۰۰

ترازا بەندى سوخمەن ئالى كولنارى بە ئاھى من كەچى دىستى ئەسەر دانا ، ئە سەيرى باغ و بەن كردين !!(٢١)

شیعری کون ، خاوه نی پرهنگ و پروو و به زن و بالا و نادگار و بون و تام و چیزی نایبه نی خویه نی که بهم شته نایبه نی بانه ، له چیرو ك ، پهند ، پهخشان و پهخشانه شیعر و نهوه ی که یژی ده نیزوویی شیعری نوی جیا کر اوه ته وه و همه در بهمانه شده ده ودی گرنگ و میزوویی خوی دیوه و تا تیسناش در بره به دیننی باشماوه ی نهو ده وره ده دا ه نهمه له که نه نهوه شدا که ده در پرینی همستو باری سه رسجی نهم سه دهمه ، وه نه نهویسته ، به می نیوسته وه تا نهو پاده یه ی پیویسته ، به می شیوه شیعره و پاداستنی همه و و مه رج و کوت و پیوه نده کانی کار یکی گرانه به به نم شایعر و نرمان زانی جاك بی و تاقی کردنه و ی باشی له گه نسیعر و بسیر د دمان زانی جاك بی و تاقی کردنه و ی باشی له گه نسیعر دوسین دا هم بی تاسه در به کوسپ و ته گه در کانی نه و شیوه شیعره دا در دوسین دا هم یی که ج ده کا و

پو ئەم شۆرشە ئە سەدەى يەكەمى پىش زايسىندا : بە سەرۆكايەتى (سىارتاكۇس) كە يەكىك بووە ئە كۆپلەكان : دوويداوە ٠

به ثارهزووی خوّی و ههر چونیّکی بوی ومعای دا دهریّژی ه

جەبینی ماھو رووی میھرہ ، زوتفی ددیجووریی سەبەب بە قافیە تەتكى بوو (حاجی) ئەیئووسی(۲۳)

لیّر ددا نابیّ ووتنی نمومان له بیر بحیّ که لهبهر نمومی شیعری به شیّوه کوّن ، مهرج و پئریستی و نمرکی گرانی همه ه و داپشتنی پئویستی به توانایهگی زوّر و پوخت هدیه ه همموو کوّلکه شاعریّك ، ناتوانیّ قهرمی له قهرمی بدا و له دمسته و یهخه بوونیدا خوّی بوّ پاناکیریّ شیعرمکه دمیدا به زمویدا ه

به حوکمی عادمت و لن راهاتن و به کوی خوشیی ، تا ماوه په کی

شیعری نوتی ، ثهگدر بتوانین شدم ناوهی لی بنتین ، شیاوی شدم سدردهه و شیعری دهربرینی هدست و ندستی نیوهی دووه می جسدرخی بیسته می ناسراو به سدرده می نازاد بوونی گهلان و بالاوبوونه وهی زانستی و تهکنیك و قوول بوونه و و گهشه كردنی هدموو لایه نیكی ژیانی مروّف و خیرایی و گورج و گولی یه ه

ژیان سهخت بوو ، تا آنوز بوو ، پانی و بدرزایی و قوو آنی ، له سنووری جاران دا نه ساو ، خه آل هوشیار بوونه ته و د قست و دورتن و جاکه و خرابه ناسراون ، لهمه ش زیاتر ، هدر یه کیك له مانه به چند جوّر و تویّکل و هدر یه که یان له پیزیك به یخی کات و شوین دانراون و جسی گررگی یان بی ده کری جسا ده ربی ینی هست و مه به ست و بیروباوه پر و زانیاری ثهم سهرده مه و چوّنه یمی گویانه جوّر به جوّر و خیّراکان و هه آویست به راهبه ریان ، به تابه نی نه ک در له و دمربی ینه و دو رایشته و ورد و نال و قوولانه به شاعیری زوّر به توانا و دوربی و دایشته و ورد و نال و قوولانه به شاعیری زوّر به توانا و قوولا و دست پوّیشتو و دبی ، به شیمری له شیّره کوّنی خاوه ن کوتی و

قافیه و زنجیری کیش و گوریسی ووشهی قهبه و مؤسیقهی نایبه نی دا نا پیژری و لهبهرتهوه ، شیمری نوی ، شیمری ثانراد بووه ـ تا پرادمیه ایر لهو کؤت و زنجیر و گوریسانه و جوّری ژیانه که وا دوخوازی کــه شاعیر له دانانی شسیمر دا ، تهوه ندهی بسه شوین پاستی و تهواوی دوربرینی مههست و ههستی دا بگهری ، تهوه نده به شسوین سهدواو پاراستنی کوّته کانی دیکهی شیمر دا نه گهری و

شیعری تازه ، ده بی هـهـر شهو شیعرهی خنزهان بین ، به هـهموو کهرمسته کانیهوه ، ته نها هه ندی کوت و زنجیری له قاچ و دمست و قوفلی لـه دمم بکریّنهوه ، بو شهومی بتوانی به یینی شم سهردمه فسه بـکه و مهسهله گرنگه کان و بو جوونه کان له جاران پوونتر بکانهوه و که لـکی شهم قوناغه و دواپوریّکی نزیکی ههیی ه

 نمو دا دروست ببی و بیتهدمرموه • من نهم راستی یهم لهم کزیله شیعرمدا دارشتووه •

> همتا بن له دوو دمستم لممن تازه پمرستم تمومشم همر له بییره نممامی تازه رواو گزریمی دارتیکی پییره !!

که ده گوتری شیعری نوی ، مانای شهومتی به ، هیسیج داب و دهستوور و مهرجیگی نمیه و له ههرچی ریک ویژگای (نظام)یه بسه دووره ، نهخیر !! شیعری نویش یاسسا و نهریت و جوّره مهرج و خاسیه تم خوّی ههیه ، ثهم خاسیه انه ثهگ در له دانایی شیعردا لدبهر چاو نمین و یاریزگاری یان لی نهگری ، ثهوه ثهوشته نووسراوه ، له شیعر در ده چی و ده بیته قسمی ناسایی یان جوّریکی دوا که وتوو له به خشان ،

چوّن مهرج و دمستووره قورس و گرانه کانی شیعری کوّن لسه سهره تای په پدابوونیان دا ، زهوق و سهلیقه ی خه لك و پروّژگاری نه و پروّژه وهمای دهویست که دمبوو دهستیان پنوه بسگیری و له بهد جاو بن و تستاش وا دی بین به گوّت و زنجیر و پی له پیشكهونیی شیعر بگرن و تا دی گرنگیان له شیعر دا کسهم ده پیشهوه ه همهروه هاش ده ستوره گانی شیعری تازه (بیروباوه پی پیشكهونی خوازی و نامانجی پاست و گونجاو و سهرنجی وورد و قورل که به شیعری شیرهی کوّن نمتوانری دا بریترری ، وه بوون و باراستی مؤسیقه یه کی خوش و نامل له شیعردا و تا پاده یه کیش بوونی جوّره کیشیکی هاو به ش له تیوان دیره کانیدا و نه خسته پشت گوی ی سهرواش نه گهر له خوّیه وه بیشه

دەست و مانا و مەبەستى شيعرەكە نە گۆړى) .

دمایم شدم دمستوورانهش تیستا دمین به جاکی بیباربزرین و پاهناریان بی بکری ۱ شمه هدر چهنده له دوا پروّزدا ۱ شم دمستوور و مدرجانهش دمینه پی گرو کوسپ لمسهر پریگهی پیش کهوننی شیعری شهو سدردمه و دمینی لا ببرین و دمستوور و مسدرجی دیی ۱ که شهو قوّناغه دمست نیشانیان دمکا ۱ دینه کایهوه ۱

شیعری تازه ، لا یه نگره کمانی بیسانه وی و نه یانه وی کوپی شیعری جارانه ، ده بی همه ندی شیّوه و نادگاری له و بیچی و همه ندی خاسیه ت و مهرجی نموی تیم دایی ، ده نا به زوّل و بیژی که قمه لهم ده دری و جه او دری کوردستان به شیعری خوّیانی تازانن ،

له پاس کردنی شیعری تازددا ، باس نه کردنی (پوانگه) ، مهبستم ثمو کومه نه تدیب و نیمچه تهدیبه یه خویان به خاومنی پربازیکی شده کومه تهدیبه یه که خویان به خاومنی پربازیکی شده بی دامین داردی تازه دهدایه قه قم و له مانگی حوزه برانی سانی ۱۹۷۰ دا به کومه ل له ژبر ناویکی ناوا دا به یانیکان له بارهی تعده له دمست دانی ده زانم بو خوم ۵۰۰ ته مه جگه له هوی گشتیش که به هوی دمست دانی ده زانم بو خوم ۵۰۰ ته مه جگه له هوی گشتیش که به هوی که اندین که به تایب نی که له اوانه یه منیش له باره ی ثه و کوسه آلایه وه کوو تاك که پرهنگه تا تیستا که س پروونی نه کردبیسه وه و بن گومان خوشیان نه یان گوتو وه ، منیش تا پراستی بانه ی دول شه نایستی ده خوب نه ای با به بایه تی دواخستنی بو ماوه یه تایبه تی که تیت پراستی بانه ی تیست با به خوب نه دی هم آناگری و داخستنی بو ماوه یه که دی هم آناگری و

دروست بوونی به کتی نووسه رانی کورد خوّی ، که له ناوه پاستی مانگی شوباتی ۱۹۷۰ داماوه ی ئیش گردنی یاسایی پی درا ، وانه پش مانگی شوباتی ۱۹۷۰ داماوه ی ئیش گردنی یاسایی پی درا ، وانه پش بینان نامه کهی (۱۹/ی ثانار) ، که ثهمه باشترین هدلیك بوو تا ثه و کاته دوست ثه دیبی کورد که و تبی ، بو ثه وه ی زوّر ترین ژماره یان لسه ناو به کتی یه کتی دانو پیک دانو ابو و مستووره کهی که بوی دانوابوو ، شیّوه ی خوّی وه رنه گرتبوو دانو و ی و تبیازی ثه ده یی نه بو و همه تا که در تبیه کی دو تبیان که و تبیان که و تبیان کتو بو تبیان کتی یه کتی یه گرتبو کتوبو نه کی و تبیان کتی یه کتی یه کرتبه کر تبیه کر دیته و ، به تایه تبیش کمه بینداره کانی مدلکری یمه کو تبود و به کلی و خبسایه تبین کمه به شداره کانی مدلکری یمه کو تبود و به کلی و دو نه کر تنه کر دیته و ، به تایه تبیش کمه بین ده بی هم کوت و مدلکری یمه کو کو که کورنه که کون و باده ثه ده بی هم کوت و کایه و یه که کر تنه که کون و باده ثه ده بی هم کوت و

له پاش یک هاتنی یه کتبی نووسه رانی کورد و ثیجازه یخ دانی که به یاننامه ی (۱۸/ی از اری/۱۹۷۰)ی به سه ددا همات په له کرا نسه بریاردان بؤگرتنی یه کم کزنگر می یه کتبی یه که و پؤژی ۱۹۷۰/۵/۷ ی بؤ دمست نیشان کرا ، (واک له بیرم مایی) ه

جا نه و کومه نه نهدیبه لاوه ، به کیان گرت ، ناکوو له کانی بهستنی کونگره که دا ، که لکی لی وه دبگرن و ده نگیان هه لبرن و همو لدایسان کاریگه دبی و لیسته ی تایبه تی نه نه ندامانی دهسته ی به پتوه به ری گشتی خویان هه بی هیز ده زانی به دامبه در به نمون همین ، چونکه به تاکه تاکه خویان به بی هیز ده زانی به دامبه در به نمودی به و شاعبره ناوداره کان ه من لهم مهبه شدیان گله یی یان لی ناکه می کرتن بو مهبه ستیکی وه ها ، هیچ جبگهی پرهخه لیگرتن و توانیج تی گرتن نی یه و به به لام نه ده بوو نه وان بادی کلولی ویژه یی نه و کانه ی کورد بقوزنه و و باری به عه قلی هه رزه کار و لاوه کان بکه ن و که لک که می ی پوشنبیری ویژه یی خه لک وه دیگن ، بو زیاتر سه در لی شیواندن و گوم پا کردنیان و هه در وه کوو کردیان و ماوه یه کیش له سه در کی گردنی به دره و دون ه

باری و بُژه یی لـه کوردستاندا ، هدر لدپاش سالّی (۱۹۹۰).وو بدره و کبی و کــــهم بدرههمی ، لمی نا ، ماومی دمسالّک در بُژه ی کیشا ، لهو ماومیددا ، سالّی وابووه ، تاکه هوّنراومیدك ، یا تاکه جیروّکیك چی به تیـــدا بلاو نه کر اومتهوه ، وه شهومی یخی بووتریّ شهده ب ، جــاد و باریکی زوّر کهم نهییّ که له شهورویاوه ، شهگدر شتیك بلاوکرایتهوه

به دهستی جهماورر نه گهیشتووه .

نه و مندالآنه ی له سالی ۱۹۵۸ ا تهمه نیان چوار پیشج سال بووه ، له سالی ۱۹۷۰ دا بوو بوون به لاو ، ثهم تامه درو و برسی بانه ی ته ده ی کوردی له هسه موو تهمه نی خوّیاندا ، شتی و ها پر له قسمی زلّ و قه به و تواندنی جوّش و خروّش و ده ربرینی دلّسوّزی یه کی بی سنسووری به بدرامیسه ر به ثهده بی کوردی و ه به باننامه کهی ثهمانیان کهم دیبوو یا هسه تهدر نهدیبوو ، بوّیه تا راده یه بسده و پیری یه و مجوون و پشست گیری یان لی کرد ، ثهمانیش ثهو به ره و پیره و چوونه یان له لا خوّش بوه و هسه ر و هه بر نیمی که مستی سه رکه و تن همه نی گر تبسوون بوه و همه ر و ده کانیان داو تا و ایان لی هات که و تنه بالاو کردنه و می شتی و مهاکه هم رگیر له گهل زانست دا ناگونیجی ،

*مده بی کوردی ، له پیش دروست بوونی پوانگه ، چی نووسر ابوو، چی گوتر ابوو ، وه کوو لهمه و به بیش ووتم ــ همهویان ده دایموه بسـه دم و چاوی کوردا به شتی بی که لکیان ده ژمارد ، به پتچهوانهی شهوپاستی یمهی که ده بی به بدهمی تازمی ویژه ی کوردی و هی همهوو گهایکی دیکهش ، له بهرهمی کون بهتی لهدوا سهر هه ل بدا ه

(ووشهی نوێ) ، (بیری نوێ) ، (کرداری نوێ) ، ثهومنده شتی به پوالهت خوّشن ، کێ هــه په دڵی پێیان نهکرێـهوه ؟ ، به تابیه نی جماوه رێـکی و هـا پێبهش و تینووی نهدمب ، به لاّم ثایا نه و هــهموه (نوێ) یــه کوت و پر و وهادهست و برد دمستده که وێ ؟!! ووشه همر ووشه کوردی په کانی خوّمانه که ههمانه و بهسهر لیّوی شوان و گاوان و پـری و کاسیکار و کریـکار و خوینده وارانه و یه میریش هـه در شـه و بیرو باوه پراندیه که له ناو کومه نه همه چینه کهماندا هدیه و همه د یه کهیان ناویسه ی ژیانی نابووری چینیك و چینه دوسته کانیتی ، شیعر و بهرهمهی نهده پیش نه بی هه در لهو بیروباوه پرانه وه هم ن قونی و بهووشه کوردی یه کانی خوّمان دابر پرری ۰ کهوانه ووشهی نویخی چی و بیری نویخی چی ، که نهمانه نه بوون بهرهم و شیعری نویخی چی ۱۹

تیستاش همهندی له لاو کانمان ، له نه نجامی شهو هاز و هوژهی نهوان به ناوی نوی خوازی و تازه خوازی یهوه بلاویان کر دموه ، همروا دمزانن شیمری نوی ډوانگهیی په کان دایان نمیناوه !!

شیعری نوی له تهده بی کوردی دا ، به و شیوه به که تهمیر قده ده بین – تهم و مژه کسه به نه بین کسه بهم خهستی به به تهمیر قد نه بو – بینین – تهم و مژه کسه به به نه کرتنی کومه له کسه به پوانگه و بلاو کردنه و می به باننامه که بان ، بوونی خوّی جاری کی دیکه ش بو خه لک ده ر ب خستووه و داهیتانی پوانگه بی یه کان نمی به ه کهم لایه نه پویستی به په لگهی میژوویی و ناشکرا هسیه به به و پویستی به به لگهی میژوویی و ناشکرا هسیه به به دوراه سانه وی پریستی به به لگهی میژوویی و ناشکرا هسیه به باده ی شیعری به باده که دورانه بر بیرسیاری نویم به به او که مه باده ی شیعری به خشانه و کردووتانه به پرسیاری نویم به به او که که

به لی ، پاسته پوانگه بزووتنده و به کی لسه ناو ثهده بی کوردی دا دروست کرد ، به لام تیگه بشتنی هه له و نازانستی یانه شی له ناو دا به جی هیشت و جا مین به هیدوای پاست کردنه وی ثه و تیگه بشتنده هه له ناپاستانه ، له میشکی لاو مکاندا ، گه پامه و سهر پوانگه یه لا ، که چون کوت و بر ، کوت و بر ، کوت و بر ، که تمد و معد و معدی تازه و ، نهمه یه یه کگرتنه که هه لو مشایه و ، دوا قسم له بارمی شیعری تازه و ، نهمه یه نیم ی تون ، همه نازه و به به بنجه وانه ی شیعری کون ، همتا ژبان و جمهان

پشکهوی ، بیروباوه پر تهقلمه تی خهالت گهشسهدار تر بی ، برموی زیاتسر و لسه ژیان کاریسگهر تر ده بی ۰ شیعری نوی ، منسال یان همرزهکاری ثهمرتز و لاوی دوا پرتری نزیلت و بیاوی دوا پرتری دووره.

> ههٔ این له دوو دستم ثممن تازم پهرستم ثمومشم همر له بیبره نمامی تازه ړواو کوریهی داریکی بیبره

ومرامی پرسیاری چوارمم

ومراهدانهومی ثهم پرسیاره ، پیّویستی بهوه هدیه که شتیّك له باردی پرخنهگرتن خوّیهوه بدویّین :ــ

ردخنه گرتن هدلسه نگاندنی ، کرده و یه یه به هدمیك ، باسیك یان مهسه له یه که به هدموو لایه نه کانید و سیاب کردندا بو کان و شوین ، مافی ته واو دانه لسه لانی پروون کردنه و و به لق و چلی هدر یه کیک له دوو لایه کهی ته و پرخنه لیگیراو، ، واته لای چاکی و خرایی ، پاستی و با پاستی ، به که لسکی و بی که لکی ، و مکوو ختری که هدیه ، به بی زیاد و کهم ، نه لی ی داناشری و بر نری و نه بخریمه سهری و بیوشی بنووسینری ،

پووزناکی خسته سهر ثهو لایدنانهیه تئیدا که خه ٔلکی ناسایی بسه سانایی نایبینن و همستی بی ناکهن و پنگا خؤش کردنهوویه لهبهردهم خؤپاگرتنی لانه باشهکه و پهره پیدان و گهشه بی کردن و ووزه و تین فره کردن و بال پیوه نانه بهرهو پیشهومی به مهبهستی دمست پیسوه گرتنی و تیشك خستنه سهر لانه لاواز و پرهنیج به فیرق دهرو نا پاسشه كانیتی و پی نیشان دانه بو چونیه تی نهانیان ، به سهردا زال بوونیان ، یان خسو دوور خستنهو لی یان و همهوو شم شیی كردنموه و پوونكردنهوانه به شیوه یه كی و ها زانستی یانه و جوان و گونجاو لسم شانجامی پرهخنه لیگرتنه كه همه ر به تهواوی و به دروستی ، دمق و قه باره و چونیه تی شهو مه به ستمان بدا به ده سته و كه له پرهخنه گرتنه كسه دا كرد كمانه و مه به ستمانه و

دوای پرمخنه لیخ گرتن ، پرمخنه لیگیراو ، جا همر شنیک بیخ ، دمین همهوو لانیکی ، ناشکرای ، شاردراوه ی ، پهناوییچی ، دوور له پرووناکی چهند و چونیهتی بو دمربکهوی و بهتمواوی و بهرچهسته (مجسم) و ویسه گیراو و نیشان دراوین ، پهنجهی پروونکردنهوه بخریته سهر شهو خیسگهو خال و پهنایانه که له شوینه کانی دیی پروونکردنهوه یان زیاتر جیسته ه

له پاش شهو ههنگاومی سهرموه ، پاش نهومی درد و نهخوشی و سهرچاومی کزی و لاوازی شوینه کان یان بهشه کانی پرمخنه لیگراوه که دیاری ده کرین ، نهخوشی و همخی لاوازی یه که چسی به ؟ کوی به ؟ چونه ته چهنده ؟ چونه ؟ مهمجا نورمی درست نیشان کردنی چونه تمی چاره سهر کردنی بنه پره تی ، نه گهر نه بوو ، چاره سهر کردنی جاره کی (وقت)دی و ها بکری که نهخوشی به که تصفه نه که ته انه به و ، درین شتیکی و ها بکری که نهخوشی به که تصفه نه که ته تا یان لایه کانی دیکهی ته نه که و ثهو شوینانه ش که تووش هاتوون ، لی یان پیس نه کاو و نه خوشیه که قاچی قوولتر دا نه گری و خو نه گهر نهمه مه یان کسه همر له توانا دا نه بوو ، درین چونیه تی خو لی لادانیان ، یان کسه کردنه و می زور در و زبانیان دیاری بکری و شهمه نه که همر بو پرمخنه لیگیراوه که پیویسته و به س ، به لکوو بو خه لکی تریش ، بو درس و پهند لی و درگرین و لی شاره زا بوون پیویسته و

ثمم لایهنه ، یان هدلسان بهو ثبشهی لسه سهرموه باسمان کرد بهشنکی گرنسگه له پرمخنه گرتن:دا ، بهلام بهشی لهمهش گرنسگتر پرتی نیشان دان و یال بیسسوه نانی پرمخنسه انگیراوه بنر بهرمو بیشهوه چوون و پرومو باشتر پرتیشتن ه

ثمم چاره سهر کردنه ، یان کیشانی نهخشه ی چونیه تی خوّ لسی لادانه ، به ینی پرهخنه گر و بیروباوه پرهکهی ده گوپی ، کسه ده آلیم پرهخنه گر ، مدیمشتم شهر پرهخه گره که توانیستی بیروباوه پر پیازی خوّی له پاش لیکدانه و میه کی پاست همآبر بُری ، پرهخنسه گریسکی پیشدکه و تن خواز ، جوّره پریگایه که بو نمو مهدسته دیاری ده کا ، که چی پرهخنه گریسکی کونه پدرست ، هدر هدان پریکا بدره واژ (۲۶) ده کاته و و

و ثممیان به راست دادهنتی .

یه لای منسهو، ، د.بتی پرمخنه گرتن زانستی یانه و مهوزووعی یانه و دوور له هه لهشه یی و پهله پهل کردن بتی ، ثه منجا هیوای پیش کهوتن و خزمهت کردنی لین د.کری د.نا ۵۰۰ نا ۵

له باده ی پئویستی بن لایه نی په خنه گرهوه له سه یر کردنی نسه و شده کسه په دخنه ی لایه نی په نشده کسه په دختی لایه نی به نامی و د فریش نووسراوه ، به لام ناشکرایه په خنه کریش هم گیزین لایه ن ناین ، تممیش وه کوو همه مو مرفزیشکی دیی ، خاومنی بیروباوه پی چینایه تی خویه تی و هه نویستی خوی به داسبه به همه د شتیک ، په خنه لیگیراوه که شیان له گه ندا بن ، له به در پؤشنایی و یان پئوه نانی همسان بیروباوه په دیاری دیاسی ده کسان میروباوه په دیاری

و هما بزانم باینری سالی ۱۹۷۹ بوو ، له نزیك ئورزدی باكی سلیمانی له گفت گورزدی باكی سلیمانی له گفتی (کاكه مهم فهخری) و (شیركو بیكهس) و كوپیسكی دیكمشیان له گدنداوو ، لهو و به داده درناسی به یمك گفتین ، له گدند شهودا به یمكدی یان ناساندین كه كاك (حدمدی حدمه باقی) وو و كاكه مهم ووتی نه ها بزانه مسهری سپی و پیریش بووه منیش ووتم

پیری یه تمی به سدری سپی نمی یه و کالد شیر کو له و لاوه خیرا شه و تسه یه ی کرده و دوتی و داسته بهدله ، و منیش ووتم نه خیر به دلیش نمی به وانیش پرسیان ، شمی گوایه بهجی یه ؟ وه دام دانه وه ووتم :- بیری و لاوی به بیروباوه په و بیروباوه په هیسز و به گوپ و پیشکه و توو ، لاوه و لاوی بیروباوه پرکون و بی تین و تهیپوه ، بیره و لیره دا هه ر سیکیان ، چار و ناچار و ناچار و باچار ی بیره یاکه یان پهسند کردم ه

جا کەواتە ھسەر ھىچ نەبتى ، بەو پېوانەيە ، لە پرسيار.کەتان دا ، بوختانتان بى كردووم ، من بېرنىم ، خۇتان بېرن ، باوكتان بېر. !!

په خنه گرتن له ناو کوردیشدا ، وهك همموو دیارده یه کی دیکه ی سروشتی شده جیسانه ، به شیّوه یه کی ناسایی و سروشتی یانه هاتو وه تسایه و سروشتی یانه و حیکایه ت گیّهانموه و شهره شتی دیکه همبووه و شهوانی دریژی زستانی به تممه نی کوردستان ، خه لک کو بوونه تموه و نهو شیمرو به ند و حیکایه تانه یان همالسه نگاندووه و به بیّ ی شهو توانا سهره تایی یه و بو چوونه ی نهوساکه ، که همیان بووه ، بریاریان له سهر داون ه

هدو وه دوزانین ، له نیّوان شاعیره کلاسی به کانمان دا ، شیعر به یه کتری و به که سانی دیکه ش هه لگوتر اوه ، به تاییه تی شه په شیعر بر شکاندنی یه کتری له نیّوان ثه و شاعیر آنه دا که زوّر به یان له سهره تای سهده ی بیسته م دا تریاون ، همهووه ، زوّر له خویّنده واران ، شه په شیعره کانی نیّوان (شیخ روزای تاله بانی ۱۸۳۳ سه ۱۹۹۹ز (۳۰) و (شوکری فدتی تی ۱۸۸۲ سه ۱۹۷۹ز (۲۰) یان خویّند قهوه ،

هەلبەت ، ھىەر يەكىك لەو شاعىرانە ، شىمرمكانيان نېشانى زۆر لە

خەلكى خزم و دۆست و دەورو و پشتى خۆيان داو. و هــەر شيمر. لايدنگر و ، نا لا يەنگر و (ئېستايەكى كوتەنى : پرمخنەگر)ى ھەبوو. .

وهك دهر دهكهوي ، لـه شهيره شيعرهكهي تنوان ثهو دوو كــهأله شاعیره دا یهکیك ، یا چـهند یهکیك ، ههبوون که ٹاگری له نیواندا خۆش کردوون ۰ دمنا ئەو۔ دوو شساعیرہ ، که هیچ میران و۔ زموی و الويان له نيوان دا نهبوو. همتا لهو شهره گهرمهي له سهربكهن . الهو ٹاگر له نیّوان دا خوّش کردنهش ههلّبهت پیّویستی به شی، کردنهوه و هه لسه نگاندن و پیداهه ل دانی شیعری بهرامیه ره کهی بووه ـ به پتیی پلهی رۆشنبیری و بۆ چوونی ئەوكاتە ــ بۆ ئەومى ئەو شاعیر،ھان بدا ھـــەتا ورزامی بهزامیهر کمی پدانهو _ نهگ در که کی دی لهم پرووموه دوابتی و من لــه یادم چووبتی ــ بوّیه لیّره دا ناوی نهمیّنم ، داوای لمّی بوردنی لتی دهکهم ــ ده تیم لهوانه یه ثهو ٹاگر خوشکهر و رهخته گره ، له نتوان ثهو دوو کهله شاعیرمدا ، شیخ مهحموود ختری بووبتی ، بــه تایبه تی رمخنه گرتن له شیعری ثهو دوو شاعیره پله بهرزه ، لهو کاتهدا، مه گهر ههر له په کیکی گهریده ی ، خوتند واری ووریای شاعیری و دك شتخ مەحموودى زيرمك بومشتتەو. • ئەمە يەكنِكە لەر بەلگە روون ر ٹاشکرایانهی کے همانه لهسهر بوونی پرمخنهگرتن ، لهو سهردممهدا بهلام بۆچى ھېچ رەخنــه گرتنيكى لــەو جۆرەمان بۆ بەجى نەماو. و بۆ چوونه کانمان لهم بارهیهوه هممووی همر لهسهر بنجینهی لیکدانهوه و مەزندەكارى ھەلدەچنىن ؟

هنری ثمسه دهگه پیتموه ، بنر نزدر شت ، بهتایبه نمی بنر سروشنی پرمخنه گرتن لهو سهردهمهدا ، ثهو جنوره بهرهمانه نه دمنووسرانهوه و نه له بهریش دمکران ، له شیعر بهولاوه بهرهمهیکی دیکهی ویژمیی له نووسینهوه و دمماو دمم کردن بنی بهش بوون ، بزیه به تیمه نهگهیشتوون.

هدوه ما له یاری کردنه کانیشدا ، پرمخنه گریان داناوه که نهو برپیاری داوه کام یاری کدره بانشره ، له نهوانی دی و بهو برپیه لسه ناو خواندا جوّره پرمخنه گرتنگی سهره تایی همبووه ، دوا جبار به پرمخنه ی گهلانی دی موتوربه کراوه و گهشهی کردووه ، به تابیه تی کاتی شه پری دووه می جهانی و پاش کوّتایی هسانتی کسه ده رگای پروّژ هدلات ، سوشیالیستی و دیموکراتی لیبرالی نهوروپای بوّ گهلانی پروّژ هدلات ، به کوردیشه وه کرده وه ، کسه بوّ نه و قوّناغه و پاده ی تیگیشتنی نه و سهرده مه ی گهله کهمان ، نه نانه ت دیموکراتی یه لیبرالی یهکهی سوودی همهو و هههو بهشه کانی پروّشنیس کوردی بهم دهروازه بو کرده و جوولانه و و گوریکی تازمی کردو و جوولانه و و گوریکی تازمی

دهخشه ی ویژه یی کوردی به قزناغه کانی پیویستی هاتنه کایه وه و گهشه کردن و پیشکه وتنی خقیدا تیپه پیوه و خدریکه پی بیدا ده دوا ه تیستا خدریکی زفرانه له گهل ژیان و ثهو کوسپ و ته گدرانه ی له پیشی دا فوت بوونه ته وه و همه ول ده دا تا شهو داده یهی بقی ده لوی که لك لسه دو واکمی و دونه یک یک کال است و دونه کی و در در و در باری و به دیگاوه یه و ده دوا ه

ئهو پرمخنانهی من لهسمد لاپهپرهکانی گونادی گهلاویژ و پرقژنامهی ژین و ثهوانی دیکهدا دیومین که له ههندی هـهلی ههلکهوتوودا دهرچوون ، پرمخنهی ساده و یهك لانی بوون • یان برّ پنیدا ههلدان بوون یان برّ شکاندن • نووسهری بهرههمهکه ، ٹهگـهر نزیکی پرمخنه گرهکه بووبین ، ثهوا زوّری به بهرهمهکهیدا هملگوتو، و نه گهر لیّومنی دوور بووین نهوا سهر کوّنهی کردوه و سهر و گویلاکی کوتاو،تهوه و کمه و ابووه رختهی کرانیتی کاملّمان به بهرجاو کسهوتین و لهگسه نهمه نمه از توند و تیژییه کانیان سنووریّمکیان بغ همهوو و به تاییه تی نهو رمخنانهی که له گوّناری گهلاویژا دا بلاّوده و

گرنگرین و قوو آترین پرمخنه یی نه و سهرده مه و اته هی جله کان و په نجاکانی نه م سهده یه ، نه و پرمخنانه ن کسه یار ته سیاسی یه کانی نه و کاته له همه آیی نه و پرمخنانه ن کسه یار ته سیاسی یه کنری یان گر تووه و نه شه له له وه هاتووه ، کسه نه و پرمخنانه سد همه ر چسه نده زوّر به یان یه ك لانه بوونه و بر شکاندن و جی بی له فی کردنی پرمخنه لیگیپا و بووه سیاسی و نابووری که سائیسکی خاوه ن پلهی باش بوون له پرششیری سیاسی و نابووری کوه لایه تی ند و و نیره یی که می پاش بایان ییوه ناوه تا له قالبه ته سه د پرمخنه ترووسکه کهی دا ده ربح یک تیداده ژیا ، هسه در چه نده له توند و تیری یه که شی دیاد کردوه ، کسه نه م توند و تیری یه له یه دره سه در پرمخنه تیری یه که یم در دو د تیری یه له یه دره سه در پرمخنه تروی یه ناوه دراست و دوایی په نجاکان دا دیارترن ،

کاك (محرم محمد ثهمین ۱۹۲۱ ــ ۱۹۲۳ز)ی (*) جیر ؤك نووسی پیشکهوتن خواز ، له بارمی به هدله له پرخته گهیشتنی ههندی له نووسه رمکانی سهردممی ساله کانی جل و پهنجاکانهو، نووسیویه تی

۰ داخهکهم تیسه پرمخنه زوّر به هدله تیگهیبوین ، زور کمس هدیه هدر ک ناوی پرمخنــهی لا تدبدی پروو گرژ تهکــا و موّن تدبیتـــهو. ۰

چونکه واتی گدیشتوون که پرخنه مانای دوو می جنیوه ۵۰۰ جاریکیان
به بونه ی بالاوبوونه وه ی پرشته ی مرواری) ۱۰ قستا (علاء الدین) وه له
نووسه رئیکم پرسی پرخنه ت همیه له (پشته ی مرواری) ؟ وونی :..
(استغفر الله !) وه کوو بتی بالیم خوانه خواسته (هیچ جنیوت داوه به
مامؤستا علاء الدین) ، المهمش هههووی له بهر الهوه یه تا الیستا له ناو الیمه دا
پرخنه بو ایم المانچه نا له باره به کاره هیراوه ههندی که سی تریش
همن که له پرهخنه سل اله که که نهوه له بهر الهومیه به بهرهمه کانیانا
پرانهدوموون له هیله کی پرهخنه بدری نهوه کوو له مرقر بهو لاوه هیچی
تری تیا نه بینیته وه و له به رچاوی خه لکی بکه وی ۱۲۷۶ هوریه) ه

له پیش ئەومى باسى رەخنەي ئەو سالانە بەجتى بھیلم ، بە پپويستى دهزانم که نموونه پهکیش له شیّوه و چوّنیه تی و پلهی رمخنه ی گیراوی ثهو ماوریه بخهمه بهر چاو که ثهو رامخنهیه همهر له خوشم گیراو. . رٍ مخته یه کی دیسکهم هه آنه بژارد ، نهو، کوو رِ مخته ایگیراو، که دالگیر ببیّ له ژیاندنهو. و بهر چاو خستنهومی ثهور،خنهیه که ماومی (۳۰،۲۵) سالَّیکی بهسهردا تیّه پیوه . و . بغ نهومشم هه نُنه بزارد ، و مك كوّنه فین ههتا لیّره دا بهر پهرچی بده.هوه ۰ ثهومی راستی بنن ، هسهتا چاوم بــه نووسنهومی ثهم و درامه دا نه خشانده و م نه که و ته و ، بیرم و د تا تیستاش لهوانه یه تهواوی نه چوویمه بتج و بنهوانی دمخنهگرم کهوم تهانهت هەر بۇ ئەومش كە بزانىم كى_ڭيە ، چونىكە مەبەستىم نەبوو. و لە سەرتى*كى* دیکهشهوه پرهوتی پروژگار و پیویستی به کانی گهشسه کردن و پشکهوتنی زمانی گوردی له بریارهکهی (کۆنگرمی یهکهمی مامۆستایانی کورد لسه شمقلاّوه ــ سالّی ۱۹۵۹) بەر پەرچیان ۔ داومتەو، و تیستا پوخنه که هیج ووزهو گانی تندا نهماوه ۰ تهگهر تهوم نهینی به نموونه دمی هینمهوم ، دمنا پیویست به بهر پهرچ دانهوه ناکا ه

ئەلف و يىن ٥٠٠٠؟

: دمرد و دمرمان و دمستى بيْگانه !

و ام زانی له م تیه پزگار بووین و جاریکی که منه باری تابسه وه ، له به ر ثابوه سهر ده میگ بود خوشم تی نه ده گیاند ، هیه و وه که مندی که تا هیوایان به په گیگ ثه بی مهدحه بای لی تاکسه ن ، وه که فرمانیکشیان به و کهسه بوو به دهست و بی و کلاشه که یا دا ثه نووسین ، میش له دوشاو و شیله شه کر وا نه نیشتبی ، به کلام زوری نه خایاند به پهله برووزی خوم به د د که یانده وه به هوی شیلاکهی ماه وستا توفیق و همی به گهوه ، ماموستامان تیزیکی کهی لسم پردنگه بو خستووینه به سه ر > باخود د د می بو کردووین به نسه به که مهولا ثه بی برووسین : به حمده ، کوبه ند جونکه له ناو بازیری

سلیمانیدا ، نهم جهشنه دالانه به رمنکنك نهبنون نه داله و نه ذال . جا بۆ بەجى ھىنسانى عەدالەت و يەكانى لسە ناو ھىسەموو ھۆز و تېرە و کووچهکانی کوردستانا پیویسته بکهوینه خوّمان بوّ تب دروست کردن. بۆ وېنه ئەبتى بۆ دزمىي و ھـەورامى چـەند تىينكى كە پەيدا بكەبن چونکه دزمیی ـ ح ـ به ـ ع ـ ، وه ـ ع ـ به ـ ح ـ و همورامی ۔ س ۔ به ۔ ت ۔ ثهبترن ، که گوفار و نامهمان بوّ درمیے نارد ثمیج عــه لى به حــه لى بنووسين ، وه بۆ ھــهوراميش ــ سلاو بــه ـــ ثلاو ــ ئەنووسىن،ئەوسا زەنگنە و باجەلانش ئەڭن قووڭ و شووڭمان بە قول و شول بوّ بنووسن • بهم چهشنه شیّومی نووسینی کوردی زمانی کوردی له ژماره ثهچنته دهرهوه و تبیه کانش ثهگهنه ژمارهی تبیی چینی که ثهآتین _ ه ه ا ح تیب ثمبی ، وه بو جیهانی دهر ثه خمین که کورد بو نووسین و خویندنهو، یهك شنومی نی یه به لكوو ههزار شنومی هه یه و و بسه عدرهب و فدرهنگ تدلین نتوه به هدله چوون که به یدك شنوه تدنووسن و ٹەخوننــەو. ، تا زوو. واز لەر بىر. كۆنــە بى كەلــكە بېتىن ! شاره کانتان هاندهن هسهر یه که بنر خنری و لهسهر شنوهی خنریان تس دروست کهن بو نووسین و خوژندنهوه ۰ بهم رهنگه زوّری پتی ناچتی نامه و کتنبی هیج شاریّک بو هیج شاریّکیکه ناخوندریّنهوه و لیّی تنی ناگەن . ئا بەم چەشنە خوندەوارى بۆ گەلى نەخوندەوارمان ئاسمان و هدرزان ثهكه ين زمانه كهمان بنر نووسين و خوندن ثهبيّ به يهك زمان !؟

ٹموسے کمسیش ناتوانی به _ ناسرو مارماد _ مکمی ووردی و _ کموای نمکرای _ خالد دلیر ناو بلّی ٹممچییه ؟!

شوان(۲۸)

ثهمه دمقی پرمخنه که بوو ۰ که همهر به جوانیشی نازانم لـه پاش تیپهر بوونی بیست و شهش سالدا ، هدلستم بهر پهرچی بدمهوم ۰

بر پره خسمی هاو چهرخ ، نهو ناومی بیوه به کارتان هیساوه همه رومان نهوره که پره سهدا ، مهد رومان نهوره که پره سهدا ، پره نه پرش سهددا ، پراتین که شهم تیکه پشته دا به بیش در نه که به سهده ، براتین که شهم تیکه پشته له ویژه ی کوردی دا زوّر به کار هاتووه ، له پیش نهومی پاسته و خوّ بحجه سه ر باس کردنی ، نیره ، نهم شوینه ، شهم کانه ، به همال درزانم که پیشنیازیک زوّر به کورتی پروون بکمهوه و بعضه بهر درستی بویژه کان به نهر که که پیش من نهمه ی نه کرد بیخه بهر دردنه و پهست کردن ، یان پهست نه کردنی پیشنیازه که ش نهمیه :

چاك وایه تیمه ماودی نهو هدشت نؤ ساله ، به سنوور دابنین له نیوان ویژری كؤن و ویژوی تازددا ، به هموو بهشه كانیمهوه چیرؤك ، پردخته ، پهخشان ، شیعر ، نهگدر تیكه لاوی یه كیش هدین له نیوان نهو دوو ماوه ،نیرووبی به ، یان نهو دوو سهردهمه ویژویی یهدا ، نهوه همه رشتیكی زور سروشتی و ناسایی به ، چونكه هیچ ده ركه و تیكی ئم پیشنیازه ، هسهر به ته واوی له گه آن باره پرامیاری یه کهی نهو سه درده مهی کوردستانیش دا ده گونجی تاکه دیبارده کهی (خسه و تن و گرمؤ آنه بوونی نهده یی کورده له و ماوه یه دا)له نه نجامی نه و پرامیاری یه شه بؤ زیاتر پروون کردنه وه ده آیم :_

هدر له گدن به کار هیتانی پرهنتاری دوژمانه بدرامبدر به گهلی کورد له لایهن دوسه لانداری به بی نه وکاته و ، له ناوه پاست ، یان له کوتایی سانی ۱۹۹۰ دا ، باره و بزه یی یه کهش به ناچاری تووشی خیر گرموله کردن بووه ، که باره پامباری یه که ، بهرامبه ر به مافه کانی گهلی کورد ، نهختی شل بوته و و دوستی به کرانه و مکر دووه ، باره ثه ده بی کهش و دا کانی یه کی په نگ خواردوو ، ته قیوه ته و ، ه ه رکتان جوره

یموکراسییهك همبووبتی ، ویژهش له ژېّر مسایهی دا گسشاوهتهوه و پهرخوّر داربووه .

بهلای منصور سهرمتای ماوریخهوتنی تهدربه کمان ، ثهو کاته یه کمه لهسهرروه باسم کرد ، به لام سالی کوتایی هاتنی ده کهویته نیوان ساله کانی ۱۹۲۸ ، که ساغ کردنهوری پیویستی به همهندی گهران و لیکو لینهوه همه همانبزانین له کامه سالیان دا بلاو کردنهوری بهرهمی کوردی ، له چهندی یه تی و چونیه تیدا بسه پلاو کردنهوری بهرهمی یه که له و مالهدا کوتایی هاتووه ، بو تهو کهسهی کتیمخانه یه کی پیک و پیک له با که همهور بهرهمه کانی شهو صالانهی تیدایی ، نهمه نیشیکی شک بیا که همهور بهرهمه کانی شهو صالانهی تیدایی ، نهمه نیشیکی زفر ناسانه ، لیرددا پیشنیازه که به خونیدهوار و بویژه کان بهجی دیگم،

به یژی شه پیشنیازه ی سهره وه ، په خته ی شم سهر ده مسان ، لمه و ساله و ، او یهوه ، ده ست یی ده کا ، بی گومان په خته ی تازه مان گومان په خته ی تازه مان گوران کی به به به در دا هاتو وه که سهر نج پاکیشه و ، وورد همنگاوی به ره و پیشه وه چوونه ، له لانه کمانی قوول بوونه و ، وورد بوونه و و سه یر کردنی همهو و لایه کان له په خته گرتن دا ، به تایسه ی په وخته گرتن له به رئیست و په ووناکی تیسوری زانستی و کومه لایه ی پی گهیشتوه ، کومه لایه ی پی گهیشتوه ، کومه لایه و به یه ی گهیشتوه ، کام وایه به شه ویژه می ی که یشتوه ،

به اور دانهومیه کی سه ریزیی یو شهده بی پیش ماوه ی کپ بوونهوه ، وانه پیش سالی ۱۹۹۰ ، کومه آبات شاعیر و چیسر ؤك نووسی چاکمان دیسه پیش چاو ، به لام بو رهخنه گر وانی یه ، که نیشانه ی دوا که وته یی رمخنه که مانه له و سه ردمه دا ه که چی نه مرو ، هه ر به سه راج دانیکی ناسایی و خیرا ، کومهایك پرمخنه گری باشمان دیشه. بهر چاو که زوربهی زوریان لاون ، پیشکه وتن خوازن ، نهمه نیشانهی نهومیه که نهم پرمخنه گرانه له سهردممی کپ بوونهوه و خهفه بوونی نهدمیه کهماندا خویان پهرومرده کردوه و بخ گیشتوون ،

به لام شهم باره دل خوشکه ره که پرمخته کممان همیه تمی م ده یی پالمان پیوه بنتی ۲ به تابیه تمی پرهخته گره کمانمان ۲ بو زیاتسر کردنی پرهختی شویشنی در خته گره به مانه وه او قایلل و قه باره ی شمر قربان دا پازی نمبن ۲ با که لک له پرمخته گره به رزه کانی کمه لان و که له بووری نه ته وایه تمی شوپشکیری خومان و در بگره تاوه کو و بتوانن به ره و پیشه وه همنگاو بنین و پرودستان له و جیگایه ی

کهیری گهیشتوون ، بوّ نووســـهر به گشتی وه بوّ پرمخنه گر بهتایبه تی پهشم و نابهجیّیه و مانای تهمهن به فیرِوّدان و مردن یهتمی ه

ومرامى برسيارى يننجهم

وه کوو زانراوه ، تهم و مژ و قسنی به توپکل ، لـه هدر بهرهمیکی
ثهده بی دایتی ، شاردنه وه م مه به سبتاك ده گهیه نین كـه لـه بهدر هویه کی
سیاسی یان کومه لایه تی یان لـه ترسی زه بر و زه نگ و داپلوسین ، یان
له بهدر هـه در هویه کی دیکه بی ، ده رف تیبکی گونجاو و لـه بادی بو
هه آنه که و تووه که به ناشکرا و چوونی ده ربی دری ، له ناو مـه به سینکی
دیکه ی ناشکرادا ، که نه میان نه سنه ن هه در گه ره این بی به به لکوو شـه و یان
گه ره کـه ه

تهم و مژ و قسمی به توتیکل ــ بهلای منسهوه ــ له سی حالان دا بهکار دهمتیدری :ــ

۱ ـ له کاتیك دا که ناکوکی له ننوان گـ هار دوژمنه دممه لاتدار کهی دا ، دهگاته ثهو رادمیهی ک شر و تیر لهیهك بسوون و دمسته و یهخهی یه کدی بووین ۰ به ووتنه زانستی یه که ، واته ده گــاته لووتکهی توند و نیژی و بهنهمانی لایهکیان نهبیّ یهکالاٌ نا بیّتهوه ه لهو کاته دا ثهو بویزمی خوّی له پیزی گهلهکهی دا دمبینیّ و لـه ثه نجامی ثه و ناکز کی یه توند و تیژ و خوانز یژی یه ی که ثهمش له دمستی دا به داده داده ، جوش و خروش و همالقولان و یه نک خواردنهو. تهنسگی یتی هه لجنیبتی و دوردی ووتهنی (پری زگی !! قــه بووبتی) و دمستی به هیج لایهك رانهگات و نه زانتی چؤن ثهو لافاوی همىتى دەروونە بە رۆلەكانى گەلەكەي را بگەيەنتى ، وەك پهشدار بوونتك لهوموم ، بۆ ئهو خهبات و تنكۆشانهى ئهو گــهـله دژی دوژمنه کـهی دمیـکا و ۴ـهو الهدیبه بیموی بر الهم مهبهـته کهالک له هۆیهکانی بلاو کردنهومی شهو دوژمنه ومربگری ، هه لَدمسيّ تــهم و مرّ به كــاد دمهيّنيّ • بيروباوه ي و مــه بهـست و ٹاراسته کر دنهکانی خوّی به دارشتنگی و ها ـ شمر بنی یان شتی دیمی که توٹیکل داربی ، واته مهبهستیکی ناشکرای ههبی (رووی دەرەوەي)و دوژمنەكە نە توانى بەئىتىكى ك درى خىزى لىك بدانهو. و گەلەكە ئەم مانائاشكرايە لەسەر ئەو بويىز، نە ژمېرى و، ثمو بمرهمه لمه همسان كات دا ، سانايمك يان زياترى شاردراومی لنی و دربگیری که ودژانه که پهی ب دارك كردنی ثهو مانایه نهبا ، یان نه توانتی بهسهر خوّی بهیّنتی ، بهلاّم گـهاهکه بان دۆزېتەر. و تېيان بىگاو ، ئەو بەرھەمە ئەو مەبەستە بدا بىــە دەستەوم كە بۆيۈمكە بەو ناوموم ناوكى دەبرى •

زوّربهی به کار هیّنانی تهم و مرّ لهم لانهدا ، یان لهم مهبهستهدا

به کار دههیشدری ، واته له لایهن بویژ و شاعیری خهباتکهر دژی دوژمنیکی دمستهلاندار که ناکؤکی له نیّوانیان دا به توند و تیژی نهبیّ ساغ نهبیّنهوه و هاومی دهربرینی ناسایی و بیّ تهم و مژ و بیّ پیّج و پهنای تیّدا نهابیّنهوه ه

۳ - هه ندی جار شاعیره کانمان ، به تابیه تی شاعیرانی قوتابخانه ی کون له تاو خویاندا یان له گه ل خه ل کی دیکه دا ، قسه و شیعری به تو یکل یان به کبار هیناوه ، که نهمه شیوه یه کی سه و تایی بووه له به کار هینانی نه وه ی نهم و یی ده گوتری ویژه ی نهم مزاوی ، شیخ په زه زای تالیانی (۱۸۳۹ – ۱۸۹۹ ــز) (۱۹۹ لهم تسه رزه هیز زه رویه دا ده ستیکی بالای هه به بووه ، جونکه له گه ل به هره و سه لیقه شیعری یه جنیو فرقشی یه کهی دا پیک که و تووه و له ویشدا هم لفولا وه مه دیره شیعریک دا که له خواره وه دمی بینی له به کار مینانی (زاراوه ی) (نه و که ر) دا مانایه کی ناشکرای داوه به ده دسته وه که رگوی در بره که یه په په کهی دی مه به ست بووه ، که شاردراوه بیش یان به نیمچه شاد در اوه بیش مانایه کی دی ، یه کیکی دی مه به ست بووه ، که رشتخ حه سه ن) خویه ی ،

بۆ كىرى ئىعلانى حەربى كرد لەكەتمان شىنغ حصىمن سەيرى كەن ياران ج كۆبەندىكى كىرا ئەوكەرە(٣٠) •

یان لـه خهته شیمریکی دیگهی ههمان شاعیر دا که باسی دوو مال دهکسا ، کموتبوونه ثهم بهر و ثهو بهری شاری کمرکووکهوه لـه دواییدا به پوالهت گزیا شاعیر جیگهی خوّی نازانیّ و دمانیّ :ــ

> (مالی موفتی لمم) بمره ممعلوومه فازیش لمو بمره پیّاوی وهك من كن دمؤانن لمم بمرم یا لمو بمرم ۴ (۳۱)

کهچی مهبهستی شاعیر ، ههر چهنده شاردراو متهوه ، بهلام هـ هر الشکرایه ، که شکاندنی خاومن مالهکانه و به جوّریکیش که نموان لـــه بهرژه ومندیان دا نهین یان نه توانن نمو شکاندنه بهسهر خوّیاندا پیّن ه

لەوانەيە ھەندى كەس بلّىن ، ئەو دېرە شىعرانەي شىنخ رەزا بۆ جنیو پیشدانه و بهس . من نالیم ثهو قسمیه راستی تیدا نی یه . بهلام اسه هه،ان کاتیشدا شاعیر اللهو دایرانه و اللهو تهرزه نووسینهی به مهیمستی شاردنهومی جنیّو و مهبهستی شکاندن بهکسار هیّناو. • که شیعر و ثهددبی تهم و مژاوی ثهمروّش هسهر بوّ شکاندن و پیسوا کردنی نسهو لانه یا ئەوكەپ،يە كە ئەدەبەكە (!) مەبەستىيەتى . لە ويْژەي ئەمړۆدا زۆربەي جنیّو پسدان و (هجاه)له شیعری تهم و مژاویدا خوّی ثهنویّنی . بسه تایبه تی که خوو پرمووشت و دمم و دووی ثهم سهردممه له شاعیر یان له ثهدیب قبوول ناک ن جنیوی ناشکرا و بنی پیچ و پهنا ، بخیه نه بەرھەمەكانيانەو، ، لە كاتىك دا كە ئەم ھەموو جۆرى دەربېرىنەى ئەسۇق ههبن ، لـه رِمخته گرتنی زانستی یانه و هه نسه نـگاندنی شورشگیرانه ، لسه ویژموانی خاومن پدیامی پیشکهوتن خیواز قبوول ناکری جنیو بنووسی و له شاعیرانی تهمرودا ، به تابیسه تی له جاره که سهده ی رابردوو دا من له شیمری (ههژاری موکریانی)بهو لاوه ، شهری بسهم شیّوه یهم نهدیوه ۰ دماّین پروستهم فهتاح حهوبزیش ، که شاعیریّکی کلاسی به و له کزیه داده نیشتن لهم جوّره شیمرانهی هه یه و بهلام مسن هيچم لئ نهديون ه

شیخ پرمزای تالمهانی ، دمیتوانی جنیوی گدلتی پیس بهوانه بدا که لهو دوو خهته شیعره و شیعره کانی دیکهی لهم چهشنهی دا ناوی هیّناون. بهلام وا دیاره ، لهبهر نهومی ترس ، یان شسهرم و شکویهایی لسه نسارا دا هـهبووه ، شهم جوّره شيعره ى يؤ نووسيون • كـه له كساتى لئ تؤژينهوه دا ، هـه در له پشهوه دِيّگه ى خوّله گله يى و لؤمه دمرباز كردنى برّ خوّى ديارى كردووه •

لیّر ددا دهگهینه شهو راستی یه کمه ده بن بوّ گوتنی تعده بی تهم و مژاوی دوو شتی ناکوّك همه بن و له ناو شیعر هکه دا یهك بگرنه و « ته و شنانه ش :

یهکسهمیان : بوونی جسوّش و خروّش و بوونی بادی سسهرنج و ههست کردنیکی گهوره به پیّویستی دهربهپنیان کـه کپ کردنهومهان و نانه ژیّر گلیان له توانای ثهدیهکه دا نهییّ ه

دوومیان : بوونی ترس و زهبر و زهنگ ، یان شهرم و شکویه یان شنیکی دی لهم پهنگه کسه بهرهه آستی شهم دهربرینه به ناشکرایی و به یین شنیکی دی لهم پهنگه کسه بهرهه آستی شهم دهربرینه به ناشکرایی و دووره ، تویکنیک ده دوابیشدا دووره ، تویکنیک دا ده تائی و لسه دوابیشدا یه دهگرن و بهرههه کسه بسه چهننه لسه دایک ده یی تهانسه دالم حشیخ ره زاه خوشی تا پاده یه کی باش دانی بهوه دا تاوه که شهگهر له کسیک نهترساین و ویستیتی شهو که سه ، شکینی ، شیعری ناشکرا و پوون و به بی پنج و پهنای بر داناوه ، مانای وایه ، شهو که سانه ی کسه شیعره به توره ترسیک یان شیعره به توره ترسیک یان شیعره و جهشه پیر گرتیکی بهرامیدریان همبوده ، له شیعریک دا که شسعریک دا که بیروره به بری داریی = مال مدیری) شهو کاته ی تووسیوه ده آنی :

مال مودیری که خالکی همولتره همر وهکوو خایه ، بن ختره صورهت و سیرهتی له پیاو ناچن ئەو قورمساغه ، مییه یا نیره ؟

دوای جنتیو داننکی زوری به ناشکرا ، به مال مودیری • نهوجــــا نهومی دهربریوم که تیمه لهم پرتزگاره دا بنوی چووین ، دمآیی :ــ

> نییه باکم ته کهر تهو خوبسه بلن تهوه تهشماری لاممی کویره(*) •

ویژه کماندا له پیش نریکی سی چاره که سده له مهویه ر لهگه ل هسی ویژه کماندا له پیش نریکی سی چاره که سده له مهویه ر لهگه ل هسی نمموردا به شیّوه و ناوه روّك و مهبه سیّشدا ، گورانیکی زوّر فره وان و قوولی به سهردا هاتووه ، ثه و گورانه فره وان و قوولهی به سهر هسمو و لانه کانی ژیاندا هاتووه ، ب تایبه نی لانه کانی بیروباوه پ و زانستی و ویژه و پیویستی یه کانی ژیان و ثالوز بوونی پاری پاسیاری و ۵۰۰ متد ، کاریان کردوّته سهر تهم و مره که ش و تهقیوه ته و و ته و قالبه ته ست و نیمچه ناشکر ایمی شکاندووه و قالبیّکی فره وان و شاردراوه تری لسه خوّی وه ریتیجاوه ه

پ دیوانی شیخ روزای تالهبانسی ـ ل ۹۱ ـ چاپخمانهی مهریوان ـ بهغدا ـ ۱۹۳۵ ۰

لیر ددا پئویسته شتیکی دیگهش جغهینه بدر چاو ۰ نهویش نهوهیه کسه هدندی له لاوه کانمان ، له ژیم پدردهی نووسینی نهده بی تعماوی دا ، شتی و ما دمنووسن ، که لهوانه یه خؤشیان نهزانن ده آین چی ویان چی یان و و تووه ۰ نهم دیارده یه له سالی ۱۹۷۰ بهم لاوه پهرهی سهند و له شیعر دا زیاتر بهدی ده کری ۰

بتر نمونه ده آیم ، جار بووه له تووانا دا همبووه ، دوور له همموو

تسم و مژیک ، همموو شت ، یان زوّر شت بگوتری ، کمچی شهو
کمسانهی من لیّړه دا باسیان دهکم ، له ژیّر ناوی ثهده بی شوپشبگیږ
یشدا !! همر لهسهر ړیز کردنی ووشه وپسته کمس تی نهگهیوه کانی
خوّیان پویشتوون ، ثهوه مانای چی لهوه بهده رکه ثهمانه ههر له
بناغه دا هیچیان یی تهبووه بیلیّن ؟ وا دهرده کموی که تهم و مر ههم
خوّی ودک مهبست لهلای ثهو تهدیه شوپشکیرانه نامانجه و مهبسته و

هیچی تر !! بهرد و تراذووی شیمر و ئهدمیان به پادمیه کو پی بوو ک دمیان گوت : شیمر همهٔ ا مههست شاردراو، تر و نا دیار تر و تهماوی تر بخ ، ثموا باشتر و به که لک تر و (رمسمن!!)تره !!

جتی دل خوشی به که هدندی لهو لاوانه ، همستیان به هدلسه ی خویان کردووه و گهراونه تهو سهر پرتبازی رمسهنی تهده به کممان و همهول و تعقیان بو تهم پرتبازه تهرخان کردووه و تومیسدی بدرهه می باش و به کهلکیان لی دهکری ه

ومرامی پرسیاری شمشمم :

هـه تا تیستا سی نامیلکه و دوو کتیبی شیمرم له چاپ داو. که بهم جوّره ی خوارهو، بوّتان پروون دهکههوه ه

۱ له سالی ۱۹۵۷ ، له کدر کروك ، که ثهو کاته له کومپانیای نـهوت
ثشم ده کرد ، نامیلکه یه کی همه مجوّرهم له چابخانه ی (ترقی!!) له
چاپدا به ناوی (گزنگی همتاو) هو ، م ناو ثاخته که ی بریتی بوو لـه
هـــه ندی ووتار و پهخشان و یـــهك دوو پارچــه هوّنراوه و
چیرو کیکی کورت .

۲ له سالی ۱۹۵۸ ، سن ، چوار مانک له پیش شوپنی چوارده ی
تهمموز ، دوو نامیلکه ی بچیووکم له به فیدا ، (خوله و بله)له
چاپخانه ی (الوفاه) و (کهوای نهکرای)له چاپخانه ی رمه عاریف)له
چاپدا .

ناوەرۇكى نامىلكەي يەكەم ، جىرۇكتىكى كورتى كۆمەلايەتى بوو ، ک. ههندی ک.م و کوړی کومهلایه تی دمردمخست ، له قانْبیْکی پیکهنین و گانتهجایهیدا • نامیلکهی (کهوای نهکرای) واته (کهوای نهکراو) به شیّوه زمانی کریه نووسرابوو ، چیروکیسکی کورته ، ژیانی خیزانیکی پرنجدهر دردهبری ، کوپ و دایکیك بوون ، کوړهکه سالی تهنیا به ستی دینار (سر۳) دینار ، ړ.نجېهري ده کرد . جهند سالتی دایکه کهچاو مړوانی ههاتیکی کردو. کسه شتیّك لسهو سنّ دیناره ، لسه قدرز و قوّلْهی سالاندیان بمنتهوه و کەوايەكى يتى دروست بكا ٠ كەچى (پلكە پېرۆز) ، ئەو ھېوايەي لهگهڵ خزیدا برده ژیر گلهوه و کهوا که ههر نهکرا ۲۰۰۰! ثهم سچیروّکهم به چاوی خوّم دیوه ۰ وا دمزانم ثهمروّیه ، کوړ و دایکه که ، دوا جار له مالی تیمه ، له کزیه دانیشتبوون • صاله که یم له بیرنهماوه ، به لام من میّر منداله بووم ، دایك و كوړه كه باسي دابهش کردن و خەرج کردنی ستى دينارهکىديان دەکرد ، يارمى کهوایه که نهمایهوه و بریاریان دا ـ ثبشاللا ـ سالیکی دی کهوایه که دروست بكهن !!

س له سالی ۱۹۹۹ ، له چاپخانهی (دار السلام)له بهغدا ، دمستم کرد
 به چاپ کردنی یه کهمین کومه له شیمرم ، به لام له به رئهوه می السه دووداویکی تو تومویل لهیه ك داندا ، دانم شكا و لهبه رینگهمی و

گسه پانه و م برق که رکووك ، برق کومانیای نهوت و ۰ ۰ ده دامه تکه می ی ، (ناگر و گولّ) له سه ره تای ۱۹۷۱ دا کسه و ته بازاده و ۰ لسه (ناگر) اکسه دا ، مه به ست شیعر ه نیشتمانی و شو پشگیره کان و له گوله که شدا مه به ست شیعر اکانی دین پشه کی یه کسه ی مام قست عبدالرحمن محسسه امیسین زمیحی نووسویه تمی ی (۱۰۲) لایه په ۰

لسه سالی ۱۹۷۹ شدا ، دووم کومه له شیعرم لسه جساپدا و بلاو کردهوه به ناوی (بهرهو لووتکهی ثاوات) وه ، له چاپخانهی زانکوی سلیمانی دا چاپ کراوه (۱۹۲) لاپه پرمیه و پیشه کی به کهشی خوم نووسیومه ، ثم بهرههمه یانم ، به تیکرایی ، له همهوو ثهوانی دی خوشتر گهره که .

ومرامی پرسیاری حدوتهم :

ئەومى راستى بتى پرۆژمى ئەدەبى و نووسىنى ترم زۆرن + ئەمانەى خوارموم ھەندئكيانن :ــ

۷ – کو کردنهوه و چاپ کردنی همهندی ووتار و چاویشکهوتنی
پرقرتنامه یی که له ماوه ی جیا جیادا نووسراون و همندیکیان لسه
پرقرتنامه ، یان له گوناره کاندا بالاوکر اونه تهوه و نموه کا له دوا
پرقردا همندیکیان دمست نه کهونه وه و له ناویجن ه

 کیر قرکتکی کورتم له سانی ۱۹۹۵ دانووسیوه به ناوی (خدباتیکی پیر قز)،وه و هدتا تیستا بلاونه کراوه ته وه دهمه وی ، ثهم چیر قرکه، له گال دوو چیر قرکه کورته کهی (کهوای نه کرای)و (خوله و بله)و. لهگهٔل نمو شانو گهری یه ی له عهره بی یه وه و مرمگیرایه سهر کوردیی به ناوی (هیر فرشیما)وه ، وه له زماره (۱۰)ی گوفادی کاروان دا بلاو کرایه و ه نمه چوار بهرهمه ، لهبهر گیك دا پیشكهش به خویند مواران بكمه و ه د و ه ك بهرهه می چیر وّك و شانویی ه

۳ ـ له دوا دوای سانی ۱۹۷۳ دابوو ، کهمهسعوود محهمد ، به رکی یه کهمی نووسینه کهی که له ژبر ناوی (حاجی قادری کویی)دا نووسی بووری ، به بلاو کر دموه ، دووسی لابه په می له ژبر ناوی (لاباسک)دا له و به رگدابلاو کر دبتوه ، منیش نامیلکه یه کم له سهرای مانگی (نیسان ۱۹۷۶)ه و به ناوی (نایدیالیزم له به رکی کوردی دا) نامیاده کر دوه بو به په به به دانه وی بروباوه په که ناوبر او که له و لاباسه دا پوخته کهی ده ربریبوو ، وه نیشانی ناوبر او که له و لاباسه دا پوخته کهی ده ربریبوو ، وه نیشانی (رقب)یشم داوه ، به لام به داخه وه تا تیستا چاپ نه کر اوه ، چساپ کر دنی ثه و نامیلکه یه شود که یه رقزه به که هدرماوه ،

٤ _ یه کیتی نووسه رانی کورد ، یه کهم کمی که له به هاری سالی ۱۹۵۶ دا ، پیشنبازی دامه زراندنی کر دوه ، نووسه ری نهم کیپه بووه له مانگی شوباتی ۱۹۹۰ ، واته پاش شانزه سال ، که دامه زرا و شیّوه ی یاسسایی ته واوی وه رگرت ، دیسیان دهستی له و دامه زراند ته دامه زراند ته دامه بووه و ثه ندامی دهسته ی دامه زرینه ر بووه ، له سهم له میشنگ دایه ، دهمه وی وه ک نامیلکه یه کیشکه ی جهماوه ری بکهم ،

افره تانی همه موو جیهسان ۱ نافره تی کورد ، وه ك مرقف ، وه ك دایك ، وه ك شبکه روه (په گهر = (Sex) ، شم لانانه ، به به للکهی پاست و سهر ته زماره (احصاء)ی باوه پذیکر او دمست نیشان بیکا ۱۰ خیزان ، ژن هینان و شوو کردن ، له ناو مرق قدا چیون یک هاتووه و به چه قرناغیک دا تیه پیون له ناو گهلانی شم جیهانه فرمانه دا ، ثایا له کوردستانیسدا همه و ایبووه و به همان قرناغ و گوپان دا تیم پیون و برسیارانه به به لگهی پوون و ناشکرای کورده واری خوه ان و پرسیارانه به به لگهی پوون و ناشکرای کورده واری خوه ناف و پرسیارانه به به لگهی پوون و ناشکرای کورده واری خوه ناف و پرسیارانه به به لگهی پوون و ناشکرای کورده واری خوه ناف و پرسیارانه به به لگهی پرون و

مهبستی هسهره گهورم له نووسینی شمم کتیبهدا نهومیه کسه ، شتیک ، شتیک ، کمم یا زوّر ، لم نهزائینهی نافردتی کورد ، له بارهی خوّی و دهور و پشتی ی لهم سام و ترس و لمرزهی که قسمی ی و پووج و بی بایدخ لسه میتسکیدا دروستیان کردوه ، لسم بی بروایییهی نافره تی کورد به توواناو دوا پروژی خوّی کهم بکهمهوه و برهویسهوه و همندی لم باره گرانه ، که ههر چهندی باریسکی گرانه ، له سهر شانی نافره ی کورد لا بهرم ه

جماری ناوکی کتیدکه نه براوه و ناویشی نه نراوه ۰ هدر خدریکی خویسده نهوه ی سمدرچاوه ی بروایی گراوم و کوکر دنهوه ی زانساری پاست و دروستم ۰ به تابیهتی له ناو که له پووری نه ته وایهتی خوماندا ۰

بهم بر نه یه وه ، داوا لسه و خوشك و برایانه ده کهم که مهبه سیانه نه و کتیه جاوی هه آیینی و بکه ویته دهستی خویده وارانه وه ، یارمه نیم بده ن ، بسه ناردنی هسه ر شتیك که لهم فرمانه دا یارمه نیم بدا ، وه ك قسمی پیشنیان و پهند و شیعر و حیکایه ت و به لکه و نیسانه و نه و سهر نه شرمارانه ی لسه لای خویان ، یان له ده ور و پشتیان دهست ده که وی به تایبهتی هی همریدسهکانی کرمانچی ژوورو و هی پهشهکانی دیکهی کوردستان ۱ ثهمه بؤنهومی کنیهکه نهیته تایبهتی به نافرمتی کرمانچی خواروو ۱

تمکام وایه ، همهر کمسیّك ، ته نانهت نهگهر یهك پهند ، یمهك دیره شیمر ، یهك حبروّکی فوّلکلوّری کوردیشی لمه بادهی ثهم لانانهی لهسهره و خستمنه بهر جاو لهلا دوست بكه ویّ ، بوّمی بنیّریّ ، ثهممه خرمه تیکی گهله کهمان و هی پراستی دهکا و منیش سویاسی ده کهم ،

ومرامی پرسیاری همشتهم :

هسه ر وه ك له پرسياد كهى خوتاندا دەرده كه وى هه د نهوش پراسته ، لهم سعر دەمهدا ، ئسه پرتبازه ئهده بى يانهى پهيدا بوون ، ئسه سهرده ميلكى سهرمايه دارى يسسه وه هسه تقولاون ئهوانه ئس پرتبازى سهرمايه دارين و سهرخانى ئه و پرتبه ن ، به تايبه تى كسه ئه نهوروپاى سهرمايه داره وه به وولاتى تيمه گهيشتوون (تكا له خويته ده كهم خودى پرسياره كه جخويت وي كي كومان پاى من له گه ل نهوه دانى يه كه ويرودانه كانمان كويرانه لاسايى ئه و پرتبازه ويرودى يانه بكه نهوه ،

تهومی لهبهر همه کانی من وورد بووبیته و بوی پروون بوته و که من لهسمه ر پای پیشس خستن و گهشسه دان و قوولتر کردنه و می لهسمه که که خسوانه که که نازدیخواز و پیشکه و توو ته شده به که دمی که لانی تازدیخواز و پیشکه و توو ته شده با که ده مهموو شتیکمان نا همود که هموو شتیکمان نا همود جمو جو تیکمان نا بیر کردنه و می تا تووسین نا نا کرده و ی دیکه بی تا دمی که خومانه و دست بی باک مهمه تیک نا توویک ناکید ده داره ایک ده در باکه بی تاریک ایک که داره ایک ده ده با که داره ایک ده در باکه بی تاریک ایک که داره ایک ده با با که در با با که در با با که داره ایک ایک که داره ایک که داره ایک که که داره ایک که بی که داره ایک که در با که در با با که در با با که در ایک که در با که در که در با که د

یان بال یخودنانیکی خوّمانی له گه لداین و تهمه تهگهر به راستی مهبهستمان بن ، ثه و کاره به خوّمان ثه نجام بده بن و بهرهمه کسه ش بر خوّمان بن و ثه گهر هیچی خوّمانی له گه لدا نه بن ، به چی روویه ك به هی خوّمانی لمقه لهم بده بن ؟!

تاقی کردنهومی خه لکی دیی ، کسه به هدول و تهمهن لهیشاو دانان و تارمقهی ناوچهوانی خه لکی دیی هاتیته کایهوم ، تیسه راسته و ختر بیهتینه ناو ماله کهی خترمان و بلتین هی خترمانه ؟ من هدرگیز له گهل نهم دزی کردنه دانیم ه

شه گسه ر لیر مدا و مرامدانه و که به پرینه و که ده توانین بیپرینه و م به لام ناته و او ده ی و هسه ر وه ک خو دزینه و و ایه لسه گوتنی پاشماوه ی ته و او کسه ری و مرامه که تم کسه پروونکر دنه و می هویه کانی شهم جسوّره دیار دانه و دیاری کردنی جاره سهری گونجاوه بوّیان که بهمه شممجسا فرمانه که ته و او ده کری ه

همه ر بسه سمه رنج دانیکی سسمه ر پی پی له باری و پژه ی کوردستانه وه ، له سمه رمتای بیسته کانی شم سمه ده یه وه تا نمه رق ، شمم پاستی یانه ی خواره و مان بق ده رده که وی ، که نه گمر به قوولی تی یان پاستین ، ده د و نه خوشی و نووج دان و کوسیه نمده بی یک سان و جوّر و چوّنیه تی جاره سمه رکردنه کانیانمان بق ده رده که وی ، بقرمان پوون ده بیته وه ، باره و پژه یی یه کمی کوردستان ، دروست بوونی یی بناغه ی وه ک (پوانگه) بقرچی قبوول ده که و کم تا زور پشتیوانی لی ده کا تا کردنه وی کویرانه ی کردنه وی کویرانه ی کردنه و هی تریش به یی لیکدانه وه ده گریته باوه شموه ؟ جمووجوّله و هی تریش به یی لیکدانه وه ده گریته باوه شموه ؟

۱ ـ سهربهستی نووسینی "نهده بی و بلاوکردنه و می ماوه و مسهودای تهدیبان بو گورج و گولی نواندن ، بــه زوّر بار و کانیجیـــا حاداً روت بووه و ثبهو سهربهستي و ماوه و مبهودايه ، تهسك بؤنهو. و فرموان بؤنهو. به بیّی ثهو بار و کانانه ۰ جـاری و هـا بووه ، دوو ، ستی گوفار و روزنامهی کوردی ، یــان زیاتریش هدېوو. ٠ ماو. هدېوو. هــدموو جوّر. کښتيك چــاب بکرێ و بلاو بكريّتهوم • بهم جوّره تهديب و نووسهران تا ړادهيه كې باش لسه یهنگ خواردنهو. و کپ بوونهو، دوور بوونه و جهماو،ریش له باریّـکی پر لـه تامــهزروّیی و برسیهتی و تیّنوویهتی بوّ ثــهده.بی راسته قینه دا نه ژیاون ، جاری و مهاش هه بووه ، هــه ر به جــاری چۆړ بر کراوه ۱ ئەوى ھەر يتى گوترابى بەرھەمى ئەدەبى کوردی ، ماومی بلاو کردنهومی نهبووه . ومك نهو بارمی ک له سالی (۱۹۹۱)،وه درستی بی کرد و هدشت ، نو سالیک در پژه کیشا ، که له و درامی پر سیاری چواره م و پینجه مدا باسم کرد . نهمه ومك كار (فعل)يّك بزمترين كه كاردانهودي همبووه • (رد فعل) ، بهم شیومیهی خوارموه ه

تهدیبان لهو کاتانه دا ، نیشکیان ، بهوه کهوا زوّر زانیاری و بادی سه رنج و کلیکدانه وه و بوّ چوونی جیاجیای ، له ثه نجیامی خوّین دنه وه رزو و ، وورد سه رنج دان دا ، نیسدا کوّ بوّنه وه ، میشکیان به وانه شاو ساوه و په نسکی خواردوّنه وه ، شه و باره ناماده یی له ناو زوّر به یان دا خوآناندو وه ، که هدر له گه آل لا چوون و لا دانی ثه و باره دا ، به ره و هم سر بیر و باوه پ و پیبازیکی ثهده ی دا ، ده ست در تیز بکه ن ، به تابیسه تی شه وانه ی له وی رو تر باوه پا ساغ نه بوونه ته وه ، یان قووت تی در تیز بکه ن ، به تابیسه تی نه که یون

«کورِه چاك نی.یه لهم باره ناههموار و سستی و مهینه رِزگارمان دمین ه نمه همموو بهلگهیه کی زوّر بهیان بووه لهو دمست دریّر کردنهیاندا ه

بنی گومان ، چ له ناو ئهدیبه کان و چ له ناو جسه ماوه ری شهده به دوستدا ، شهو که کسانه ش هه بوون ، کسه به پیر شهو ناته واوی و ناته واون به کست به پیر شهو ناته واوی دروست واست و ناسروشتی یانه چاره سه دی زانستیانه و تمواوی دروست چاره سه ر بکهن و گهله که یان له پاش برسی یه نمی دوّر ، له زوّر خوّری و همه جوّر خوّری باریّرن ، به لام له کانی هدلیجوون و دا چوون دا نهوانه ی گوی له شهول و ناموّرگاری زانستیانه و پاستی پاده گرن ، هدله ت کهن ،

جــا بقر نهومی نهدمبی کوردی دوجــاری شــهو جوّره کــهند و کوّســپ و تهگمرانه نهبتی ، پیّویسته هیچ کانتی ماومی خوّ دمرخستن و خوّ نواندنی لتی نهگیــری و بهیّلری ریّــگاسروشتی.یهکهی خوّی بگریّتهبهره

ومرامی پرسیاری نویمم :

ته گدر بمهوی ، و درامی پرسپاره که تان به پروونی و به شیّوه یه کی دمست گیر و تاسیان و دوور له تیّسکه آ و پیکه آنی بده مهوه و وه کوو که گدره که بیخه مه بعر دهستی خوینده وارانه وه ، یّویسته سنووریسکی دیاری کراو هه بیّت له نیّوان سیّ خوشکی له یه ک چوددا ، مه به ستم ، پهخشان ، پهخشانه شیعروه له نیّوان شیعری تازه دا ، چونسکه وه ک تاشکر ایه جیاوازی کردن له نیّوانیان دا و نا سینه و مان بر زوربه ی خه لک ، پهشیکی کرون له خوینده وارا نیشیان له گه آمدایی ، پشیتکی گرانه ، چای خه آلکی له خوینده واری داکلوّن ، به تایه تی که ههر یه که یان چ جای خه آن که ههر یه که یان به پیری چونیه تی و خودی ، یان خواره وه ی خوی ،

ثهومی که من ناگاداریم ، نهم دیوه و نهشم بیستووه کسه هدتا نووسینی شهم دیرانه ، لیکوّ آمره و به ی ویژه بی کورد خوّی له ههورازه داین و هدندیکیان لهباره یهوه دواین و دیاری کردین که سنووری هسو یه کهیان له کویّی ثهوی دییدا ده گهریّتهوه ؟ دوورنی یه ثهم پرسیاره له وولاتیکی دیی ، یا زیاتریش و مرامی درایت و ، من نهم بیستووه نهو و مرامهش به تیسه گهیشتین ، ههتا یارمهتی یه کی تیمه لهم پروده و .

جا با وهك پرسياره ديرينهكهى (تايا هيلكه له پنش مريشك ، يان په پنچهوانهوه مريشك له پنش هيلكه پهيدا بووه ؟) منيش بپرسم و بٽيم : (نايا شيعر زادمى پهخشانه ، يان بهرموازمكهى ړاسته ، پهخشان كچي شيعره؟) .

من شم جیا کردنه و میم بق یه کم جار دیسه خهیان و شموق نمبی بسرم لی ته کردو ته و ته تانه ت لیکو لینه و میم کی سه ره تابیشم لی نمکر دو ه نه نه هده شمر به شمه ی پرسیاره که ، به لکوو شم پاکانه کردنه بو همه و پرسیاره که ، یا بق زفر به ی لایه نه کانی پرسیاره که یه بق و درامدانه و می پرسیاره که شما شده و معاناگری به خریسه پاش شه و لیکو لینه و معاناگری به خریسه پاش شه هم در چونیک بی له و پایانه ی لم باره یه و در در یان ده بوم ، خوم به دو ور له معانا می به نه دو ور له معانا بی له و پایانه ی لم باره یه و در در یان ده بوم ، خوم به دو ور سه می ناز نه و می به نازه و به و می بی به هاند در یک بود ی به هوای شه و می دادی به و در اندانه و می بی به هاند در یک بود ی به هوای شه و می بی به هاند در یک بی دی همانی در استی بانه هم نمیدانه دا سوار چاکی بکا و به لیکو لینه و میش له تو په پر ترک ار که له مه که و دا دایش شکه د مات و (دوور بی !!) له شه جدای بی به هاند در به نمه که و دایش شکه د مات و (دوور بی !!) له شه جدای و درامدانه و که ی من همه و و مان شی که و تین !!

وورد بوونهومیه کی السایی و سهرنج دانیکی ساده بو هینانه بهر چاوی امو توناغسه سهرمایی یهی ژیانی مروّف به خوّیهومدیوه و زوّر لسه زاناکانیش ۲ به بی اسهومی دا و تهگیر کردنیان له بهیندا بوویی ۲ هسهر کهسته لهلای خوّیهوم به تاقی کردنه و م و لیسکوّلینهومی خسوّی همهٔساوه و به بهلکهی زانستی گومان لیّ نهکراو ۲ ساغیان کردوّتهوم که مرؤق له سهرهای ژیانیدا ، ژیانیکی نور ساده و سهرهایی ژیاوه ، له همهوولانیکی ژیانهوه ، زمانیکی نهبووه ، که له ووشه و زماوه و پسته و ۲۰۰۰ هندیک هاتمی و قسمی بین بکا ۱ لهباس تشهرینی نرور گوپان و پیشکهوتن به سهریدا ، گهیشتوونه هه ههوی که زمان له ناویاندا بیته کایهو، و پاش هوه ، هو جا خهت و نووسین به وینه و به جوره نووسینی نور سهرهایی ههو سهرده ه بهاوی له جهانی بووندا هه آهیشاوه ۱ له پاش پاراو بوونی زمان و پرون بوونهوهی ووشه و زاراوه و پسته کانی و پروودانی گهلی پیشکهوننی دیی له همهوولانیسکی ژیانیدا ، ویژهش دهستی کردوه به پهگ دروست کردن و پسهل و ژیانیدن ،

بسه زانینی نمو راستی یه ی سسهردوه ، پرسیاره سهره کی یه که به جوّریّسکی دیی دهکهمهوه و دمیّیم نس

ایا له توانا دا ههبوره ، ههر له و هیچهی ، که ثهده و شیعریشی له گه آده به بوده و نهبوده ، له و هیچهی که هینامانه بهرچاو ، شیعر هاتیته کایهوه ا؟ پهکسهر و راسته و خو ، له نهبوونی هیچ جوّره داپشتن و پهخشان و پیره و که بوون و به هیّز بوونیان دا ، پهکسهر شیمر له هیچهوه ، زوّر لهوه ش سهیر تر که له چیروّکه نهفسانه یی په کاندا هاتووه ، تاله مووی بو هه لکرپووزینرایی ، بسه جوّره کیش و سهروا (قافیه) و مؤسیقهی شیعری پهوه ، با نهو مهرجانه زوّر ساده و سهره تاییش بووین ، همهر له یری بووین به کوپی و هاتیشه کایهوه ؟! ین گومان ه ه ه ه ا

کهوایه شهو بالآخانهیه دمین بناغه و دیوارمکانی ژیرمومی همبوویتی و له کهرمستمی زمان و نهدمب پتک هاتبتی ۰ همرومها دمین نهو کهرمسته پهش له شیعری مساوای تسهو سهردمه ، ساواتر و سساده تر بووین •

لیرددا ، به پنی پروونکردنهومی سهرموه ، نهگدر لانهکانی شهو پر قرده بهی تیسه لیزی دمدونین لسه کیویک دا کو بکه ینهوه و شهو کیوه بهینینه بهر جاومان ده تیم : هشیمر لوونکهی جوانی و پرختی و کاریگهری همه و و جورد دارشته کانی همه ست و بهست و بیسرو و همه آویست و مهمت و بیسرو و همه آویست و مهمت و باز و نیاز و دمربرینیانه لمه ناو ووتهی مانا لیک دراو و خاومن کیش و نهزمگر و مؤسیقه و سهروادا و شیمر لووت کهی کیوه که یه و

به و ناساندنهی سندره و ، که شیمرهان پنی ناساند ، دمشیشه و وزنسه ی پهخشان و پهخشانه شیمریش که ناو شه و تیکه آن و پیکه آنهی و هایان کی کردو مهمتا تیستا پروخساری پراسته قینه یان دور نهک و ی ، دربهتین و بیسان خهیسه چوار چیومی خویانه و و جیسگهی شیاوی خویان ، له تا بلوخانهی و یرمی کوردی دا همآیان واسین .

هـهر بو نهم مهبهـته ، وا چاکه که بگهرینیهوه سهر نهو کیوهی هیّنامانه بهر چاومان ه با جاریکی دیکهش بیهیّنیهوه بهر چاومان و ده آیم : لهسهرموه شیعرمان ناسـاند به لووتکهی همره بهرزی کیوی شـهم بهشهی ویژه ه جـا بو نهوهی ویّنه که به جوانی نیشانی خویّندهوار بدهم و وا بکهم به ناسانی تیّی بـگا ، چاك وایه نهمجا دامیّنی کیّوه كـه باس بـکهم که یهخشانه ه

پهخشان شهو پارچه نووسینه یاك و پوخت و دوور لـه هـه لهى زمانه وانى و پاست و دروسته ، تاوه رؤك تیر و تهسهل و چې و پېړه یم کـه مهبهستیك ده دا به دهسته و و به ووشهى جوان و پرسهن و پېاوپېيى ماناى مهبهست و ناسك و پهوان نووسراوه و نهزهگرى همیه ه

له نووسینی پهخشان دا ، پتریسته حسابیکی باش بغ شیّوه و فقهم بکری به پلهی یه کهم ثهم لانه ، پهخشان له نووسینی تاسایی جیا ده کاتهوه همه ا پیّک و پیّک تر بی ، له پهخشانه شیمر نزیک ده بیتهوه و ثهگسهر بهدرواژیش بی ، ثهواده بیّه نووسینیکی تاسایی و لهویش کسهتر ، با همه ناویش پهخشان بی !! کهمهان خه لک نهدیوه ناوه جسوان و خوشه کانیان خهسار کردووه !!

نووسینی پهخشان ئاسانتره ، له نووسینی پهخشانه شیعر ۰ نووسهری پهخشان کهلهپچهو پیومندی کهمتر له دمست و قاچ دایه ۰ بؤیه ئســهو باس و باری سهرنیج و معسهلانهی قوول و وورد و فرموانن و مساومی پهل هاویشتنیان بو اسم لاو انهولا تیدا کهمه ، نهگسمر به پهخشان بنووسرین ، باشتر و خیرا تر دمکهه مهیمستی خؤیان .

بو نموونه ، وا ل خواره وه ، پارچه یدك یه خشانی فول كلوری ده خده به به جاو ، كه دانانه كهی به لانی كه می له په نجا سال كسه سر نی به و له یه كیك له دحه بران ه كان وه رم گر تووه ه دانه ری په خشسانه كه ، وه ك درده كه وی به بو خوشه و سته كه خولاوه ته و و به یخی تووانای كردنی كه بریك دا بو خوشه و سته كهی خولاوه ته و و به یخی تووانای ثه و سه ردمه ، خوی و یاره كهی وه كوو دو و بالنده ی جوان ها تووه به به وجانرین و بون خوشترین گول و چاو كه ده به برخی توانیش له جوانترین و بون خوشترین گول و كه لا دروست به كری ، وه نه ای توانیوه زود شه لاو ثه و لا به یا و دو بال و چوار بال به خه یاله كه یه و بنووستیت و مه و دا بو خسوی شیر ه بان بسه شور وان و به رین به یان بسه شیر ه بویه به به خشانه شیر ای یان بسه شیر ه بویه به ناز داره كه ی دروست كردووه به م چوره ی به خشسانه شیر دایه ،

- _ سنبهری سهفینی بهسهر ماله دیانان (۲۲)دا دهرویی ۰
 - ـ دەمگۆتەرە بەژنى يارىك .
 - ـ دەوەرە ، ئەو سارەكە ھاوينە ، گەلەك كەرمە
 - ـ ٹممن کەپرەكى لەبۇ تو دەكەم لە سەرى سەفىنىي
 - ــ بناغهی ئەوى كەبرى دادەنتىم لە سۆتكەی
 - ـ دیواری دمکهم به قهنههٔآتی
 - ـ کاریتهی داویمی له داری سؤر گولی
 - ـ هدلاش درکهم به روشه رویحانیی

- خۆرەبانى دەكەم بە كلى

ـ سواغی دمکهم به خهنهی

ـ ماننجی ده کهم به خاسه رمنگتی از بن

ـ ده يړشينم به گولاوي

ـ شەوى لە سيارى نيوم شەوى

ـ دەستى بەژنى نەرمۆكە دەگرم

۔ دوینمه ناو تهوی شانه شیئی

_ شەرباي شەرى لىنبدا

ـ بۆنى بروا بەسەر مالە جىراتان .

ل د کیوه ی به خدیال هیناومانه ته بهر چاوی خوّ،انهوه ، جیّگهی پهخشانه شیمر ، له سهرهوهی جیّ د ک ه پهخشانه شیمر ، له سهرهوهی جیّ و ریّی پهخشانهوه دهست ییّ دهگ ه ل به قهد باله ، یاله کانهوه ، تا دهگاته دامیّنی لووتکهوه ، ثهوه ههمووی کوّری شهوه ه

پهخشانه شیمر ، جگه لهومی ک ه دمین همموو مهرج و کهرمسته و پرهنگ و بؤنه کانی پهخشانی تیداین که لهسهرموه باسمان کرد ، دمین مؤسیقهی همین و جار و بار سهرواشی تیداین و همتا ریک و پیکتر و جوانترین ، له شیمر ، و، همتا پنچهوانه ی له پخشان نزیکتر دمیشهوه ،

همموو شتیک له پلهی ژېرموه بهرمو بهرزی دمچتی ، بؤیه به کار ثمیان له سهرموه بهره و خوارمومی دمطینی ه

هیّانی زاراوهی (بهخشانه شیمر)، به جوانش دهزانم له (شیمری پهخشان) یهخشانه شمر ، خوشکی ناوهٔ سبی (بهخشان) و (شعر). • ثهگمر

پاکستانه شیمر ، خوشکی ناوهمجنی ارباطحتان) و ارسیمریه ، نا نامر زیر و لنی هاتووین ، له زوّر جاران دا جنگهی خوشکی گهورمی پی پړ ده کریته وه ۱ ته گهرنا ۱۰۰ نه وه نا ۱ لیره شدا به که لکی و لی و مشاوه یی و لی هاتوویی مهمه سند کرنگه ی هاده به که کمان ۱ وه کوئیکی فوزی خیرانی نه ده ب ۱ جیگه ی دیاری خوی هه یه ۱۰ همه ۱۰ جیگه که دیاری خوی هه یه ۱۰ همه ۱ همه ۱۰ همه ۱ همه ۱ همه ۱ همه ۱۰ همه ۱ هم

شیعری تازمش ، کبه لهسته ر پهخشمان و پهخشانه شیعردا یا دەوەستى ، بوونى سەروا ، بوونى كېش ، بوونى مۆسىقەيەكى خۆشى زرینگهدار تن یدا ، له نهوانیشی بهرز تر دمکانهو. بویه شیعری تازه ، ئەگەر ھەر يەكىك لەكىش ، مۆسىقە ، سەروا ، لە دانانىدا رەچـاو نهکرابن و پشت گوی خرابن ، جا به ههر بیانوویهك دهبن با بین لسه لووتکهی دمهینیّته خواردوه و ده پخانه سیدر یالهکانی پهخشانه شیمر و پهخشانهو. و له باران و بهفربارین و هــهرمس رِماندا د.کهویّته ژیر پا مالّی شیعردود ، بهلای منسهود ، دمین تهمسه مهرج و تهزیت و سنووری شیعری تازہ بن ، جا ههر کهسه تا ج ړاده یهك ړه فتاریان بن ده ک یا نای کا ، تهمهش و وك ههموو پاسا و نهریت و داب و درستووریکی دیی ، ثارهزووی خزیهتی ۰ نابی ههرگیز بوونی نهزمگر و مؤسیقه و کیشیکی تایبه تبی له شیعری تازددا بخرتته پشت گوی وه ، مــه رج نبی یه هــه ر نبو دیره ، برگهکانی ومك تهوانی دبیبن . وه مهرجیش نییه بؤ سسمهروا مانا و ناو.رۆك سەر بېردرى ، بەلام ناش بى بى جارى بخرېتە پشت گوێوه ۰ دمېتې له ههڵسهنگاندن و ږمخنه گرتن دا ثهم ړاستېيانه لهېهر جساوبن .

شه و داپشته ویژومییه ، پله بهرنه ی گسیشتووه ه لووتکه و تا تیستا پنمان گوتوه ، شیعری تازه ، که شمسه ناو لیناینکی هدنیه ، یان ناوه به شیعری سهربهست ، یان شیعری شیّوه نوی ، که شهم دوو ناوه ی دوایی یان له پاستی نزیکترن ، زوّر له ده یکوه هدیه ، همموو گورانیمه پهسهنه کسان و حدیران و لاوك و زوّرهی شهو بمه دو داستان و شهفسانه دیرینانمی بوّمان ماونه تهوه ، بهم داپشته لووت کمیه نووسراون و سدر جمهی مدرجه کانی شهو شیعرانه یان تیدایه کمه شهمیری ده نووسرین ، وه کووساغیسان له لانی زمانه وانی ، جسوانی و خوشی و پهسهنی سه لیقه ی دارشته کانیان ، بوونی نه زمگر و کیش و موسیقه و سهروا ، هم هند ، له ناویاندا ،

له خواره وه بو نموونه ، چهند پارچه یه کیان لق ده خهمه به رچاو ، که هه ر نه ی تهمه نی هیج کامیکیان له شهست ، حه قتا سال که مترنی به ، ثه گدر زور زیاتر نه بی ، به تابیه تی ثه و یهك دوو گویله یهی كه مترنی به ی سیّوه ی هونه رمه ند و درم گرتوون که به لانی که می ی دوو سی پشت له پیش سیّوه وه هه بوون و تهمه نیان له سه ده یه که ته واز دینم که و دبیر خه لکیان ده مینه وه و نیشانی خویده وارانیان ده ده مه وه ، له به ر که ده رفتی ، خویده و از کیّم که ده رفتی ، خویده و ایکو لینه وی دانایان داد د در دوه و ه

له یه کیک له گزرانیه کانی سپوه دا که له سالی ۱۹۵۲ له ئیستگهی بهغدا ــ بسهش کوردی تؤماری کردوه ، شهم دوو کزیلهیه دمخسهمه بعرجساو ۰

- ـ ئەرى گولى ، گولە جوانى
- ــ سنگ سيي تي ، مهمك فنجاني
- _ داك حدودي ، باب شاسه يواتي
- ۔ ٹەرتى خواكەي گوٽى ، ئەگەر جەللادان لەمن دەگرن چـــوار گۆشەي مەيدانى
 - ـ جەرخەچى(٣٣) شا مىسىرىيان(٣٤) دەر دىنن لە كالانتى
- ـــ تو عهشقی خودای بهوی پۆژی جومعهیه ۲ شهمووی پهسهردا دی ۰
 - _ ثەوان گرتىيان بەردەو. ئە بەندىيخانى .

- Y -

- _ ئەرى كولى ، ئامان كولمسمەرى(٣٠)
 - ۔ کهزی زورد ، جاو سهقهري
 - _ خواکهی سهرت بنه دوری
 - ـ له تاقان ، له يه نحهران
- ــ له چوار کناران ، (بهکه ۰۰۰ بیم) جگهرێ(۲۹)
 - ۔ تهي برادمريته
 - _ وه من چهندی حهکیم و لوقمانم هاتبه سهری
 - ـ ثهگهر حهکم و لوقمان دهرین
 - ـ برینداری گوری به و پنی نابهین زمفهری

له به یتی شیخ فه رخی دا ، نه و کانه ی فه رخوّ که ، به فیل و نه له که باز یی ، خوّی ده بن که له که به ردی داوی ، تا کول و کانی له کمچوّلان و له خاتوو نهستی بسکا به قوپ بیّوان و هسه موو له ش و قاچ و قولوّکه ی خوّی ، شین و موّر ده کانه و ، و خوّی ده ریّن !! خاتوو ، ده نگی بسه و و و سوی موغانی ی ، نه بیّ به که سی دیی پا ناگا ، هسه ر چه نده پقی هسه مو و دونیاش لیّه ، به لانه کینی ، به ناحیلاجی شه م چسه ند به نده داویّن !!

- ۔ ئەرى ھۆ كەول سوورى لەسەربان*ىيى* ــ بە تۆ دەلىن دووسووى موغانىيى،(۲۲)
 - ـ ئەتۈ خۆشەرىستى دە مالى مىرانىي
 - ب تو خوا به دمسته کی دمست و برد
 - ۔ ھەر بەپى يەكى رەوانىي
- خەبەرەكىم لە بۇ بدەۋە مالى مىرانىي
 - ـ پـه.بى خاتوو كويْر بنى له چاوان
 - ــ لال بيّ له زوباني
 - ـ ئەو. فەرخى ئامۆزام
 - ـ لېر. کەوتوۋە ، بەبتى زوبانىي

ئهگســهر ئهم زاو و زێیهی کهسهر.وه باسمان کرد پاست.ێ کــه پهخشان له جوّره داپشتیکی سهر.تایی و پهخشانه شیعر له پهخشان و شیمری شیّو. تاز.

ومرامی پرسیاری ددیمم :

بهشنیکی و درامی ثهم پرسیاره ، له و درامی پرسیاره کانی ژمـــــــاره (۲) و (۷) دا و درام دراوه تهوه و تسکام وایه خوینه ری بهریز نه گـــــهر مهمستی بوو ، پنیدا بعجیته و و و به شه کهی دیشی دراتیم :

من لهمندانی یه و مده نه سروود و گورانی ده کهم و گورانی و سروودیش ده آلیمه و ده یان نووسم و دایان ده نیم و تا تیمه الوازی (۲۸ یان ۳۰) سروود و گورانیم داناوه له که آل شیعر مکانیشیان دا شیعری دوو گورانیان نه بی که هی خوم نین و یه کیکیان هی وگوران، و به ناوی دیم جوانی سهره یی دووه و شیبان شیعری دنائی، یه (کمه توی قیبله دیم مهشکیته ، قوریان - نوم به قدرزاری حاجی قادری کویی ده زانم که تا تیمتا شیعر یکی نهویشم نه کردووه ته گورانی و

له ناوه پاستی مانگی مارتی ۱۹۵۷ ، بو یه که جار گورانیم له نیستگه ی یی ته لی به غدا به بشی کوردی دا تومار کرد ، هه تا سالی ۱۹۵۹ جار و بار ، به تابیه تی له ناوه پاستی مانگی میارتی شه و سالآنه دا ، بو تومار کردنی سروود و گورانی ، ده چوومه شیستگه ی ناو براو ، شیستا هه ندی له و سروود و گورانیانه ی هه نه به ده نگی خوم له و شیستگه به همیه و بویکیان له ناهه نگه گشتی به نیشتمانی و نه ته و می یه کاندا خوم پیشکه شم کردوونه و تومار کراون و هه ند یکیشیان به ده نگی هو نه رمه نده کانی کردوونه و تومار کراون و هه ند یکیشیان به ده نگی هو نه رمه ناد کانی به نیستا براو نه کراون و به براون - شیمر و باون می باون امانه ته و مواد و تومار نه کراون و ته نانه ت له هیج ناهه نگیکش دا پیشکه ش به جه ماوه ر نه کراون و

گلەيىم لە بارەى چۆتىيىەتى تۆماركردنى سروود و گۆرانپەكانى ئىستگەى بەشى كوردىيەو، زۆر ھىلىدى «ھەتا بلىّى خراپ تۆسسار كراون « ياو يىّى شەرمە خۆيان لىّ بە خاوەن بكا «

ئهگدر بوّم بگونجتی ، ثهو سروود و گوّرانیانه ، همموویان ، لـه شیّوهی کتیبیکی گوّرانیدا بلاّو دهکمهوه ، کـه هدر گوّرانیه ، یان هدر سرووده ، دهٔمی هوّنراوهکهی ودهٔمی ناوازهکهی کــه بــه نوّتــه نووسرائیتهوه ، لهگهلّداین ، له بهیانی پروّژی (۱۸-۹۸۲-۹۸۲) کاك لهتیف هه آمه تی شساعیر ، ناردراوی ده زگای (پروّشنبیری و بلاّو کردنهوهی کوردی) هسسه:دی پرسیاری بوّ هیّنام بوّ وه رام دانهوه یان و پشت تهستوور به و به آیتانهی به خوّیان دابو و به به آیتی دامی که وه رامه کانم و مکوو خوّیان بلاّو بکریّنهوه

لهم جهند لاپهرمیهی داهاتوودا ، دهقی پرسیار و ومرامهکانیسان دمخهمه بهرجاو ه

پ۱ – 'مم ــ ۱۲ ــ سالەی چاپەمەنی كوردی دەزگاكەمان بە گشتی چۆن ھەلدەسەنگینن ؟

پ۲ : دەورى بەيان لە بوارى خزمەتكردنى ئەدەبى كوردى دا جـــۆن ئەبىنن ؟

پ۳ : ٹایا گزفاری بهیان توائیویهتی الــهم ـــ ۱۷ ــ سالّهی تهمــه نی.دا بهشداری له مهـــهاه ههلاّیساوـکانی نیّو کوّدِی پروّشنبیری تُهده بی کوردی بکات ۵۰۰ جوّن ؟

پ؛ : له بواری خزمه تکردنی ثهده بی و که له پووری کوردی دا ثایا ثهم گزناره توانیویه تی شتی به شتی بکات ۵۰۰ چون ؟

په : بهیانت چوّن تهوی له دمرهیّنانی هونهری و ناومروّك و بهرگ دا ؟ پ۳ : بهشداری كردنی بهیان له بزووتنهومی پرمختهی تهدمیی كوردی دا چوّن دمسنشان تهكهیت ؟

ومرامى پرسيارى يەكەم

۱ ـ ثهومی راستی بنی ، دمزگاکه تان که ناوی (دمزگای رؤشنهری و بلاّو کردنهومی کوردی)یه ، تا تستا ، له همموو ژیانی نهتهومی کورد دا ، به رواله و به دیسه ن ، گهوره ترین ده زگایه کی بلاوکردنهو. و نووسته ، که خهریکی ویژه و زمانی کوردی بووبيّ . به لام له گه ل ثهمه شدا ، ده زكاكـــه تان حيمنا حـــهموو پْویستی یه کانی ئهدم بی کوردی پر ناکانهو. . له کاتیك دا كـــــه بلاّوکردنهوه و نووسینی عهرمبی به دمیان دمزگای ، له دمزگاکهی تیوه گیهوره تر و فرموانتر و دمستهلات دارتر و بسه توانا نری ههیه ، بلاوکردنهوه و نووسینی کوردی ههر دمزگاکهی تومیه که بۆ ئەم مەبەستە بە ئاشكرا تەرخان كرابتى و ئەمىش بە نيو. چڵى، . راستی شم قسمیهمان له یارمهتی نبه دان و چاپ نه کردنی زور له کشی ویژهوانه کان و نووسه رانی دی دا بو دمر دمکهوی، که تممه وا دمکا ، ثمو ویژموان و نووسهرانه ، به قمرد و فمرد به جاب کردنی کتیبهکانیان هه لبستن · جاب کردنی کتیبیش بسم هەرزانى يە !!

دەز گاكەتان به گشتى، پروو، بازو كردنەو،كەى ئاشكرا و پروونتر
 پىوە ديار، ھەتا پروو، پۆشنېرىيەكەى ، واتە بالاوكەرەو،يە زياتر
 لەو،ى كە خەربكى پۆشنېرى كوردى بى ، بۆيە بەلاى منەو،
 دەسكارى كردنېكى بىچووكى ناو،كەى پىروستە ،

. - "

ومرامی پرسیاری دوومم

له دوانزه سالی پابردوودا ، له خزمهت کردنی ویژهی کوردی دا ، بهیان دموری همبووه ۰ ئهو دموره بهلای منهوم له خزمهت کر دنیر زمانی کوردی دا ، و مك زمان باشتر دیاره له ناو بلاو کر او ، جوّر بسه **جۆرەكــانى دا زۇر ووشــه و زاراو. و ئـــديۆمى كۆن و شاردراو**مى ژیاندۆتەو. و هینساو.تەو. ړوو ئەملە ھلمتا ئەمرۇ . يەلام لەوانەيە ھلج حیسابیکی نه کردبتی بو نهو مهترسی یه ی نهمرو و به یانی لهسهر زمانی کوردی هدیه ۰ مهترسی په کهش له به عندره بی ناو لتانی تبهو درزگ ثابووری و تهندروستی و گۆمهلاّیهتی و خزمـــهت گوزاری یانــــهدا دەردەكەوى كە لە كوردستان دا دامەزراون و دادەمەزرىن . وەك : (من ناو،کانیان و،کوو ووتنی خهآلک درنووسم) (قرای عصری) ، ر منششهی فلان شت _ ناومکهشی ههر به عهرمیی) ، (عادمی _ فلان شت _ ب عهره بی یان (صیدلیهی ایستیشاری اولی) و به دمیان ناوی دیی ۰ تهمه ومها بروا وای لئی دئی زوّربهی ثهو دهزگایانهی پیّوهندی یان راسته و خوّ به ژیانی خەلگەو. ھەیە ، ناوی كوردىيان نابى ، شەپۆلتك لـــە ناوی عەرەبى دەرژاپتە ناو زمانە كەمانەو. • بە پىويستى دەزانىم لەگەل كۆرى زانیاری دا بیریک لعمه بکهنهوه و چارهیه کی بو دابنین •

ومرامی پرمیاری سییم

گوّقاری (بهیان) ، له بهرانهومی پاسته و خوّ ، پی نیشان دهر و ثاراسته کسهری ویژموان و پوّشنبیرانی کوردستان نمی به ، دموری هسهر بلاوکردنهومی ثهو بهر همسانه بووه که به یخی بوّ جوون و لیّ زانینی لیرسراو ، یان لیرسراوانی سهردم ، همر سهردمینك بیّ ، یاش و به کهلّك بوون ، نمیتوانیوه دموریسکی کاریسگهر و بریار لهسهر دراو و پهسندگراو بو هیچ مهسهلهیه کی پرؤشئبیری و تهدمبی کوردی بنوینی .

ومرامى پرسياري چوارمم

نهودی (بهیان) بر خزمهت کردنی نهده بی کوردی کردوویه تی له بواری بلاوکردنه و و ژیاند نه وه و ساخ کردنه وه ی که پووری کوردی دا ، له باره ی گرنگی و نرخ لی نانیه وه به لای منه وه له یله ی دووه می خزمه ته گرنگه کانی دا دی له پاش خزمه ت کردنی زمای کوردی وه که زمان ، که لهمه و به ریش باسم کرد .

له په ر ئهوه ی زور په ی که له پووری نه ته وایه تی کورد ، کومه لایه تی و ابودی و شتی دیی وهایه که زور په یوه ندی پاسته و خوی به باری پاساری ثمم سمرده مه وه نی یه ، گوفاری به یان له خزمه ت گردنسی دا در تینی که مه ، ده تی زور له به نده کانی بالا و کرد و ته وه ، له سه ریان دواوه و همه نگاویتی ناوه بو ساخ کردنه و ، یان ه خوز یا ثه و به ندانه شیان له (به ندنامه) یه الدا کسو کرد بایه وه و همه ر همان خوز یام همه بو کو کردنه و می مهمو و بابه ته که له پووری یه کانی دیکه ش همر بابسه ته ی به چیا + ثه ما ته ده بوون به تووماری زور به ترخ بو زاتینی زور شسستی شارد دراوه ی گه له که مان •

ومرامى برسيارى يتنجمم

له پیش هسه مو شتیك دا ، به یانم ده وی ، گوفار ترکی كوردی ناوه رؤك یوخت و به پیزو شوپشگیرانه و بر له شتی به كه لك و جوان و خوش بی و به سخی به كه لك و جوان و هیچ به شیك لله هیچ به شیك از ایسانی شیع و به شی چیروك ، پرمخنه گرتن و هه ۱۹۰۰ مند و هسه تا وای لی دی زوربهی خه لك به گوفاری خوتی بزانی و ته مجاده و هیتانیكی هونه ری جوان و هه و به به بی ی به شه که و ناوه رو كه كه ی پوونی شاعیریك و ویژه وانیك به هونه رمه ندیك به پیساو چاكیسكی ناوداری كورد و به ركی دواوه شی و نیگار یكی جوانی سروشنی كورد سانی ییوه ی و سروشنی كورد و به ركی دواوه شی و نیگار یكی جوانی سروشنی كورد سانی ییوه ی و

ومرامی پرسیاری شمشمم :

با ئافرەتىكى پىرۆزى وون بوون كورد بە بىر خۆمان بهىنىنەوه

بتوه ژنیکی (۲۸) دمشته کی به لمپاش مردنی میرده کهی تاکه کوړیکهی بر به جتی ده مینی به بدی سه دار و بی که س به که وادیاره لهو دی به دا که له گفتی میرده کهی دا تی بداژیاوه به لهپاش کوچ کردنی به و به لهبدر ههر هویدك بوویی ژیانی بو همانه سوو پایی به له دهور و بهری سهد و شهست سالیك له صهود به بدی ساده ی شهرده به گوی لادی مهبوویی به شیکی که می له و شنه که صه ده رچوویی بان تا کوی ده گری و پوول له در چوویی ده گری و پوول له شاری کوی ده گری و پوول له شاری کوی ده گری و پوول له شاری کوی ده کاه

ناوه روّکی نه و په پرنگرافهی سه ده وه پوختهی هسه موو نه دو زانیاری په یه که که که باداره ی فاتی هی نوسه و گومیه تی پوه به بوی ماین و زوّر بهی نه و سه رجاوانهی له باره یه وه نووسیویانه یه که دی گرن ، که چوّن نه و نافره ته باش صردنی میرده کهی له دی ه گور ده قدره به ی مسه ر به ناحیهی دمه ق ته ته ی تیستا که و م دمشی کوره کهی ده گری و له کویه ده گرسیته و ه و

هــهر ومك ووتم ئهو ژنه ناوى «فاتن» دمبن و كوړ.كهشى • ئــهو كمرمــته خــاو و پاك و ــاد. بن خههشه دمبن كه پاش ئــهومې دمستى لهوانهی شهو ثافره ته یان به بیردا هاتووه ، نه کهس ده زانتی شهو «فاتتی» یه باوك و دایکی کین « چوّن به باوکی حاجی قادربراوه ؟ چه ند مندالی دیسکهی بووه ؟ چوّن و بوّچی و له کوی مردوه ؟ لسه کویّ نیژراوه ؟ لانه کانی دیکهی ژیانی چوّن بوون ؟

له ناوهکهی دفاتی سے فانههی دایسکی حاجی قادری کؤیمی ، که له نیوهی نیو دئیری ، شیعری حاجی خؤی دا ناوی هانووه و لهوه خهاکی (نؤمهرمهندان سے تؤمهر گومیهت)، کسه نهمهش درماو درم هانووه ، تا تیستا دررنهکهونووه کهس هیچی دیکهی له بارویهوه بزائی ،

باوکم ٹمحممد بوو ، ناوی فکرم دی خەلکی لادی بوو ، دایکی من (فاتی)(*)

من که لهبارهی شدم نافرهتموه دهنووسم ، بن گومان تمنیا نهبهد نهوه نهیه که دایکی حاجی قادره و وهکوو دایکیک هزیهکی گرنگه له بوونی حساجی قادر دا • نهمسه نهگ در هسهر لمبهر نهم هزیه بوایه ، دهبوو نهم نووسینه «نهحمه»، باوکی حاجی قادریشی شان به شسانی

ئىدۇ بگرتايەتەۋە - چۈنكە ئەۋىش ھىدار يەۋ بەرد ۋ ترازۇۋە ، لىللە بوونی حاجیدا ، تهگهر یهکهم کهسی دمست دار نهبروین ، دوومم کهس هــهر بووه ۰ یان به تایبه تی لهبهر نهومنی یه که دمستیکی بالای همبووه لـه راست و چاك پهرومرده كردني حاجي و پاراستني له پنوه نووساني درکی خوو رمومشتی بت کهآل و ٹازار بهخش ، لهگیمال حسمبوو گرنگییه کی ثهم لایهنهشهوم ، له دارشتنی کهسایه تی حاجی قادر دا ، نُهُمَّهُ به بِيِّى ثُهُو قَسَمِيهِي كَهُ بَاوِمُ وَ دَمَلِيِّ : « دَايِكُ يَهُكُمُسِنَ قَوْتَابِخَانُهُي مرۆۋە ، • ئەگەر تەنىبا بۇ ئەم ھۆيەش بىن ، دىسان باوكى حساجىش مافی باس کردنی هــه یه و نابتی بخریّته پشت گوێوه ۰ چونسکه باوکی حاجی ، ومك له ديره شهره کهی سهرمومی دا دمر دهکهوی ، تا تسهو تەمەنەی حاجی ژیاو. ، کــه چاجی تیدا گەیشتوو،تە رادەيەكی و.هــا که شتی لهبیربمیّنی ، پاش تهوم ثهو جا مردووه • مانای وایه له دارشتنی بەردى بناغەي كەسايەتى و يتەوى و توند و تۆڭى حاجى دا ، لەلايەن خوو پرووشتهوه ، دوستیکی ههر ههبروه ه

ئهگدر هدر بو ئهم دوو هوّیه بیّ ، بوّ چی زیاد له دایکی همموو شاعیره مهزنه کانی دیسکهی کوردستان ، ده بیّ دایسکی حاجی همآبرْترم و لهسته ری بنووسم ه خسوّ دایسکی نموانیش ، لهوانه یه هستهمان فهرمانی سروشتی و کوّمهالیه بی ههآسازن ، یاههآساین ه

بهر لهومی ثهو هؤیه دهربېرم که ههر نهبی ، بهلای منهوه گرنگه و پنویست دهگما سهرنیجی خهاک و نهتهومی کوردی بو ډابکشهری ، با جاری برسیاریک له خومان بکهین و له دووایشدا ههول بدمین هــــــه خومان ودرامی خومان بدمینهوه ه برسارهکهش ثهمهیه تـــ

چی دہبوو ، ٹهگ ر فانسی دایکی حیاجی ، حاجی قادری کؤیی

نهخستپایه بهر خوتندن ؟ وا بزانم کهس نهبی لهسهر پهوایی و بهجی یی نهم پرسیارهگله یی ههبی ۲ به تاییه یی نهگ در باری دارایی و کومهلایه تی دایسکی حاجی ۲ به تیروانینیکی ناسایی ۲ نهك به ووردی بهشینه بهرچاوه

بنوهژننیکی دمشته کی ، تاکه کوریکی همبروین و لمبهر حمیمر هۆيەك بووبى ، سەدو شەست سال لەمەوبەر دىييەكەي مىال و مىردى بهجتی هیشتینی و رووی له شار کردیتی ۰ زوّر ناسایی و سروشتی دهیوو ، که هــه ر پاش تهومی جتی نئیســه ا ستار بوونی لــه شارهکه دا دمست کهوتېن، یوزی دوایی ، دمستی کویه کهی گرتبایه و چارشهوی (۲۹) ب کۆیەدا بسوورابایەو. و لەلای وەستا كىارېك دا بىكى دېايە شاگر د . ل سەرتىكەو، بۇ يارمىەتى دانتىكى خىۋى ك ژيانى رۆۋانەي خۆي و کویه کهی وه داست بهایی ، له سهریسکی دیکهشهوه بر دابین کردنی دوا يۆزېكى وەك خەڭكى ئەو سەردەمە بۆ كوپەكەي ، كوپ لـــەو سەردەمەش دا يان دەبوو سنعەتكارى فير بېتى ، كە ئەمەيان ئاسايى تىر بوو ، ثهو کاته ووتراوه ، (سنعهتکار بازنی زیّری له دِمست دایه)(۴۰) وانه ههرگیز داماوی و یعك كهونه یی و نهبوونی به چاوی خوّی نابینی. یان دهبوو بخریّته حوجره و بخویّنتی که تهمهیان کهمتر و دهگمهن بووه.

نه گدر نهمه و هابایه ، تیمهی نهوه و پیاوی نهم سهردهمه ، له گه ل حیساب کردنیکیش دا یو زیره کی حاجی قادر ، کسه و ها دابنین لسه کوپی پیشه سازی دا هسهر زیره که بوایه ، ناوی (و مستا حساجی قسادری دارتاش) یان (و مستا حاجی قادری باش جوّلاً) یان ۵۰۰۰ حتد مسان بو بهجتی ده ما و و له به رکونتری یه کهی ، و مستا حاجی قادر هه ندی نسه به جی ده ما و و هه به رواندزی بسه ناو بانگتر ده بوو و و و بو

مؤزهخانهی یه کتیک له شاره کانمان ، کؤنه داس ، کؤنه گاسنتیکی دمسکردی و مستا حاجی قادری اسنگهر ، یان خه نجه رزیکی جموهه ه داری ژمنگاوی له دمسکردی و مستا حاجی قادری شیرگهرمان بؤ دمایه و م

بر ساغ کردندوه ی نهو پراستی یه ش که ه فاتم ، ی دایکی حاجی فادر همژار و نه دارا بووه ، ثهم دوو سی خهته مؤنر اوه یه حاجی خوی به بسن کسه بکرین به به لگه ، که لسه پاش نهوه ی بووه ، به پیاو و بور او متهوه و تونی لیک بده پنسوه ، هسه ده بی گوهان همر چونی لیک بده پنسوه ، هسه ده ی ژبانی نه و کانه ی حاجی قادری بیاو و شاعیر خوشتر بوویتی ، له ثیانی حاجی به مندانی و له ژبانی دایکی له کاتیک دارا تر و خوی و حاجی به خیو کردووه وه ده بی حاجیش له دایکی دارا تر و دهست پویشوو تر بوویتی ،

حاجی له نامه یه کی دا ، که بو دوّستیکی نووسیو، و بو کوّیهی ناردوه ، به دوّسته کهی دمایی :_

وه بیرت دی زممانی چوینه بالهی ۰ بهبی خاوسی ، نه کدوشم بوو ، نه کالهای ۱(۱۱)

به فهقی یعتی ، هـهر له کویهوه هعتا باله کایهتی که ناوچه یه که له نیوان پهواندزو حـاجی توسهراندایه ، بهبتی یئلاو پوژیشتوه کـه بـه حیسابی جاران ستی پوتر پیء و بایی کرینی جـووتی ییلاوی لــه دهست دا نهبوه و ه که جیکایه کی دیکهدا دمانی

همر منم تیستا وارثی عیسا بن کوپ و مال و بنژن و مهنوا(۲۶) دوا نموونهم لهسـهر ههژاری حاجی قادری شاعیر و پیاو لـه ناو شیعرمکانی دیکهی،دا ثهمهیه

> سمعنی اییامی خزّی نهبوو نانی وهکوو من بوو ، کمپروّك و بن خانیی(٤٣)

جا ٹهگەر حاجی به گەورەيى و به شاعیرى ئەمە بارى ئابوورى و ژیانى دارایى بوویت ، ئەدى دەبتى بە ھەتیوى ، یان دەبتى دایسكى حالمی چۆن بووبتى ؟

یه کیك له نووسه ره کان (34) که زوّر خوّی به حاجی قادره وه ماندوو کردووه ــ وه ك له برم مابن ـ شنید کی وه های له باره یه وه گوتووه ، که حاجی قادر له سه رده یه فه قی یه تی دا ، شاگردی که ش دوروویی کردین و نهم نیش کردنه وای له حاجی کردین هه ندی له خویندن دوابکه وی ه که نهمه به شیوه یه کی نا پاسته و خوّ به لگه یه له سه ر نه دارایی دایسکی حاجی ی ، که نهمه نده ی نه بووه کوره کهی یکی بخوینی ، نه ه له سه د ده می ژیانی دا ، وه نهسه نده ی نه بووه بو کوره کهی کوره کهی به جیّ هیشتی که خویندنه کهی یح ته واو بکا ه نه گه د له کی نیم نیش کردنی حاجیدا ، دایکی نه مابی ه

با لیسسرددا بعشی دووهمی ومرامه کسه بدهمهوه و یان با بلیسم ومرامدانمومی پرسیاره که کوتایی پخ.ینم :

ئهگدر (فاتی)ی دایسکی حاجی قادری کریمی ، به مندانی حساجی قادری بخستبایه بهر فتر بوونی پیشه سازی و کاسپی پین بکر دایه و حاجی فیری خونیسده واری نهایه ، نیمه ئیمرق (باش و ستا حاجی قادر)مسان دوبوو •

زوّربهی تهمهن و ژیانی له دروست کردنی نهو بهرهمه دا به سهر دهبر د که بهیتی شارهزایی نهو سهردهه ، حاجی پسپوّریی تیدا به پدا ده کرد ه به فروّشتنی نهو بهرههه ، به کرینی کهرهسته کانی که له دروست کردنی نهو بهرهه دا به کار دهینران ه نهگهر دهرفهتنگشی دهست بکهوتایه ، خهریکی مال پیکهوهان و مندال پهروهرده کردن دهبوو ه و مك ههزاران باش وهستای نهو سهردهه ، ناگای لمه ژیانی ناه له باری گله کهی و باری ژیردهستی و دوواکهوته یی نیشتمانه کهی نه دمبوو ه به م جوّره ده ژیا با خواجار سهری ده نایه وه

ثهگــهر کهــاتیك ههبن و بلّین کــه تهنانهت لهوبارهشدا ، لهوانه بوو کــه حاجی شتیك له ووریایی و پرووناکی بــکهونایهته میشکــهو. و تیــهش تهمه.یان بر بـــهـلینین که ومهایه ، دیـــان دمایّم :

هدر چوننی با ، تیسه ئیمر ق ، حاجی قادری کویی ، که له شاعیری پشهوا و مامومهای شاعیرانی شوپشگیری نه نه وایه نیمان نه ده بوو و و و له جیاتی ثه و سهدان گلویه گهشه ی له میرانی ثه وه و مؤمان به جی ماوه ، که هدر دیره هونر اومیه کی یه کیکه له و گلویانه و ژیانی سه ده مه خسوی و پتیازی نه ته وایه تی و شوپشگیریه تی و بگره تا پاده یه کی باشیش رتیازی ثه و می پیشمان داوین که پشت به شوان و گاوان و سهان و ثیشکه دان به مین ، ده تیم له جیاتی ثه وانه ، تیسته پارچه ناستیک یان پشکه یه کی جوان ، یان توپیکی که به پهرونه می تیسته پارچه همه در شنیکی دیکه ی له جه شهمان ، له یه کیک له مؤرم خانه کاندا له حاجی یه وه بو ده دایه وه مهم شه که در به بایه وه ه

لهو ستی جاکه یه گهورهیهی «فاتم» ی دایکی حاجی کـــه بهسهر حاجی کوړییهوه ههیهتی ، یان ههیهوه ، (دایکایهتیی ـــ پهروهرده کردنی به خوو پرهووشتی باش و بهکه آلک و جوان ـ خستنه بهر خویدنی) ، ثهمه ی دوایی یان ، همر چهند، به بله و به قوناغ امپاش دوو بلهکهی پیش خوی دادی ، به لام له گرنگی دا تا ثهو پرادمیهی پنوهندی به گهل و نیشتمانی کورد و به حاجی خوشیهو، ههیه ، شهم چاکه یه یان پیش ثهوانی دبی دهکه ویشهو، ه

پاسته و کوو هـ موو نه و نافر ماندی دیکهی گیتی و فاتم می دایکی و کوو ده آین و حاجی به چـهرمی زگ هملکر نووه و پهروه رددیه کی باش و پاست و به که کلیشی کر دووه م نه گهر نه پیخستبایه به به خویندنده و مه بهرهه می شهو دوو چاکه یه مه نمه مه دایکی حاجی قـادر می پیز و فه په نانده به و به مه نگاوه ی وفاتی می دایکی حاجی قـادر می هویه کهی نایا دوور بینی نه و نافره ته بوویت می یان بی ته ماحی و لـ ه خوی بورد دووی می یان لهوه و هایمنی که حه نی کرد بی کوپه کهی له جیاتی خوی فیری خویستنی ناینی و دونیایی بیت میان هـم و هزیه کی دیی بوویت و له که نای همو و نه و شماندی بوویت ه هوی یکگهیاندن و گهیشتنی حاجی قادر به و په که نگ ترین و به که نگ ترین و پیر و نه که نگ ترین و پیر و زر ترین شت بووه و نهمه نه بایه محاجی قادری کوپی هم گیز نه دیوو به و که نه ماه مه نه بایه محاجی قادری کوپی هم گیز نه دیوو به و که نه ماه مه نه بایه محاجی قادری کوپی هم گیز نه دی دیوو به و که نه ماه می است گوپه شاعیره و

ثهو نووسهرهی لهمهو بهر پهنجهم بق یه کیك له وونه گانی در آسش کرد (٤٩) ههولیکی زوّری داوه بق نهوهی که هوّی سهره کیی له درووست بوونی حاجی قادری کوّییدا ، بهو چوّنیهتی یهی که هدیه ، بداته پـــال چاکه لهگهل کردن و یارمهتی دانی بایبرانی و بنهمالهی خوّیان بوّ حاجی قادر • ثهو نووسه پره به و لایه دا ههر نه چووه که ه فاتم ،ی دایکی حاجی قادر ههر نه بی دوو هه نگاوی هه و آلی و سهره تایی که گرنگترین هه نگاون له دروست بوونی حاجی دا ، ثه و هاویشتونی که یه که میان به روه رد کردنی حاجی بووه به و خوو په ووشته به رز و بیر قزه قوول و پر له خو به بخت کردن و ثانایه تی یه که له ناوه روکی هزنراوه کانی دا ده ی بینین و هه ستی پی ده که یه و دووه میشیان حاجی خسته به رخویدن و به حاجی خویدنه ، که به بی هاویشتنی ثهم دوو هه نگاوه ، که ثه مه ته ته اه مه به به تایه تی هه نگاوی دوایی یان ، حاجی ته دو به حاجی و رود به کاره دو رود و به حاجی

قسمی ثمو نووسه ره ، بق گه پانه وه مو مو سه ره کی له پنگه پشتی حاجی قارد دا بق بنماله ی خوی ، قسه و بوچوونه کانی ، وانه بن ، یان و وهابن ، که تیره جیند و چوونه کنی یه به لام با تمنیا بق خاتری شهو بلین وایه و کراوه و تمواوه ، له گه آن ثممه شدا ، گرنگی ثمو یارمه تی و چاکی یه ، له گرنگی و کاریگه ری دا له دوای ثمم همنگاوه ی دوایی و فاتم ، ی دایکی حاجی قادر دا دی ه

وه نه بی ته نیا هه ر ثه و نووسه ره له مافه ی د فاتی عی دایکی حاجی قادری چاو پؤشی کرد بی ه به کلکوو هیچ نووسه ریکی دیکه ش به لای دا نهجوه ه به کلام اله به به به به به نه به به به به به به به دور و در پژه نه له لایه نه وه نیا نی شای کله بی لی کرد نه ه چونسکه که لی شنی زوّر وورد و تا گرنگی شی ی کردو ته وه و دو و باره و چه نه باره ی کردو نه ته و و و به به باره ی کردو نه ته و و ه که بی بو باس کردنی مافی نه م نافره ته و پول ه میروویی یه که ی له دروست بوونی حاجی قادر دا ، هم و وه که نه وه کسه نه بوویی و سفری له دوای فاریزه بوویی ، خوّی لی بی ده نگ کردووه ه

 انست ، جگه لهومی که دایکی حاجی بووه ، ماومیه کی باشیش له جنگهی باوکیشی بووه ، لهم رووهشهوه چاکی یه کهی به سهرمانسهوه زیاتر بووه لهومی که لهمهوبهر ووتمان ،

تا ممموق ، تا بلاو کردنهوری شم ووتاره کورته ، همموولایه کمان ،

به گشتی کهمتهر خهمیمان کردوه لهوه دا که شمو نافره ته پیرترزه مافی ختوی

نه دراوه تن ، هیوادارم شم چهند دیره ، یهکم پیتر لینانی بین و دوایی

نه بین وه له دوا پرقردا له ناو نافره تانی کوردستان دا ، جیگه یه کی دیار و

بهرز و شیاوی بتر تهرخان بکری و له پرقرد مسیروویی یه کانی شهده بسی
کوردیشد! بهشی خسوی بدریمن ،

سلتمانی ۸ / نادار / ۱۹۸۶

پەراويزەكان:

- ۱ ـ (ينشنياز) راسته ٠ (نياز) دوخريته ينشهوه ٠
 - ۲ ـ (ويَژه) راسته ۰
 - ٣ ـ عبدالرزاق بيمار
 - ٤ ـ قوتابخانهي سهرمتايي ٠
- د _ زمان ۰۰۰ جاران (زوبان)یش به کار دمهات [زوبانی حالی قهحمد همر ثه تن ووریا به شهی میللات _ بزانن بهردی شهم شاخانه ثه تلماس و گوهه رتانه] _ ثه حمه د به کی صاحبتران
 - ٦ _ هاش = خوم ٠
- ۷ ۔ کزنگی ههتاو ۔ خالید دلیر ۔ ۱۹۵۷ ۔ چاپخانهی ترقی ۔ کهرکووك٠
- ٨ ــ نشرت الجزء الاعظم من حذا الفصل من القصيدة ضمن مجموعـتى
 الشعرية الثانية المسماة (بهرمو لووتكهى ثاوات ــ نحو قبة الامانى ــ
 ١٩٧٩ ــ مطبعة جامعة السليمانية ٠
 - ۹ _ هه تا پهراويزي ژماره (۱۹) مش _ قسمى پيشىينانن
- ٢٠ قراة في _ بهرمو لووتكهى ثاوات _ نحو قمة الامانى _ كمال غمبار
 _ جريدة العراق _ العدد/ ١٠٨٥ _ الصفحة الثالثة _ يوم الخميس
 _ 19٧٩ / المول / ١٩٧٩ .
 - ۲۱ شیعری تاهیر به کی جافه ۰
- ۲۲ سالی له دایك بوونی [دیوانی حاجی قادری كزیی ـچابی سنیهمینــ
 چاخانهی كوردستان ـ ههوایر ـ ۱۹٦۹ ـ ل ۳
 سالی كزج كردنی [تیگهیشتنی راستی ـ شوینی له روزنامه نووسی
 كوردیدا ـ د ٠ كهمال مهزههر ـ چایخانهی كوری زانیاری كورد ـ
 بهغدا / ۱۹۷۸]
 - ۲۳ دیوانی حاجی قادری کؤیی ـ ل ۸۲ ـ سهرچاوهی پیشسوو
 ۲۲ درواژ = کورت کراوهی (بهره و ٹاوهژوو)ه ٠
- ۲۵۔ ثانجومهنی ثادیبان ـ ل ۲۳ ـ ثامینی فهیضی ـ چاپخانهی کــــــــری

- زانیاری عیراق _ بهغدا / ۱۹۸۳
- ۲۱ تیکه یشتنی راستی سهرچاومی پیشوو ل(۱۰۸)
- ۲۷_ ګوفاری شەفەق ــ ژمارەيەك ــ سالى يەكەم ــ ۱۵ی كانوونی دوومم / ۱۹۵۸ كە لە كەركووك دەردەچوو ٠
- ۲۸ ـــ ګوفاری شمهفعق ـــ ژماره پښنج و شمهش ـــ سالی پهکهم ـــ مايس و حهزيران / ۱۹۰۸
- ۲۹ میژووی ثهده بی کوردی ـ ل ۳۷۶ ـ چاپی دووهم ـ علا الدین سجادی ـ بهغدا / ۱۹۷۱ .
- ۳۰ مینزووی ثهده بی کوردی _ چابی دووهم _ عملا الدین سجمادی
 بهغدا / ۱۹۷۱ ۰
- ۳۱_ دیوانی شیخ روزای تاله بانی _ چاپخانهی مهریوان _ به غدا / ۱۹۳۵
- ۳۲_ دیان = مهسیحی ، (ٹاسوری) یه کان یا خود (تیاری) یه کان که به شینکن له دیانه کان (فه له) شیان پی ده آین

٣٢_ پاسهوانی شهوان

۳٤ جاران شیری میسری به ناو بانک بووه ـ ووتراوه زمانی ده آتی شیری میسره ناچیته وه کالانی شوه جا گزرانیه که له (شا میسری) مه به ستی شای شه و شهشیرانه بووه به بونه به و با گیره دا نهم تیبینی به شه به تیبینی به خلاف و قزناغی میژوویی ده ره به گایه تی و نیمچه ده ره به گایه تی نه سه دده مه گایه تی او سه دده مه گایه تی او سه دده به گایه تی و چه و ساند نه و ی خه نه کو در ستان دا باویان مه بو و و به جاوی که وره یی نه و سه دره مه و سه یی کا لووتکه ی به به باویان مه بود و به جاوی که وره یی نه و سه دره مه و سه دره به شان کراوه الم درد ده شه دره به این کراوه الم درده مه شدن از ایم شیره یه باس کراوه الم درده مه شدن دا سه درده مه شداد به سه درده مه شدا تی سه درده می در به به بار و بار له ویژه که مان دا هه در سه در به برز ده کا ته مود!

٣٥ كوله سمه = كورتكراومي (كول ئهسمهر)

٣٦_ ئەوى نىزوان كەوانەكە ، لە شرىيتە تۆماركراوەكەى لىيم وەرگرتووە بۆم ساغ نەبۆوە كەچىيە ·

۳۸ بزچی «بنیوه میرد» نه بن که له «بن میرد» و « نزیکه و پیاوی ژن مردووش «بنیو» ژن» نه بن ، که له «بن ژن» « و « نزیکه ؟! پرسیارتیکه ثاراستهی ثه و کهسانهی ده کهم که پسپوزی زمانه وانی کوردین

 ۳۹ چار شهو = چار شيو = قوماشيکي ئهستووري ړمش ، له جياني عهبا ، جاران ، ژنه کزيږو ٠٠٠ هند يو خو داپوشين په کـــاريان دهتيا ٠

٤٠ قسه په کې پیشیناني ناوچه ي کو په په ٠

۱٤- کاره ال به شیّوه زمانی کویه ، چهشنه پیّلاویکه الله پیّستی نامستوور و دهزو و ناوریشم دروست ده کری ، جاران یه کیك بوو له پیشه سازی یا نهی که له کویه پیشکه و تو پیساوان بؤ دهروده مال له بی یان ده کرد ، فیستا زور کم بووه تهوه ، شیمره که له دیوانی حاجی قادری کویی سچایخانهی کوردستان له مولیر ۱۹۳۹

٤٢_ سەرچاوەي پېشىوو

٤٣۔ سهرچاوهي پيشوو

\$ 5 مەيەستى (مەسىمورد محامەد)،

« سوياس »

کاك (حەریز به کر ئەمین چاوشین) ی خالوزام به دەست قەرز بارەی چاپىكردنى ئىم كتىسىمى داومەتىن ، سوباسى دەكەم .

له کتیبخانی نیشتمانیدا ژماره (۱۶۳۹)ی سالی (۱۹۸۵)ی دراوهتی